

Zschedzenak.

S r o t y f a
za Serbow

na leto

1 8 8 3.

Z nakładem Maćicy Serbskeje.

W komisiji J. C. Smolerja.

Cjischež Smolerjež knižiczschezeňje w maczicznym domjež w Budyschinje.

W tutym 1883. lēcze po Khryſtuſu, kotrež 365 dnjow wopſchija, liczi ſo:

wot ſtvorjenja ſwēta	5832,	wot ſaloženja budyſteho tachantſta	663,
wot wuſtajenia julianskeje protyki	1928,	wot ſpočatka reformazije	366,
wot czerpjenja a horjestača Khryſtuſoweho	1850,	wot naroda krała Albertha	55,
wot ſpočatka khelęſzjanſta w Sſerbach	863,	wot ſaloženja Maćizy Sſerbſkeje	36.

Zyrkwiſſe lētne ſnamjenja.

W porjedženej Hrjeho- rjowej protyki:	W starej julianskej protyki:
3 . . . ſłota licžba	3.
16 . . . wobwód ſlónza	16.
11 . . . romſke daňiske čiſlo	11.
G . . . piſmik njedželski	B.
XXII . . . epaſthy	III.
25. měrza . . . jutrownicžka	17. haprl.
2. dezembra . . . 1. n. adventa	27. nov.

Sacžničje ſlónza a měžacžka.

W lēcze 1883 ſo ſlónzo a měžacžk dwójazh ſa-
ćźmitelj, a budže jenož druhe ſacžničje měžacžka pola
naſ ſwidžecž. Prěnje ſacžničje měžacžka stanje ſo
22. haprleje dop. 11 hodž. 57 min. hacž do 1 hodž.
9 min., druhe pak 16. oktobra rano 6 hodž. 53 min.
a traje hacž do 8 hodž. 44 min. a budže we wje-
czornej Europie widžene. — Prěnje ſacžničje ſlónza
ſměje ſo 6. meje wjecžor 8 hodž. 16 min. a traje
hacž do 7. meje rano 1 hodž. 21 min. widžene jenož
w Australiji a w zentralnej Ameriži; druhe ſa-
ćźničje ſlónza pak stanje ſo 30. oktobra wjecžor
9 hodž. 48 min. hacž do 31. oktobra rano 3 hodž.
43 min. a budže k widženju w raiſszej Aſiji a we
wjecžornej Ameriži.

W lēcze 1883 knježi Mars.

Stoſtēna protyka praji, ſo ſu te lēta, w kotrychž
Mars knježi, bōle ſuché dyžli mokre.

Naleto budže ſuché a ſymne a ſměje hacž do
9. junija wjele ſchłodných mróſow.

W lēczu je wulka horzota a ſuchota k docžakanju.
Tež naſyma je bōle ſucha dyžli mokra.

Šyma jara poſdže ſaſtupi, tak ſo ſmějemy jara
njewobſtajne wjedro ſ twjerdyh miersnjeniom.

Schtož naſetny ſyw naſtupa, dha móže ſo jecžmieni, ſahe woſhyty, derje radžicž, ale woſha, lenu, ſyna
a wotawu budže mało.

Naſymy ſyw budže rjane žnē dawacž, hacž runje
je ſ pſchenizu njewěſte.

Dokelž ſemja ſahe njesamjersnje, dha ſo ſ mu-
ſywom jara khwatač njetrjeba.

Mało ſadu a mało rybow, ale wjele wina budže.
Tež njebudže wjele deſchězikow, ale wjele hri-
manow.

Naſymu budže wjele cježkich khorosčow.

Schthri lētne ežaſh.

Sapocžatki naſeča: 20. měrza wjecžor	12 hodž.
= leža: 21. junija wjecžor	8 hodž.
= naſymy: 23. septembra dopołdnia 10 hodž.	
= ſymy: 22. dezembra rano 5 hodž.	

Schthri kwatembr.

W porjedženej Hrjeho- rjowej protyki:	W starej julianskej protyki:
14. měrza	{ Reminiscere
16. meje	{ ſw. Trojizh
19. septembra	{ kſchiža
19. dezembra	{ Luzije

Jutrowna tabella.

1884: 13. haprl. (pſch. I.)	1888: 1. haprl. (pſch. I.)
1885: 5. haprleje.	1889: 21. haprleje.
1886: 25. haprleje.	1890: 6. haprleje.
1887: 10. haprleje.	1891: 29. měrza.

12 njebeſke ſnamjenja.

⊗ horan, ⊗ był, ⊗ dwójnikaj, ⊗ rat, ⊗ lam,
⊗ knježna, ⊗ waſa, ⊗ ſchorpion, ⊗ tělník,
⊗ koſoróžk, ⊗ wódny muž, ⊗ rybje.

Abbreviatury abo pſchitrotſchenja ſłowow.

⊗ ſlónzo, ⊗ měžacžk, ⊗ połny měžacžk, ⊗ po-
ſlani bětlik, ⊗ mlody měžacžk, ⊗ přeni bětlik,
ſlh. p. ſchadženie popołdnju, ſlh. d. ſchadženie dopołdnia,
ſlh. p. khowanje popołdnju, ſlh. d. khowanje dopołdnia,
h. hodžina, m. minuta.

1883. Januar,

wulki róžt,

ma 31 dnjow.

Tydženje a
dnj.

Vorjedžena protyka.
Evangeliska. Katholska.

Stara
julianska protyka.
Dezember.

•
Ishadž. thow.
h. m. h. m.
Rebjetie
hramien.
sth. a th.
h. m.

1. tydženj.

Text dop.: Jana 4, 34—36; pop.: Romf. 8, 24—28.

1 pónđela	Nowe I.	Nowe lěto	20 Ignacijsa	8 5 4	2		sth. d.
2 wutora	Malcharja	Malcharja	21 Juliany	8 5 4	3		0 5 58
3 žrjeda	Kaschpra	Anthera	22 Anastasija	8 5 4	4		2 2
4 štwtórtk	Balzaria	Tita	23 10 martr.	8 4 4	5		3 6
5 pjatk	Simeona	Simeona	24 Had.a Jév.	8 4 4	7		4 10
6 žobota	3 kralow	Swj. 3 kral.	25 Boži dž.	8 4 4	8		5 12

2. tydženj.

Text dop.: Mat. 3, 13—17; pop.: Gal. 3, 23—29.

7 njedžela	1. n. p. 3 kr.	1. n. p. 3 kr.	26 2. dž. hod.	8 4 4	9		6 9
8 pónđela	Erharda	Severina	27 Šćepana	8 3 4	10		sth. p.
9 wutora	Czeſčiméra	Juliana	28 2000 mrt.	8 3 4	11		4 5 58
10 žrjeda	Zachariaſha	Agathona	29 Njew. dž.	8 3 4	13		6 14
11 štwtórtk	Aloysije	Theodoſija	30 Davita	8 2 4	14		7 33
12 pjatk	Reinholda	Arkadija	31 Sylvestra	8 2 4	16		8 53
13 žobota	Hilarija	Leontija	1 jan. 1883	8 1 4	18		10 12

3. tydženj.

Text dop.: Mat. 4, 1—12; pop.: Romf. 12, 1—6.

14 njedžela	2. n. p. 3 kr.	2. n. p. 3 kr.	2 n. p. n. 1	8 0 4	19		11 29
15 pónđela	Felixa	Pawołka	3 Malachija	7 5 9 4	20		sth. d.
16 wutora	Erdmuthy	Marcella	4 70 jap.	7 5 8 4	22		8 47
17 žrjeda	Antonija	Antonija	5 Theofanta	7 5 8 4	23		2 3
18 štwtórtk	Felizith	Pet. stol w R.	6 3 kralow	7 5 7 4	24		3 15
19 pjatk	Brissi	Kanuta	7 Jan.křčen.	7 5 6 4	26		4 21
20 žobota	Fab. a Sebast.	Fabian a Bast.	8 Polyeukta	7 5 5 4	28		5 19

4. tydženj.

Text dop.: Jana 2, 23—25; pop.: 1 Kor. 9, 24—27.

21 njedžela	Septuages.	Septuages.	9 1. n. p. 3 k.	7 5 4 4	29		6 7
22 pónđela	Vinzenza	Vincenca	10 Hrjeh. N.	7 5 3 4	31		6 48
23 wutora	Charith	(?) Marije slub.	11 Theodosij.	7 5 2 4	33		sth. p.
24 žrjeda	Timotheja	Timotheja	12 Fastiana	7 5 1 4	35		6 25
25 štwtórtk	Paw. wobr.	Paw. wobr.	13 Hermila	7 4 9 4	36		7 30
26 pjatk	Polykarpa	Polykarpa	14 Zacheja	7 4 8 4	38		8 35
27 žobota	Jan. Chrýſoft.	Vitalina	15 Paw. th.	7 4 6 4	40		9 40

5. tydženj.

Text dop.: Jana 4, 5—15; pop.: 2 Kor. 11, 21—31.

28 njedžela	Serageſim.	Serageſim.	16 2. n. p. 3 k.	7 4 5 4	42		10 43
29 pónđela	Theobalda	Theobalda	17 Antonija	7 4 4 4	43		11 47
30 wutora	Abdelgundij	Martiny	18 Athanasij.	7 4 3 4	45		sth. d.
31 žrjeda	Virgilija	Petra z Nolsy	19 Makarija	7 4 2 4	47		0 51

Hermanki a skótne
wiki.

Snamjeſchfo * rěča
skótne wiki; ſnamj. † pak
hermanki a skótne wiki.
Hdzejz niežo ſtajene njeje,
tam je jenož hermant.

NB. Dokelž ſo her-
mantki druhý pscheſpolo-
žna ſu ſmykli mózne.

2. Lipit.

3. Niehwarzidlo.*

5. Ruhland.*

8. Kinsbork.* Kulow.*

22. Líkow.*

23. Líkow.

27. Budyschin.*

29. Lubau.

Měhaczkowe psche-
měnjenje a wjedro.

(*) Poſlani běrlit 1. jan.
pop. 1 h. 40 m. pschinjeſe
jaſne njebo ſi miersnje-
níom.

(**) Mlody měs. 8. jan.
ranio 6 hodž. 39 min. ma-
řenju ſhmu.

(*) Brěni běrlit 16. jan.
ranio 1 h. 37 m. počaje na
běr a wětr.

(**) Połny měs. 23. jan.
dop. 8 hodž. 13 min. ma-
niewobſtajne wjedro.

(*) Poſlani běrlit 31.
jan. dop. 11 hodž. 24 min.
pschinjeſe ſhmu.

Štolétna protyka.

Januar ſo ſe ſymnym a
říčkim wjedrom ſapocňje;
14. do 20. pomrčenje nje-
bo; 21. hdzejz do tónza
miersnjenje, ale malo ſhneha.

Bjes matki je ſi pečo-
tami ſhmatof. — Bjes
dua doživu njenaliſeſh. —
Bôle ſhwataſh, mienje-
mózſch. — Brěja je na-
lepýše ſhbjene drjewo.
Cejm wjazh ſo pschi-
taduje, cžim bôle ſo pali.
— Dobrá rada blaſnej
nimо pada. — Dobré ſa-
ſtace je poſl džela. —
Hdzejz ma wlohu, tam
roječe. — Věpie ſo maſch,
lepje ſeji žadači.

1883. Februar,

mały róžk,

ma 28 dnjow.

Tydzenie a dñy.	Borjedzienia protyka. Evangelicka.	Borjedzienia protyka. Katholicka.	Stara juliancka protyka. Januar.	schad. h. m.	thow. h. m.	Niebieſte h. m.	st. h. m.
1 schtwartk	Brigitthy	Ignaca	20 Euthymij.	7 40	4 48	5 1	1 54
2 pjatk	Mar. wucz.	Sw. Marije	21 Maxima	7 39	4 50	5 2	2 55
3 ſobota	Blažija	Blažija	22 Timotheja	7 37	4 52	5 3	3 54

6. tydzeń.

Text dop.: Jana 4, 19—30; pop.: 1 Kor. 13.

4 njedzela	Eſtomihy	Quinquaſ.	23 3. n. p. 3 k.	7 35	4 54	5 2	4 47
5 pónedzela	Agathy	Agathy	24 Xenije	7 33	4 56	5 3	5 33
6 wutora	Póſtnich	Póſtnich	25 Hrjeh. th.	7 32	4 58	5 1	6 13
7 þrjeda	Popj. þri. (O)	Popj. þrjeda	26 Xenofona	7 30	5 0	5 0	th. p.
8 schtwartk	Honorata	Jana martr.	27 Jana Khr.	7 28	5 1	5 1	6 29
9 pjatk	Apolonije	Apolonije	28 Efraima	7 27	5 3	5 3	7 50
10 ſobota	Scholaſtiči	Scholaſtiči	29 Ignacijā	7 25	5 4	5 4	9 12

7. tydzeń.

Text dop.: Jana 5, 5—18; pop.: 2 Kor. 6, 1—10.

11 njedzela	Invocavit	1. n. poſta	30 4. n. p. 3 k.	7 24	5 6	5 2	10 32
12 pónedzela	Jordana	Gulalije	31 Cyriaka	7 22	5 8	5 1	11 50
13 wutora	Gulalije	Benigna	1 februara	7 20	5 10	5 0	th. d.
14 þrjeda	Kwatbr. (O)	Suche dñy	2 Mar. wucz.	7 18	5 12	5 1	5
15 schtwartk	Faustina	Faustina	3 Blažija	7 16	5 14	5 1	2 13
16 pjatk	Onesima	Juliany	4 Isidora	7 14	5 16	5 1	3 13
17 ſobota	Konstanſije	Konſtancije	5 Agathy	7 12	5 18	5 1	4 5

8. tydzeń.

Text dop.: Luk. 9, 51—56; pop.: Hebr. 12, 1—6.

18 njedzela	Reminiſc.	2. n. poſta	6 5. n. p. 3 k.	7 11	5 19	5 1	4 47
19 pónedzela	Suſannhy	Manſueta	7 Parthena	7 9	5 21	5 1	5 23
20 wutora	Leberechta	Eucharija	8 Theofila	7 7	5 23	5 1	5 53
21 þrjeda	Eleonory	Eleonory	9 Nikefora	7 5	5 24	5 1	6 18
22 schtwartk	Pétra ſtol (O)	Pétra ſtol	10 Charalam.	7 2	5 26	5 1	th. p.
23 pjatk	Pok. pjatk	Pétra Dam.	11 Metecija	7 0	5 28	5 1	7 28
24 ſobota	Mathiaſa	Mathiaſa	12 Mertena	6 58	5 30	5 1	8 32

9. tydzeń.

Text dop.: Jana 11, 1—16; pop.: 1 Pétra 2, 21—25.

25 njedzela	Oculi	3. n. poſta	13 Septuag.	6 56	5 31	5 1	9 35
26 pónedzela	Ionaſha	Viktora	14 Valentina	6 55	5 33	5 1	10 38
27 wutora	Vollbrechta	Leandra	15 Onesima	6 53	5 34	5 1	11 40
28 þrjeda	Makarija	Makarija	16 Pamfila	6 50	5 36	5 1	th. d.

Hermanki a ſkótne wiki.

3. Kalawa.†
5. Wojerezy.† Kulow.*
6. Brody.†
7. Riehwacjido.* Radeberg.*
10. Drjowt.* Trebule (lane wici).

12. Biſtopiȝ.* Schorjelz.†
13. Wartsch.†
17. Ötraud.* Wetoſchow.*

19. Nowojalz. Stulpno.†
20. Dobrolug.* Rosbork.†
21. Radeburg.*
24. Žitava.

26. Halichtrow.† Žitava.†
27. Kroßny.† Ruhland.*
28. Wóipot.† Draždany.†

Węchaczkowe pſche-
měnjenje a wjedro.

(O) Młody měs. 7. febr. wjedzor 7 hodz. 8 min. ma ſymne dñy.

(D) Prěni běrtif 14. febr. dop. 10 hodz. 45 min. po-
laže na čopliſche wjedro.

(S) Polny měs. 22. febr. rano 1 hodz. 16 min. pſchi-
nječe deſčez.

Stoletna protyka.

Februar ma píchi ſa-
pocatku čzovych a deſčez-
tojty čzaj; wot 14. do 18.
wetr a ſněh; wot 19. hacž
do kónca khetro wulta ſyma
a ſněh.

Hodz nusa i durjemi
nutš dže, dža pſchezeljo
i woſnami won ſtaſaja. —
Hodz hweđomne wožueži,
píchi deňne čzert je kole-
bačz. — Hodz ho kuri,
tam je wořen. — Kajliž
piatik, toſje hrónežo. —
Hnem je hlepý radziežel.
— Šubjena puce pohezja
wucz. — Kóždy piatik, ſi
ſpěva, njeje ſolovit.

1883. Měrc,

naletník,

ma 31 dnjow.

Thydzienje a dny.	Porjedzena protyka. Evangeliska.	Katholska.	Stara julianiska protyka. Februar.	○ schadž. h. m.	thom. h. m.	Niedziele sch. a th. h. m.	D
1 schtwórtk	Albina	Albina	17 Theodora	6 48 5	38	25	0 42
2 pjatk	Amalije	Simplicija	18 Lea kat.	6 46 5	40	25	1 40
3 žobota	Kunigundž	Kunigundž	19 Archippa	6 44 5	42	25	2 34
10. thydzien.	Text dop.: Jana 11, 32—46; pop.: Rom. 5, 1—6.						
4 niedzela	Latare	4. u. pôsta	20 Mjasopósta	6 41 5	44	25	3 22
5 pónedzela	Bjedricha	Bjedricha	21 Timotheja	6 39 5	45	25	4 5
6 wutora	Fridolina	Fridolina	22 Eugena	6 37 5	46	25	4 42
7 þrijeda	Perpetuij	Domašcha A.	23 Polykarpa	6 35 5	48	25	5 14
8 schtwórtk	Filemona	Filemona	24 Nam. s. k.	6 33 5	50	25	5 43
9 pjatk	Nebekki	Francisca	25 Tarazija	6 31 5	52	25	th. p.
10 žobota	Alexandra	Anastasije	26 Porfyrija	6 29 5	54	25	8 6
11. thydzien.	Text dop.: Jana 11, 47—57; pop.: Rom. 8, 31—39.						
11 niedzela	Judica	5. u. pôsta	27 Syropósta	6 26 5	55	25	9 29
12 pónedzela	Hřejhorja	Hřejh. wulf.	28 Jap. pôsta	6 24 5	57	25	10 47
13 wutora	Salomona	Nikofora	1 mérca	6 22 5	59	25	11 59
14 þrijeda	Abigaila	Mathildyn	2 Pop. srj.	6 19 6	1	25	th. d.
15 schtwórtk	Khryſtoſa	D Longina	3 Eutropa	6 17 6	2	25	1 5
16 pjatk	Henrietty	Herbertha	4 Gervasija	6 15 6	4	25	2 0
17 žobota	Herty	Patricija	5 Konona	6 13 6	5	25	2 45
12. thydzien.	Text dop.: Jana 12, 1—13; pop.: Filip. 2, 5—11.						
18 niedzela	Palmar.	Bowonczka	6 Invocav.	6 11 6	7	25	3 23
19 pónedzela	Josefa	Jozeſa	7 Kapita	6 9 6	9	25	3 54
20 wutora	Joachima	Joachima	8 Theofila	6 6 6	10	25	4 21
21 þrijeda	Benedikta	Benedikta	9 Kwatbr.	6 4 6	12	25	4 44
22 schtwórtk	Selenh. scht.	Zelenh. scht.	10 Kodrata	6 2 6	14	25	5 6
23 pjatk	Czichi pj.	Wulf. pjatt	11 Sofronija	5 59 6	15	25	th. p.
24 žobota	Gabriela	Simeona	12 Theofana	5 57 6	17	25	7 25
13. thydzien.	Text dop.: Mat. 28, 1—10; pop.: 1 Pætra 1, 3—9.						
25 niedzela	1. ſ. jutrrow	1. ſ. dž. jutr.	13 Remin.	5 54 6	19	25	8 29
26 pónedzela	2. ſ. jutrrow	2. ſ. dž. jutr.	14 Benedikta	5 52 6	21	25	9 32
27 wutora	Juliana	Ruperta	15 Agapija	5 50 6	22	25	10 33
28 þrijeda	Angeliki	Hanže	16 Sabina	5 48 6	23	25	11 31
29 schtwórtk	Eustachija	Eustachija	17 Alexija	5 46 6	25	25	th. d.
30 pjatk	Guida	Wiganda	18 Cyrilla	5 44 6	27	25	0 26
31 žobota	Detlawa	Guida	19 Khrysant.	5 42 6	28	25	1 25

Hermanki a skótne wiki.

1. Rúfow.*
2. Rúħland.*
3. Gotyjschin.* Syl Ko-morow.*
5. Bjelopiz.* Dubz.†
6. Bart.* Bjernacizib.* Kas.†
7. Nieshwaczidlo.*
10. Lubivijow.*
12. Bjernacizib. Lubij.† Poležnich.† Muža-tow.† Gubin.*
13. Kóstlow. Pišti.†
15. Shorjelz.* Kamieniz.* Jarow.* Bjeslow.*
17. Budyschin.† Kalawa.* Orstrand.* Trébule.†
19. Kóulow.† Luboras.† Lukow.*
20. Varichež.†
27. Scherachow. Džéze.†
28. Zajoniza.†

Měchaczkowe psche-ménjenje a wjedro.

1. Požleni běrlif 2. mérza rano 6 h. 24 m. ma hymnu wjedro.

2. Młody měž. 9. mérza rano 5 hodž. 29 min. pýchi-nieže wěr a deicęz.

3. Prěni běrlif 15. mérza wjecžor 9 h. 29 m. počaže na mjerujenje.

4. Polny měž. 23. mérza wjecžor 7 hodž. 3 min. ma niewobstajne wjedro.

5. Požleni běrlif 31. mérza wjecžor 9 h. 19 m. lubi jažne nježio.

Słosłtna protyka.

Měrz ho se hymnu mjerurom ſavocžnicie, rano a wjecžor budže tacž; 8. a 9. kněh a deicęz; 10. do 21. mjerujenje; pot 22. do tónza jažne nježio a hymna.

Mudremu ho tež nimo ūli. — Na horu horje bjeſ ťilenja nježid. — Měchaczhli ťilany bjeſ, njebudž wozga. — Druhi trai, druhe prawo. — Puta ſu puta, a byle tež ſloce.

1883. Haprljeja, jutrowniſt, ma 30 dnjow.

Thđzenje a dnj.	Porjedžena protyka. Evangelicka. Katholicka.	Stara julianska protyka. März.	• shadž. h. m.	show. h. m.	Rečne hodjeniſt. sh. a. sh. h. m.	D
14. thđzenj.	Text dop.: Jana 20, 19—23; pop.: 1 Kor. 15, 50—57.					
1 njedžela	Quasimod.	1. n. p. jutr.	20 Oculi	5 39 6 30	X	1 58
2 pónđela	Rosamundy	Franea p.	21 Jakuba	5 37 6 32	Q	2 36
3 wutora	Tugendreichi	Richarda	22 Basilija	5 34 6 34	Q	3 10
4 ſrjeda	Ambroſija	Fidora	23 Nikona	5 32 6 35	X	3 40
5 ſchtwórtk	Maxima	Vincenca Fer.	24 Zacharias.	5 31 6 36	X	4 8
6 pjatk	Frenäa	Sixta	25 Mar. př.	5 28 6 38	X	4 35
7 ſobota	Luisy	Hermana	26 Gabriela	5 26 6 40	X	sh. p.
15. thđzenj.	Text dop.: Mat. 18, 1—7; pop.: Romſt. 10, 8—14.					
8 njedžela	Mis. Dom.	2. n. p. jutr.	27 Lätare	5 24 6 41	X	8 19
9 pónđela	Theofila	Mar. Klepf.	28 Hilariona	5 22 6 43	X	9 38
10 wutora	Daniela	Ezechiela	29 Marka	5 19 6 45	X	10 49
11 ſrjeda	Julija	Lea I.	30 Jana Kl.	5 17 6 47	X	11 50
12 ſchtwórtk	Euforgija	Julija I.	31 Hypacijja	5 15 6 48	X	sh. d.
13 pjatk	Justina	Hermenegilda	1 haprljeje	5 12 6 50	X	0 41
14 ſobota	Tiburzija	Tiburcija	2 Tita th.	5 10 6 52	X	1 23
16. thđzenj.	Text dop.: Jana 21, 20—22; pop.: 1 Pětra 2, 12—17.					
15 njedžela	Jubilate	3. n. p. jutr.	3 Judica	5 8 6 53	X	1 56
16 pónđela	Aarona	Anastasija	4 Jozefa	5 7 6 54	X	2 24
17 wutora	Rudolfa	Rudolfa	5 Theodula	5 5 6 56	X	2 49
18 ſrjeda	Valerija	Valerija	6 Eutychija	5 2 6 58	X	3 11
19 ſchtwórtk	Hermogena	Khrystostoma	7 Jurija	5 0 6 59	X	3 33
20 pjatk	Sulpizija	Sulpicija	8 Eupsychij.	4 58 7 1	X	3 54
21 ſobota	Adolarija	Anselsma	9 Herodiania	4 56 7 3	X	4 16
17. thđzenj.	Text dop.: Mat. 28, 18—20; pop.: Jaf. 1, 11—18.					
22 njedžela	Cantate	4. n. p. jutr.	10 Palmar.	4 54 7 5	X	sh. p.
23 pónđela	Jurija	Jurija	11 Antipasa	4 52 7 7	X	8 25
24 wutora	Alberta	Fidela	12 Artemona	4 50 7 8	X	9 25
25 ſrjeda	Marka	Marka ev.	13 Martina	4 47 7 9	X	10 21
26 ſchtwórtk	Kleta	Kleta	14 Aristarch.	4 46 7 11	X	11 12
27 pjatk	Tertulliana	Anthima	15 Krescenca	4 44 7 12	X	11 56
28 ſobota	Vitala	Pětra m.	16 Agapije	4 42 7 14	X	sh. d.
18. thđzenj.	Text dop.: Luč. 11, 1—4; pop.: 2 Kor. 9, 8—11.					
29 njedžela	Rogate	5. n. p. jutr.	17 1. s. jutr.	4 40 7 16	X	0 35
30 pónđela	Eutropija	Khath. Sin.	18 2. s. jutr.	4 38 7 17	X	1 9

Hermanki a skótne
wiki.

2. Wójskow. * Rinsbórf. *
Wójtowy. Woſtrow. *
Khoczebus. † Kulow. *
4. Rjeźwacjido. * Nade-
berg. *
7. Drjowl. †
9. Milorad. †
10. Grakow. † Damna. †
Brody. †
14. Sh. Komorow. * Weto-
ſhov. *
16. Rakez. Ramjenjow. †
19. Dobrotug. *
21. Budyschin. *
23. Biſkopizh. Wojerezy. †
Radmerizh. † Lubo-
ras. †
24. Zarow. *
25. Nowe Město p. St.
Połczniza. * Ruhland.
26. Biestow. * Gohylchin. *
28. Źitawa. *
30. Lubij. † Ramjenz. †
Gubin. †

Měchacjkowe psche-
měnjenje a wjedro.

● Młody měš. 7. haprl.
pop. 2 hodž. 34 min. ma
wětr a ſymu.

● Prěni běrlif 14.
haprl. dop. 9 h. 47 m.
lubi rjeničke wjedro.

● Polny měš. 22. haprl.
pop. 0 hodž. 25 min. se
ſaczmiezmom měbzaza ma
rjane wjedro.

● Požleni běrlif 30.
haprl. dop. 8 h. 1 m. pschi-
njeje njevobſtajne wjedro.

Stoletna protyka.

Hacž do 10. haprlje
mjersnjenje; na to čzopli-
čke wjedro naftanje; wot
23. do 29. jaſo mojoh a
mjersnjenja; pschi kónzu
ſapočnje čzopličho vycž.

Hdžez ſu výkote horę,
tam ſu hľuboke dolę.
Na malu khézku tež Bože
klónčko ſwečzi. — Nimo
čzernja bjeť ſej draſtu
hromadu. — Schtož je
dženja hotowe, jutje nje-
mórczi. — Schtož ſyjeſh,
to žuejeſh.

1883. Meja, rójowanię, ma 31 dnjow.

Tydżenie a dny.	Vorjedżena protyka. Evangeliska.	Vorjedżena protyka. Katholska.	Starajulianſka protyka. Caprleja.	St. h. m.	St. h. m.	Wt. h. m.	Wt. h. m.	D
1 wutora	Filipa a Jaf.	Filipa a Jaf.	19 Pafnucija	4 36	7 19		1 39	
2 śrjeda	Sigismunda	Sigismunda	20 Theodora	4 34	7 21		2 8	
3 schtwórtk	Boże ſpicz.	Boże ſpicz.	21 Januarija	4 32	7 22		2 34	
4 pjatk	Floriana	Moniki	22 Theodora	4 31	7 23		3 1	
5 ſobota	Gottharda	Gottharda	23 Jurija	4 29	7 25		3 32	

19. tydżen.

Text dop.: Zap. st. 1, 15—26; pop.: Ephes. 2, 4—7.

6 njedžela	Graudi	6. n. p. jutr.	24 Quasim.	4 27	7 26		h. p.
7 póndzela	Bohuměra	Stanisława	25 Marka	4 26	7 28		8 25
8 wutora	Dietricha	Mich. zjew.	26 Basilija	4 24	7 30		9 33
9 śrjeda	Hioba	Hřejhorj. Maž.	27 Simeona	4 22	7 32		10 31
10 schtwórtk	Viktorije	Antonija	28 Jasona	4 20	7 33		11 18
11 pjatk	Adolfa	Pia V.	29 Sosipatera	4 19	7 35		11 55
12 ſobota	Panfraza	Panfraca	30 Jakuba	4 18	7 36		h. d.

20. tydżen.

Text dop.: Zap. st. 2, 1—13; pop.: Ephes. 1, 9—14.

13 njedžela	1. ſwiatk. D	1. s. ſwiatk.	1 meje Mis.	4 16	7 37		0 26
14 póndzela	2. ſ. ſwiatk.	2. s. ſwiatk.	2 Athanasij.	4 14	7 39		0 54
15 wutora	Sofije	Sofije	3 Timotheja	4 13	7 40		1 17
16 śrjeda	Kwatember	Suſe dny	4 Pelagije	4 11	7 42		1 38
17 schtwórtk	Jodoka	Ubalda	5 Ireny	4 10	7 43		1 59
18 pjatk	Benanzija	Benancija	6 Hioba	4 8	7 45		2 21
19 ſobota	Potentiana	Pětra Čoleſt.	7 Křiž. Khr.	4 7	7 46		2 45

21. tydżen.

Text dop.: Zap. st. 2, 38—39; pop.: Romst. 11, 33—38.

20 njedžela	Ssw. ſ. tr.	1. n. p. ſwj.	8 Jubilate	4 6	7 48		3 11
21 póndzela	Augustina	Prudencija	9 Jezaiasa	4 4	7 49		3 41
22 wutora	Helenh	Helenh	10 Simeona	4 3	7 50		h. p.
23 śrjeda	Desiderija	Desiderija	11 Mocija	4 2	7 51		9 9
24 schtwórtk	Hanh	Bož. cjela	12 Epifanija	4 1	7 53		9 56
25 pjatk	Hurbana	Hurbana	13 Glycerije	4 0	7 54		10 38
26 ſobota	Bedy	Bedy	14 Isidora	3 59	7 55		11 13

22. tydżen.

Text dop.: Zap. st. 2, 42—47; pop.: 1 Jana 4, 16—21.

27 njedžela	1. n. p. ſ. tr.	2. n. p. ſwj.	15 Cantate	3 57	7 57		11 43
28 póndzela	Wylema	Germana	16 Theodora	3 56	7 58		h. d.
29 wutora	Khrysty	Maxima	17 Andronik.	3 55	7 59		0 11
30 śrjeda	Wiganda	Wiganda	18 Pětra a D.	3 54	8 0		0 37
31 schtwórtk	Petronelle	Petronelle	19 Patricija	3 53	8 2		1 4

Hermanki a skótne wiki.

1. Bart.† Lufow.
2. Niekraczičko.* Węteńza.†
4. Psichibus.† Ruhland.* Źemr.
5. Kalawa.* Rukow.* Trébule.*
7. Biſtopizy.* Wöſpork.* Kinsbort.* Szlanknow.† Hródki.† Zahān.†
8. Barschcz.†
9. Radeburg.* Rumburg.
15. Wolramoz.† Rukow.† Zbyslawn.†

22. Pižn.†

26. Lubnijow.*

28. Šorjelz.†

29. Króžyn.*

31. Drstrand.*

Niekraczkowe wſhemjenje a wjedro.

● Młody měs. 6. meje wjeczor 10 hodž. 52 min. lubi rjany naletni čjaz.

● Prěni věrtlik 13. meje wjeczor 11 hodž. 52 min. može čjoptle wjedro pschi-njeſcz.

● Polny měs. 22. meje rano 4 hodž. 9 min. počaze na ſymne deſchzejkoſte dny.

● Požleni věrtlik 29. meje pop. 3 hodž. 20 min. ma rjane wjedro.

Štosčetna protyka.

3. meje hrimanje a na to ſymniſche wjedro pschi-njeſcz;
8. do 11. bøole čjoptle; 12. do 20. wótre mjerſinje a hacz do 21. ſymna wofitance; 21. do 27. ſymna wofitance; 28. do 30. lód a mróz.

Štož hudemu dasch, egi w wložiczy, narofeſci.

— Štož mjeleči, ſo nje-piherēčji. — Štož je ſobjo psicherlowal, njeboji ſo Sprewie. — Štož ſa mlode kida, dybki na stare hłodacž. — Polny ſud ſo tež wutocž. — Sztyh hłodnemu njevéri.

1883. Junij,

Junajnif,
ma 30 dnjow.

Hermanki a skótne
wiki.

4. Rychnwald.† Kulow.* Luban.
6. Mieszwacžidlo.*
8. Kuhland.*

18. Huczina. Holschtraw.* Mužatow.† Rostkow.* Gubin.*

20. Nadeberg.* Damna.†

22. Wjeleczin. Gehychin.*

25. Draždany. Rychnbach.† Rostvork.† Drjov.† Luboras.† Brody.†

30. Sih Komorow.*

Něšacžskowe psche-
měnjenje a wjedro.

Modly měs. 5. jun.
ranio 7 hodž. 10 min. po-
taže na horzotu a hrimanje.

Prěni běrtlik 12. jun.
pop. 3 hodž. 39 min. ma-
žuche dny a wětry.

Poluy měs. 20. jun.
pop. 5 hodž. 29 min. lubi-
rjane wjedro.

Pohleni běrtlik 27.
jun. wječor 8 h. 36 m.
ma ujewobstajne wjedro.

Stoletna protyka.

Junij ſo ſ mrójom ja-
počinje a na to ujewob-
stajne wjedro nastanje; 9.
mrós; 10. do kónza rjeje.

Rjewěj wischomaj, ale
wočomaj. — Něchtóžkuli
by herz vyl, hdv by piſacž
móhl. — Na temschazym
pučiku ročje wutrobne
jelo. — Kjeni ma wjele
cžetov. — Lubjena koſos
jeja njenječe. — Lěto ſo
wjercz a myžlička ſ nim.
— Paduſke pjeniech ne-
plěniwia. — Lepje pod
šwojej wěchu, hacž pod
zusej třečku. — Laczemu
patofí ja piwo ſtrodža. —
Lepje malo ſ cželcu, dvžli
wjele ſ lečezu. — Radždjo
nauowý vuf, hacž zuih
hwar. — Młodennu dubej
dyřijsch ſ čaſhom hlowu
cžecž. — Michel najbóle
macža. — Stary ſchtom
ſo derje njepřchima.

Tydženje a dnj.	Vorjedzena protyka. Evangeliska.	Vorjedzena protyka. Katholiska.	Stara julianista protyka. Meja.	○ ſchadž. h. m.	◊ thow. h. m.	Wieſte hramien. ſth. a ſth. h. m.	○ D
--------------------	-------------------------------------	------------------------------------	---------------------------------------	-----------------------	---------------------	--	--------

1 pjatk	Rikodema	Justina	20 Thalaleja	3 52 8	3	1 31
2 ſobota	Marzellina	Marcellina	21 Konstant.	3 52 8	4	2 1

23. tydženj.

Text dop.: Zap. ſt. 3, 1—10; pop.: Zap. 1, 21—25.

3 njedžela	2. n. p. ſ. tr.	3. n. p. ſwj.	22 Rogate	3 51 8	5	2 36
4 pónđela	Karpasija	Franciška ſv.	23 Michała b.	3 50 8	6	3 18
5 wutora	Bonifazijsa	Bonifacija	24 Simeona	3 50 8	6	th. p.
6 ſrjeda	Benigna	Benigna	25 Hl. Jan.	3 49 8	7	9 8
7 ſchtrwórtk	Lukrezie	Lukrecije	26 Bože ſtp.	3 49 8	8	9 51
8 pjatk	Medarda	Medarda	27 Helladija	3 48 8	9	10 26
9 ſobota	Prima	Feliciana	28 Eutycha	3 48 8	10	10 55

24. tydženj.

Text dop.: Zap. ſt. 4, 8—21; pop.: 1 Tim. 6, 6—10.

10 njedžela	3. n. p. ſ. tr.	4. n. p. ſwj.	29 Exaudi	3 47 8	11	11 20
11 pónđela	Onofrija	Barnaby	30 Izaaka	3 47 8	11	11 42
12 wutora	Barnabafa	Basilija w.	31 Hermina	3 47 8	12	th. d.
13 ſrjeda	Tobiaſa	Tobiaſa	1 junija	3 46 8	13	0 3
14 ſchtrwórtk	Eliseja	Eliseja	2 Nicefora	3 46 8	13	0 25
15 pjatk	Vita	Vita	3 Luciliana	3 46 8	14	0 49
16 ſobota	Engelberta	Rainera	4 Metrofana	3 46 8	14	1 14

25. tydženj.

Text dop.: Zap. ſt. 5, 16—21; pop.: 2 Kor. 4, 13—18.

17 njedžela	4. n. p. ſ. tr.	5. n. p. ſwj.	5 1. s. swj.	3 46 8	15	1 43
18 pónđela	Arnolfa	Arnolfa	6 2. s. swj.	3 46 8	15	2 16
19 wutora	Gervasijsa	Gervasijsa	7 Theodota	3 46 8	16	2 56
20 ſrjeda	Sylverija	Sylverija	8 Cyrilla A.	3 46 8	16	th. p.
21 ſchtrwórtk	Tilipiny	Aloysija	9 Alexandra	3 46 8	16	8 37
22 pjatk	Pomhajboha	Pawliny	10 Bartrromja	3 46 8	17	9 15
23 ſobota	Basilija	Agripiny	11 Theodora	3 46 8	17	9 47

26. tydženj.

Text dop.: Zap. ſt. 5, 34—42; pop.: 1 Pětra 3, 8—15.

24 njedžela	5. n. p. ſ. tr.	6. n. p. ſwj.	12 Sw. s. tr.	3 47 8	17	10 17
25 pónđela	Elogija	Elogija	13 Akwiliny	3 47 8	17	10 43
26 wutora	Jeremiasza	Jana Paw.	14 Eliseja	3 47 8	17	11 9
27 ſrjeda	7 ſpanzow	Ladislawa	15 Amosa	3 48 8	17	11 35
28 ſchtrwórtk	Lea	Lea II.	16 Tychona	3 48 8	17	th. d.
29 pjatk	Pětra a Paw.	Pětra a Paw.	17 Manuela	3 49 8	17	0 4
30 ſobota	Paw. wop.	Paw. wop.	18 Leoncija	3 49 8	16	0 36

1883. Julij, prajnik, ma 31 dnjow.

Thyđenje a dnj.	Vorjedžena protyka. Evangeliska.	Vorjedžena protyka. Katholska.	Stara julianska protyka. Junij.	• schadž. h. m.	khow. h. m.	Niebieſe namjeni. fh. a fh. h. m.	○ fh. d.
Text dop.: Jap. st. 6, 1—7; pop.: Romst. 6, 3—6.							
27. thyđenj.							
1 njedžela	6. n. p. ſ. tr.	7. n. p. ſwj.	19 2.n.p.swj.	3 50 8 16	8 16	13	
2 pónđzela	Mar. domp.	Mar. domp.	Methodija	3 50 8 16	8 16	159	
3 wutora	Kornelija	Heliodora	Juliana	3 51 8 16	8 16	253	
4 þrjeda	Ulrika	Walrika	Euzebija	3 52 8 15	8 15	fh. p.	
5 schtwórtk	Cyrill. a Meth.	Cyrill. a Meth.	Agripiny	3 53 8 14	8 14	8 23	
6 pjatk	Ezaiaša	Fezaiaša	Jan. nar.	3 54 8 14	8 14	8 56	
7 žobota	Wilibalda	Wilibalda	Febronije	3 55 8 13	8 13	9 23	
28. thyđenj.							
Text dop.: Jap. st. 6, 8—15; pop.: 1 Pětra 2, 5—10.							
8 njedžela	7. n. p. ſ. tr.	8. n. p. ſwj.	26 3.n.p.swj.	3 56 8 13	8 13	9 46	
9 pónđzela	Cyrilla	Felicity	Samsona	3 56 8 13	8 13	10 8	
10 wutora	Bohukhwala	Zenona	Cyra	3 57 8 12	8 12	10 29	
11 þrjeda	Pia	Pia I.	Pět. a Paw.	3 58 8 11	8 11	10 52	
12 schtwórtk	Hendricha	Jana Gualb.	12 japošt.	3 59 8 11	8 11	11 16	
13 pjatk	Margarethy	Margarethy	1 julija	4 0 8 10	8 10	11 43	
14 žobota	Bonaventury	Bonaventury	2 Luk. Mar.	4 1 8 9	8 9	fh. d.	
29. thyđenj.							
Text dop.: Jap. st. 8, 14—25; pop.: Romst. 8, 12—17.							
15 njedžela	8. n. p. ſ. tr.	9. n. p. ſwj.	3 4.n.p.swj.	4 3 8 8	8 8	0 14	
16 pónđzela	Rafaela	Mar. Karm.	Handrija	4 4 8 7	8 7	0 52	
17 wutora	Alegrija	Alegrija	Athanasij.	4 5 8 6	8 6	1 36	
18 þrjeda	Eugenija	Sofronija	Sisoasa	4 6 8 5	8 5	2 29	
19 schtwórtk	Rufina	Marthy	Cyriaka	4 8 8 3	8 3	3 30	
20 pjatk	Eliaša	Eliaša	Prokopa	4 9 8 2	8 2	fh. p.	
21 žobota	Praxedy	Daniela	Pankracij.	4 10 8 1	8 1	8 19	
30. thyđenj.							
Text dop.: Jap. st. 8, 26—38; pop.: 1 Kor. 10, 12—18.							
22 njedžela	9. n. p. ſ. tr.	10. n. p. ſwj.	10 5.n.p.swj.	4 11 8 1	8 1	8 48	
23 pónđzela	Apollinara	Apollinara	Eufemije	4 12 7 59	8 59	9 15	
24 wutora	Khryſtiny	Khryſtiny	Prokla	4 14 7 58	8 58	9 41	
25 þrjeda	Jakuba	Jakuba	Gabriela	4 15 7 56	8 56	10 8	
26 schtwórtk	Hany	Hany	Akwile	4 16 7 55	8 55	10 40	
27 pjatk	Marthy	Pantaleona	Ceryka	4 18 7 54	8 54	11 15	
28 žobota	Pantaleona	Marcissa	Athenog.	4 19 7 52	8 52	11 57	
31. thyđenj.							
Text dop.: Jap. st. 9, 1—8; pop.: Romst. 2, 1—11.							
29 njedžela	10. n. p. ſ. tr.	11. n. p. ſwj.	17 6.n.p.swj.	4 21 7 50	8 50	fh. d.	
30 pónđzela	Ruthy	Ignaca z Loy.	Hyacintha	4 22 7 49	8 49	0 46	
31 wutora	Florentinu	Abdona	Dia	4 24 7 47	8 47	1 43	

Hermanki a skótne
wiski.

2. Huſta.† Dubz.†
3. Kulow.* Žemr.
4. Niſhwacziđlo.*
5. Ruhland.*
6. Kalawa.*
7. Biłopizy.* Džéže.*
8. Kalawa. Trébule.†
9. Lutow.*
10. Barschcz.†
11. Lubij.† Poležnič.†
12. Radeburg.*
13. Žitava.*
14. Pišibus.*
15. Krakow.†
16. Žarow.*
17. Kamienz.*
18. Nowy Gersdorf. Wóspork.*

Miehačzkowe psche-
mjenje a wjedro.

(*) Młody mieš. 4. jul.
pop. 4 hodž. 1 min. po-
łaże na hrimantia.

(*) Preñi běrlif 12. jul.
dop. 8 hodž. 47 min. ma-
njevobóstajne wjedro.

(*) Wóspork mieš. 20. jul.
ranio 4 hodž. 29 min. piči-
nječe czople a rjane dny.
(*) Požleni běrlif 27.
jul. ranio 1 hodž. 11 min.
móže deſčez pičinjeſz.

Stoletua protyka.

Julij bo s wulkej hor-
zotu sapocžnie; wjehdnie
bo hrima; rjenje hacž do
12.; na to hacž do 27. nje-
wobóstajne wjedro; wot 28.
do kónza dže deſčez.

Wjazh kaſaſch, a wjazh
machi bič. — Niſha bo
po dworze wala, a Niſha
s wołnomiuts hladu. —
Lepj schicž a pröz, džali
po dworach kleſlacž. — Ko-
piça hnoja doma na dworze
a domoza džowka niutska-
na stole jenak wjele piči-
njeſz. — Niſha koſa
hwoju brodu.

23. julija sapocžatz wjeh-
dow.

1883. August,

žnjenj,

ma 31 dnjom.

Teđenje a dnj.	Borjedžena protyka. Evangelika.	Borjedžena protyka. Katholoska.	Starajuliansta protyka. Julij.	○ Ishadž. h. m.	Thow. h. m.	Miešte mameti. fh. a fh. h. m.	D
1 ſrjeda	Petra w rjecz.	Petra w rjecz.	20 Elias	4 26	7 46		2 46
2 ſchitwórtk	Gustava	Schezepana	21 Simeona	4 27	7 45		3 55
3 pjatk	Augusta	Augusta	22 Mar. Madl.	4 28	7 43		fh. p.
4 ſobota	Dominika	Dominika	23 Fokasa	4 29	7 41		7 49

32. teđenje.

Text dop.: Zap. st. 9, 19—28; pop.: Romst. 1, 16—20.

5 njedžela	11. n. p. ſ. tr.	12. n. p. ſwj.	24 7.n.p.swj.	4 31	7 40		8 12
6 pónđžela	Pſchekr. Khr.	Khr. pſchekr.	25 Hany	4 32	7 38		8 34
7 wutora	Donata	Rajetana	26 Hermola	4 34	7 36		8 56
8 ſrjeda	Severa	Romana	27 Pantaleon.	4 36	7 34		9 21
9 ſchitwórtk	Erika	Erika	28 Prochora	4 37	7 32		9 46
10 pjatk	Zawrjeńza	Zawrjeńca	29 Kalinika	4 39	7 30		10 15
11 ſobota	Hermana	Hippolita	30 Silasa	4 40	7 29		10 49

33. teđenje.

Text dop.: Zap. st. 10, 25—33; pop.: 1 Kor. 4, 1—5.

12 njedžela	12. n. p. ſ. tr.	13. n. p. ſwj.	31 8.n.p.swj.	4 41	7 27		11 30
13 pónđžela	Aurorh	Aurorh	1 augusta	4 43	7 25		fh. d.
14 wutora	Eusebija	Eusebija	2 Šćepana	4 45	7 23		0 18
15 ſrjeda	Mar. kn. ſtp.	Mar. kn. ſtp.	3 Izaaka	4 46	7 21		1 14
16 ſchitwórtk	Rocha	Rocha	4 8 martr.	4 48	7 19		2 18
17 pjatk	Liberata	Liberata	5 Euzygnija	4 50	7 17		3 29
18 ſobota	Augustini	Heleny	6 Khr. přek.	4 51	7 15		fh. p.

34. teđenje.

Text dop.: Zap. st. 12, 1—11; pop.: Romst. 7, 16—25.

19 njedžela	13. n. p. ſ. tr.	14. n. p. ſwj.	7 9.n.p.swj.	4 52	7 14		7 17
20 pónđžela	Bernharda	Bernarda	8 Emiliana	4 54	7 12		7 45
21 wutora	Anaftaſija	Franciſka	9 Matiasa	4 55	7 10		8 13
22 ſrjeda	Alfonſa	Šymfronija	10 Zawrjeńca	4 57	7 7		8 43
23 ſchitwórtk	Zacheja	Filiipa bift.	11 Eupla	4 59	7 5		9 18
24 pjatk	Bartronomja	Bartronomja	12 Focija	5 0	7 3		9 58
25 ſobota	Łudwika	Zefyrina	13 Maxima	5 2	7 1		10 45

35. teđenje.

Text dop.: Zap. st. 13, 42—49; pop.: Filip. 2, 13—16.

26 njedžela	14. n. p. ſ. tr.	15. n. p. ſwj.	14 10. p. swj.	5 4	6 59		11 39
27 pónđžela	Gebharda	Ruffa	15 Mar. kn. st.	5 5	6 57		fh. d.
28 wutora	Belagija	Haſwſtyna	16 Mandecija	5 7	6 54		0 40
29 ſrjeda	Jana fm.	Jana fm.	17 Myrona	5 9	6 52		1 45
30 ſchitwórtk	Ernſta	Rozv	18 Flora	5 10	6 50		2 52
31 pjatk	Iosuň	Raimunda	19 Handrija	5 11	6 48		4 0

Hermanki a skótue
wiski.

1. Nježwacizidlo*
4. Budyschin.† Rukow.*

6. Kulow.† Žahań.†

7. Kas.†

9. Słb. Komorow.*

11. Ortrand.*

13. Ramjenow.† Kins-
bork.* Słaltnow.†
Gubin.*

14. Bart.* Dobrolug.*

16. Bjetow.*

18. Ruhland.* Weto-
ichow.*

20. Polčniža.* Šhorjelz.†
Rumburg.†

22. Radeberg.*

23. Goltyschin.*

24. Halſchtrow.† Žrōd.†
Lubinow.*

27. Wöspork. Lubinow.
Luban. Lukow.†
Schwiebus.*

28. Brody.†

29. Žajonza.†

31. Trebule.†

Měšacíkowe pſche-
měnjenje a wjedro.

● Młody měs. 3. aug.
ranio 2 hodž. 24 min. smje
rjane wjedro.

● Prěni bětlík 11. aug.
ranio 2 hodžin 27 min.
i wětrom rjane dny pſchi-
wješe.

● Polní měs. 18. aug.
pop. 1 hodž. 52 min. lubi
czopky čaš.

● Poſleni bětlík 25.
aug. ranio 6 hodž. 30 min.
ma njewohſtajne wjedro.

Stoletna protyka.

Zylh měšaz august smje
czopke wjedro; ranio budže
turjana a wo dijo rjene;
pſchi konzu wulka hřzota
naſtanje.

Bolo ma wočzi, ſeč ma
wujſhi. — Prěni do měcha,
poſledni ſ měcha. — Ptacíčki
toj, hdyž čzajnu. — Šta-
rojež njeformi. — Štalo-
wje žana heja. — Šte-
pički řlož a hordžiſchi
nóž. — Šsmjercz je dobra
jednárka.

1883. September,

pożnięńz,

ma 30 dnjow.

Lydżenie a dnj.	Borjedżena protyka. Evangelſka.	Borjedżena protyka. Katholſka.	Stara julianſka protyka. August.	sthadž. h. m.	sthow. h. m.	Niebieſte namien. sth. a th. h. m.	D
1 ſobota	Egidija	Egidija	20 Samuela	5 13	6 46	2	sth. p.
36. tydżen.			Text dop.: Zap. ſt. 14, 11—18; pop.: Gal. 5, 20—6, 5.				

2 nijedżela	15. n. p. ſ. tr.	16. n. p. ſwj.	21 11. p. swj.	5 14	6 44	2	6 40
3 pónđela	Mansueta	Schęzep. kral.	22 Agathy	5 16	6 42	2	7 2
4 wutora	Mojſaſza	Rosalije	23 Lupa	5 18	6 39	2	7 25
5 hrjeda	Mathanaela	Lawr. Juſt.	24 Eutycha	5 19	6 37	2	7 49
6 ſchtrwórtk	Magna	Oneſifora	25 Bartromja	5 21	6 35	2	8 17
7 pjat̄k	Reginj	Reginj	26 Hadriana	5 23	6 33	2	8 49
8 ſobota	Mar. nar.	Mar. nar.	27 Pimona	5 24	6 31	2	9 26

37. tydżen.		Text dop.: Zap. ſt. 14, 19—29; pop.: Eph. 3, 14—21.	28 12. p. swj.	5 25	6 29	2	10 9
9 nijedżela	16. p. ſ. tr. D	17. n. p. ſwj.	29 Jana sm.	5 27	6 27	2	11 1
10 pónđela	Pulcherije	Milkawſcha	30 Alexandra	5 28	6 24	2	12 0
11 wutora	Abrahama	Hyacintha	31 Mar. pas.	5 30	6 22	2	th. d.
12 hrjeda	Bohuluba	Macedonija	1 septemb.	5 32	6 20	2	1 7
13 ſchtrwórtk	Umata	Materna	2 Mamonta	5 33	6 17	2	2 18
14 pjat̄k	Æſchiža pow.	Æſchiža pow.	3 Anthima	5 35	6 15	2	3 35
15 ſobota	Friederiki	Nikotasa					

38. tydżen.		Text dop.: Zap. ſt. 15, 6—12; pop.: Eph. 4, 1—6.	4 13. p. swj.	5 37	6 12	2	sth. p.
16 nijedżela	17. p. ſ. tr. ☺	18. n. p. ſwj.	5 Zacharias.	5 38	6 10	2	6 12
17 pónđela	Lamperta	Lamperta	6 Michała j.	5 39	6 8	2	6 43
18 wutora	Tita	Tita	7 Sosona	5 41	6 6	2	7 17
19 hrjeda	Æwatember	Suche dñj	8 Mar. nar.	5 42	6 4	2	7 56
20 ſchtrwórtk	Kalixta	Eustachija	9 Joachima	5 44	6 1	2	8 42
21 pjat̄k	Mateja	Mateja	10 Theodore	5 46	5 59	2	9 35
22 ſobota	Maurizija	Moriža					

39. tydżen.		Text dop.: Zap. ſt. 16, 17—28; pop.: Hebr. 10, 36—11, 6.	11 14. p. swj.	5 47	5 57	2	10 35
23 nijedżela	18. p. ſ. tr. ☺	19. n. p. ſwj.	12 Antonija	5 49	5 54	2	11 38
24 pónđela	Jana podj.	Gerharda	13 Kornelija	5 51	5 52	2	sth. d.
25 wutora	Kleofaſza	Kleofaſza	14 Křiž. pow.	5 53	5 50	2	0 44
26 hrjeda	Cypriana	Cypriana	15 Nikotasa	5 54	5 47	2	1 51
27 ſchtrwórtk	Koſ. a Dam.	Koſ. a Dam.	16 Eufemije	5 56	5 45	2	2 58
28 pjat̄k	Wjazſława	Wjazſława	17 Sofije	5 57	5 43	2	4 3
29 ſobota	Michała	Michała					

40. tydżen.		Text dop.: Zap. ſt. 19, 1—11; pop.: Eph. 4, 22—25.	18 15. p. swj.	5 58	5 41	2	5 8
30 nijedżela	19. n. p. ſ. tr.	20. n. p. ſwj.					

Hermanni a skótne wiki.

1. Rimsbörk.* Žitawa.
2. Barſchež.*
3. Kulow.* Kóſikow.* Khoczebus.† Pschi- bus.†
4. Rjeſhwac̄idlo.* Damna.†
5. Mužakow.†
6. Wołbramozy.† Kalawa.*
7. Biſkopiz.† Nowoſał. Džężej.† Žarow.†
8. Draždānij.* Radeburg.*
9. Drjowt.†
10. Kamienz.† Wóſtrow.† Kudbach.† Mitoras.†
11. Kroþyn.*
12. Radeberg.*
13. Bart.†
14. Wojerzy.† Biſkopiz. Šlanknow.† Gubin.† Trébule.†
15. Źemr.*
16. Wjeleczin.
17. Měchac̄kowe psche- ménjenje a wjedro.
18. Młodz. měj. 1. sept. pop. 3 hodz. 12 min. Po ſtjanym wjedrom a wěſt- kom ſapoczeńje.
19. Prěni běrtlik 9. sept. wjecžor 7 hodz. 36 min. može lohžy deſčez pschi- njeſz.
20. Polny měj. 16. sept. wjecžor 10 hodz. 39 min. ma rjeniſche wjedro.
21. Požleni běrtlik 23. sept. pop. 1 hodz. 40 min. poſaže na njenovbstajne wjedro.
22. Stokétna protyka.
23. September ſo ſtjanym traſnym wjedrom ſapoczeńje; 13. do 27. budzą bôle ſymne dny, pschi tym pa- rjenje; 28. deſčez.
24. Spěwaj a džělaj. — Staroſiaſa injerjebaſh wucžic̄ do ſaku khodzieč. — Šyſli pscheniza, bies foſtymruju ſo niemeiſčeji. — Šyſli ſapoczeńje džęžom hoji.
25. Šyſli popiel džęžom.

1883. Oktober,

winowz,

ma 31 dnjow.

Germanski a skótnie
wki.

1. Huczina. Gusta.† Rakezy. Scherachow. Dubz.† Luboras.
3. Niezwaczidlo.*
4. Kratow.†
8. Lubiz.† Kulow.† Kosikow.*
9. Barshez.†
10. Weteiza.†
11. Ottrand.*
13. Sth Komorow.*
15. Biszopizy.* Kinsbork.* Numburg.†
18. Kufow.*
20. Wetoichow.*

22. Dragdzany. Wóport.* Halichtrow.* Radmierz.† Zahar.†
23. Brody.†
24. Nowe Město p. St. Radecberg.*
27. Drjowt.* Golyshchin.* Ruhland.*
29. Bjernacizy.† Rydwald.†

Géhaczkowe psche-
ménjenje a wjedro.

⌚ Młody měs. 1. okt. rano 5 hodž. 52 min. žane rjane wjedro nima.

⌚ Prěni běrslif 9. okt. dop. 11 hodž. 17 min. ma deshč.

⌚ Polny měs. 16. okt. rano 7 hodž. 43 min. počaze na symne dny.

⌚ Požleni běrslif 23. okt. rano 0 hodž. 16 min. pschinječe czoplische wjedro.

⌚ Młody měs. 31. okt. rano 0 hodž. 55 min. ma symne dny.

Stosētna protýka.

Oktober ho s hroznym wiedrom japočniku; 10. do 17. je mróz; na to rjane čzope dny; 25. syma; na to rjenje; wot 27. do 30. budze khéto syma.

Khorosz pschicžeri na konju, po schtyrjoch přeježdě. — Hdy by hubicžta wodžicžtu pila, vha by mořhnicžta pjenježti měla.

Thđženje a dnj.	Borjedžena protýka. Evangeliska. Katholska.	Stará julianšta protýka. September.	Střed. fhadž. h. m.	Thow. h. m.	Wobjetie inutien. stg. a th. h. m.	D)
1 pónđzela	Rémigija	Rémigija	19 Trofina	6 0 5	39	th. p.
2 wutora	Rahel	Rahel	20 Eustachij.	6 2 5	36	5 53
3 þrjeda	Maximiana	Gerharda	21 Kwatbr.	6 3 5	34	6 20
4 schtwórtk	Franziska	Francisika	22 Fokasa	6 5 5	32	6 51
5 pjatk	Blazida	Blacida	23 Jan. podj.	6 7 5	29	7 25
6 þobota	Ýidj	Bruna	24 Thekle	6 9 5	27	8 6

41. thđženj.

Text dop.: Zap. st. 19, 23—40; pop.: Kołoz. 3, 14—17.

7 njedžela	20. n. p. þ. tr.	21. n. p. swj.	25 16. p. swj.	6 10 5	25	8 54
8 pónđzela	Eräima	Brigitthy	26 Jana th.	6 12 5	23	9 48
9 wutora	Dionysija	Dionysija	27 Kalistrata	6 13 5	21	10 50
10 þrjeda	Athanasiya	Franca Borr.	28 Charitona	6 15 5	19	11 57
11 schtwórtk	Maximiliana	Burkharda	29 Cyriaka	6 16 5	17	th. d.
12 pjatk	Gereona I.	Maximiliana	30 Hrjeh. w.	6 18 5	14	1 10
13 þobota	Kolomana	Kolomana	1 oktobra	6 20 5	12	2 25

42. thđženj.

Text dop.: Zap. st. 20, 17—38; pop.: 1 Pětra 1, 22—25.

14 njedžela	21. n. p. þ. tr.	22. n. p. swj.	2 17. p. swj.	6 22 5	10	3 44
15 pónđzela	Hedwiki	Theresije	3 Dionysija	6 24 5	8	5 5
16 wutora	Hawla	⌚ Hawla	4 Charitiny	6 25 5	5	sth. p.
17 þrjeda	Innozenza	Margarethy	5 Hierothej.	6 27 5	3	5 49
18 schtwórtk	Lukascha ev.	Lukascha	6 Dom. jap.	6 28 5	2	6 33
19 pjatk	Ferdinanda	Pětra z Alf.	7 Sergija	6 30 5	0	7 26
20 þobota	Wendelina	Ireneja	8 Pelagije	6 32 4	58	8 25

43. thđženj.

Text dop.: Zap. st. 21, 8—14; pop.: Fil. 1, 3—11.

21 njedžela	22. n. p. þ. tr.	23. n. p. swj.	9 18. p. swj.	6 33 4	56	9 28
22 pónđzela	Kordule	Kordule	10 Eulampija	6 35 4	53	10 35
23 wutora	Severina	⌚ Wendelina	11 Filipa	6 37 4	51	11 43
24 þrjeda	Salomij	Rafaela	12 Proba	6 39 4	49	sth. d.
25 schtwórtk	Wyleminy	Rhysanthia	13 Karpa	6 41 4	47	0 50
26 pjatk	Amanda	Evanisa	14 Nazarija	6 43 4	45	1 55
27 þobota	Sabiny	Luciana	15 Luciana	6 44 4	43	3 0

44. thđženj.

Text dop.: Zap. st. 24, 10—16; pop.: Filip. 3, 17—21.

28 njedžela	23. n. p. þ. tr.	24. n. p. swj.	16 19. p. swj.	6 45 4	42	4 4.
29 pónđzela	Narzissa	Eusebije	17 Hozeasa	6 47 4	40	5 7
30 wutora	Klaudija	Klaudija	18 Luk. ev.	6 49 4	38	6 9
31 þrjeda	Ssw. ref.	⌚ Wolfganga	19 Joela pr.	6 51 4	36	th. p.

1883. November, našnjuit, ma 30 dnjow.

Težđenje a dnj.	Borjedžena protyka. Evangelika.	Borjedžena protyka. Katholska.	Stara julianška protyka. Oktober.	• schadž. h. m.	thow. h. m.	Njeboje činjen. h. h.	D sch. a th. h. m.
1 schtwórtk	Wsch. ſwiat.	Wſchitt. ſw.	20 Artemija	6 53	4 34	5 7	5 26
2 pjatk	Wsch. duſchow	Wſch. duſch.	21 Hilariona	6 55	4 32	5 5	5 55
3 ſobota	Huberta	Huberta	22 Albercija	6 56	4 30	5 5	6 50
45. težđen.	Text dop.: Zap. ſt. 24, 24—27; pop.: Gal. 6, 7—9.						
4 njeđzela	24. n. p. ſ. tr.	25. n. p. ſwj.	23 20. p. ſwj.	6 58	4 28	5 1	7 42
5 pónđzela	Blandinh	Zacharija	24 Arethasa	7 0	4 27	5 1	8 40
6 wutora	Leonharda	Leonharda	25 Marciana	7 1	4 26	5 1	9 44
7 prjeda	Erdmania	Engelberta	26 Demetrija	7 3	4 24	5 1	10 52
8 schtwórtk	Emericha	Godofreda	27 Nestora	7 5	4 22	5 1	th. d.
9 pjatk	Božidara	Ursina	28 Terenca	7 7	4 21	5 1	0 4
10 ſobota	Mart. Luther.	Proba	29 Anastasij.	7 8	4 19	5 1	1 7
46. težđen.	Text dop.: Zap. ſt. 25, 6—12; pop.: 2 Kor. 5, 1—10.						
11 njeđzela	25. n. p. ſ. tr.	26. n. p. ſwj.	30 21. p. ſwj.	7 10	4 18	5 1	2 36
12 pónđzela	Modesta	Levina	31 Stachysa	7 12	4 16	5 1	3 55
13 wutora	Arkadija	Stanisława	1 novemb.	7 14	4 14	5 1	17
14 prjeda	Levina	☺ Klementinij	2 Kosm. a D.	7 15	4 13	5 1	th. p.
15 schtwórtk	Leopolda	Leopolda	3 Acyndina	7 16	4 12	5 1	5 9
16 pjatk	Edmunda	Edmunda	4 Acepsima	7 18	4 11	5 1	6 6
17 ſobota	Huga	Hrjehorj. z W.	5 Joanicija	7 20	4 10	5 1	7 10
47. težđen.	Text dop.: Zap. ſt. 26, 24—32; pop.: 2 Pētra 3, 8—13.						
18 njeđzela	26. n. p. ſ. tr.	27. n. p. ſwj.	6 22. p. ſwj.	7 22	4 8	5 1	8 19
19 pónđzela	Hilze	Hilzbjetij	7 Lacara	7 24	4 7	5 1	9 29
20 wutora	Emilije	Bemigna	8 Michała	7 25	4 6	5 1	10 38
21 prjeda	Mar. wopr. ☺	Mar. wopr.	9 Onesifora	7 27	4 4	5 1	11 45
22 schtwórtk	Cäcilije	Cäcilije	10 Erasta	7 29	4 3	5 1	th. d.
23 pjatk	Wok. pjatk	Felicity	11 Menasa	7 30	4 2	5 1	0 51
24 ſobota	Khrysogena	Jana ſt.	12 Nila	7 31	4 2	5 1	1 55
48. težđen.	Text dop.: Zap. ſt. 28, 26—31; pop.: Sjem. Jan. 3, 19—22.						
25 njeđzela	27. ſw. ſem.	28. n. p. ſwj.	13 23. p. ſwj.	7 33	4 1	5 1	2 58
26 pónđzela	Konrada	Konrada	14 Filipa	7 34	4 0	5 1	4 1
27 wutora	Hunczerja	Virgilija	15 Zap. póst.	7 36	3 59	5 1	5 3
28 prjeda	Ruffa	Sophrena	16 Mateja ev.	7 38	3 58	5 1	6 4
29 schtwórtk	Waltera	☺ Saturnina	17 Hrjeh. th.	7 39	3 57	5 1	th. p.
30 pjatk	Handrija	Handrija	18 Platona	7 41	3 56	5 1	4 47

Germanki a skótne wiki.

1. Šródt.†
2. Ruhland.*
3. Budylchin.† Lub-
njow.*
5. Škulow.* Gubin.†
Lukow.*
6. Bart.*
7. Riehwaczejidlo.*
Damna.†
10. Trébule.†
12. Polczniiza.* Stolp-
njo.† Ryhbach.† Rós-
bort.† Žemr.*
13. Las.†
17. Žitava. Šly Komov-
rov.*
26. Wóspork.† Bjeskow.
Dobrolug.* Mito-
ras.†
28. Radeburg.*
30. Psichibus.†

Měšacjkowe pſche- ménjenje a wjedro.

Preu běrlit 8. nov.
ranu 1 hodž. 2 min. na
moke wjedro potaje.

Polny měs. 14. nov.
pop. 5 hodž. 35 min. pſchi-
nječe deſčez a ſneč.

Poſleni běrlit 21.
nov. pop. 2 hodž. 41 min.
na ſymne wjedro.

Młodni měs. 29. nov.
wječzor 7 hodž. 52 min.
pſchiňječe ſymu a ſneč.

Stosětna protyka.

1. do 10. nov. je ſyma,
popođnju pak ſi wjetičeho
rjenje cžoplo; 11. do 13.
deſčez; 14. do 30. mjerſnje-
nie; na popođnjač je rjenje
a cžoplo.

Zeneje muchi dla ſo
dobra jedž přeč ſjetida.
— Ludoč činje protyku,
a Bóh wjedro. — ſyma
ma wulfi brjuch. — Nahly
deſčezík do wenza wjetičer
wulfov' bohatstwa. — Staj-
ne ſtočoučje nježnvečzi. —
Schtož je jara mudry, tón
je husto bludny. — Schtož
nječto ſte na myſlach ma,
rad ſwecžku pôdla njeſtaja.

1883. December,

hodownik,

na 31 dňom.

Čtydženie a dň.	Porjedžena protýka. Evangelická.	Porjedžena protýka. Ratholská.	Stará julianšia protýka. November.	○ sňadž. h. m.	□ thom. h. m.	□ trijstien. h. m.	○ sňadž. h. m.
1 ſobota	Llongina	Llongina	19 Obadja	7 42	3 56	2	5 38
49. čtydžen.	Text dop.: Jerem. 31, 31—34; Ps. 100; Jana 17, 3; pop.: Luk. 1, 67—75.						
2 nježela	1. n. advent.	1. n. advent.	20 24. p. swj.	7 44	3 55	2	6 34
3 pónďela	Franza Xav.	Franca Xav.	21 Mar. wopr.	7 45	3 54	2	7 36
4 wutora	Borbory	Borbory	22 Filemona	7 46	3 54	2	8 42
5 þrjeda	Almoža	Sabaja	23 Reh. agr.	7 48	3 53	2	9 52
6 ſchtrvórtk	Miklawſcha	Miklawſcha	24 Klemencia	7 49	3 53	2	11 3
7 pjatť	Markward. ☩	Ambroſija	25 Katržiny	7 50	3 53	2	fh. d.
8 ſobota	Mar. podj.	Mar. podj.	26 Alypija	7 51	3 53	2	0 16
50. čtydžen.	Text dop.: Jef. 40, 1—5; Mal. 4, 1—2; 1 Tim. 1, 15; pop.: Mat. 3, 1—10.						
9 nježela	2. n. advent.	2. n. advent.	27 1. n. adv.	7 52	3 52	2	1 32
10 pónďela	Juditly	Juditly	28 Šćepana	7 53	3 52	2	2 49
11 wutora	Damaža	Maxencija	29 Habakuka	7 54	3 52	2	4 8
12 þrjeda	Epimacha	Damaža	30 Handrija	7 55	3 52	2	5 26
13 ſchtrvórtk	Luzije	Lucije	1 decemb.	7 56	3 52	2	6 39
14 pjatť	Samuela ☺	Spiridiona	2 Cefanja	7 57	3 52	2	fh. p.
15 ſobota	Ignazija	Eusebija	3 Parmena	7 58	3 52	2	5 54
51. čtydžen.	Text dop.: Hagg. 2, 7—10; 1 Mojs. 40, 18; 1 Tim. 2, 4—5; pop.: Luk. 3, 15—17.						
16 nježela	3. n. advent.	3. n. advent.	4 2. n. adv.	7 59	3 52	2	7 5
17 pónďela	Isaaka	Lazara	5 Sabasa	8 03	52	2	8 17
18 wutora	Wunibalda	Wunibalda	6 Miklawša	8 13	53	2	9 28
19 þrjeda	Kwatember	Suche dňh	7 Ambrozij.	8 13	53	2	10 36
20 ſchtrvórtk	Amona	Liberata	8 Patapija	8 23	53	2	11 42
21 pjatť	Domascha ☺	Domascha	9 Han. podj.	8 33	54	2	fh. d.
22 ſobota	Beatty	Demetrijia	10 Menasa	8 33	54	2	0 47
52. čtydžen.	Text dop.: Jef. 12, 2—6; 5 Mojs. 18, 18—19; 1 Jana 4, 9; pop.: Jana 1, 15—18.						
23 nježela	4. n. advent.	4. n. advent.	11 3. n. adv.	8 43	55	2	1 51
24 pónďela	Patoržiza	Patoržica	12 Spiridiona	8 43	55	2	2 53
25 wutora	Boži džen.	1. ſw. hodow	13 Eustracija	8 43	56	2	3 54
26 þrjeda	2. ſ. hodow	2. ſ. hodow	14 Kwatbr.	8 53	57	2	4 54
27 ſchtrvórtk	Jana evang.	Jana evang.	15 Eleuthera	8 53	57	2	5 50
28 pjatť	Njew. džeczi	Njew. džeczi	16 Haggaija	8 53	58	2	6 43
29 ſobota	Jonathana ☩	Jonathana	17 Daniela p.	8 53	59	2	fh. p.
* * *	Text dop.: Jef. 40, 27—31; Ps. 103, 8—18; Jnd. 24, 25; pop.: Jana 1, 9—14.						
30 nježela	N. po hodž.	N. po hodž.	18 4. n. adv.	8 54	0	2	5 27
31 pónďela	Sylvestra	Sylvestra	19 Bonifacija	8 54	1	2	6 33

Hermanki a skótné wiki.

1. Budýšchin.* Kalawa.*
3. Schwiebus.†
4. Krožyn.*
5. Ničkawacídlo.*
7. Ruhland.*
10. Nowojalz. Džede.† Drjowf.
11. Brody.†
12. Gotschín.
13. Wlizakow.
15. Wojerezh. Trébule.†
17. Kalawa. Luboras.†
18. Bardež.
19. Ruhland. Numburg.

Měšacíské psche-mějenje a vjedro.

○ Právni běrlik 7. dez. vjedip. O hodž. 44 min. ma ſyntne a mofre vjedro.

○ Polný měs. 14. dez. rano 4 hodž. 26 min. vjedip. nejž kurjawu a ſněh.

○ Požleni běrlik 21. dez. dop. 9 hodž. 6 min. ma ſněh a wetr.

○ Měsodný měs. 29. dez. vjedip. 1 hodž. 57 min. požleni na deſčez.

Stoletna protýka.

Dezember ſo ſi mjernejenjom hapocžuje; 10. deſčez; 12. do 19. dže ſněh a ſemja ſamjernejuje; 20. jažo deſčez; 21. hacž do ſonza ſněh a ſyma.

Schéršja rěka, dleſchi móſt. — Schtóž dže nechtio dostacž, dvrbi nechtio wutracž. — Schtóž vyžoko lěta, rad nijko ſyda. — Schtóž ſa wotſejen pſčima, niežo w horskež nima. — Wjazhy hřimanyow, a plodníckye lěto. — Wjado butra njeje, schtóž ſo može. — Tucžna ſuchem cžini ſuchu móſheni. — Wutroba ma hruſo cžezlhe nječe, hacž křibjet. — Šaplatá dvrbi wjetšha byzej hacž, džera. — Wuhujer ſchmora ſo najradſho wo mlynta. — Žadyn thumſcht njeje, prothyti cžničez, hodž je lěto nimo.

Bilicžbowanie danje.

Rapital.	3 procent.			3 1/2 procent.			4 procent.			4 1/2 procent.			5 procent.			Rapital.
	Łetnie marf np.	Miejskie marf np.	Łetnie marf np.	Łetnie marf np.	Miejskie marf np.	Łetnie marf np.	Łetnie marf np.	Miejskie marf np.	Łetnie marf np.							
mf. 1	—	3	—	3 1/2	—	—	4	—	4 1/2	—	4 1/2	—	5	—	5	mf. 1
5	—	15	—	17 1/2	—	—	20	—	22 1/2	—	22 1/2	—	25	—	25	5
10	—	30	—	35	—	—	40	—	45	—	45	—	50	—	50	10
15	—	45	—	52 1/2	—	—	60	—	67 1/2	—	67 1/2	—	75	—	75	15
20	—	60	—	70	—	—	80	—	90	—	90	—	105	—	105	20
25	—	75	—	87 1/2	—	—	104	—	125	—	125	—	125	—	125	25
30	—	90	—	105	—	—	120	—	135	—	135	—	150	—	150	30
35	—	115	—	125	—	—	140	—	155	—	155	—	175	—	175	35
40	—	130	—	140	—	—	160	—	180	—	180	—	200	—	200	40
45	—	145	—	157 1/2	—	—	180	—	195	—	195	—	225	—	225	45
50	—	150	—	175	—	—	196	—	212	—	212	—	225	—	225	50
60	—	180	—	200	—	—	215	—	240	—	240	—	270	—	270	60
70	—	210	—	217 1/2	—	—	245	—	280	—	280	—	315	—	315	70
80	—	240	—	240	—	—	280	—	305	—	305	—	330	—	330	80
90	—	270	—	292 1/2	—	—	315	—	334	—	334	—	360	—	360	90
100	—	300	—	325	—	—	350	—	375	—	375	—	400	—	400	100
200	—	600	—	600	—	—	500	—	584	—	584	—	668	—	668	200
300	—	900	—	750	—	—	500	—	875	—	875	—	130	—	130	300
400	—	1200	—	14	—	—	167	—	1	—	1	—	334	—	334	400
500	—	1500	—	1	—	—	175	—	1	—	1	—	668	—	668	500
1000	—	3000	—	2	—	—	200	—	1	—	1	—	875	—	875	1000
5000	—	15000	—	12	—	—	175	—	200	—	200	—	225	—	225	5000
10000	—	30000	—	25	—	—	350	—	350	—	350	—	375	—	375	10000

Bilicžbowanie, taf myſſoso punt pſchirūje, hdyž żentnař 1, 2, 3 at. d. markow płaci.

Punt pſchiręo taf wiele markow płaci, taž żentnař markow.

Na wopat:

Żentnař pſchiręo taf wiele markow płaci, taž punt np.

Vulicžbowanie placíj ríia abo metra, hónž starý saffit tohež 1 np. hacž 1 marr placíj.

hónž starý
saffit tohež placíj
čí:

P s c i d a w k.

Statistiske genealogiske powjescze.

Po pożleniu ludliczenju w lęcze 1880 ma:

Něm̄ski kraj: 539,816 □km. (t. r. quadrat kilometrow, 1 □mil ma 55,062 □km.) a 45,194,177 wobydlerow; thęzor Wylem, rodż. 22. mérza 1797; żenjeny s Augustu, wajmarskej prynzeßmu; thęzorski krónprynz: Bžedrich Wylem, rodż. 18. oktobra 1831.

Sakſka: 14,993 □km. a 2,972,805 wobydł.; król Bžedrich Albert, rodż. 23. haprleje 1828; žeñjeny s prynzeßmu Karolu s Wasa, rodż. 5. augusta 1833. Krónprynz Bžedrich August Jurij, rodż. 8. augusta 1832; żenjeny s portugalskej prynzeßmu Hanu Mariju, rodż. 21. julija 1843.

Pruska: 347,509 □km. a 27,251,067 wobydł.; król Wylem I., rodż. 22. mérza 1797.

Bayerſka: 75,863 □km. a 5,271,516 wobydł.; król Ludwik II., rodż. 25. augusta 1845.

Würtembergſka: 19,503 □km. a 1,970,132 wobydlerow; król Karla I., rodż. 6. mérza 1823.

Badenska: 15,083 □km. a 1,570,189 wobydł.; wulkowójwoda Bžedrich, rodż. 6. septembra 1826.

Awstrija: 622,837 □km. a 38,214,708 wobydlerow; thęzor Franz Josef, rodż. 28. augusta 1830.

Italſka: 296,323 □km. a 28,209,620 wobydlerow; król Humbert I., rodż. 14. mérza 1844.

Franzowſka: 528,577 □km. a 36,905,788 wobydł.; präsident republiki Jules Grévy, rodż. 15. augusta 1813.

Jendželska: 314,961 □km. a 34,505,043 wobydł.; królowa Viktorija, rodż. 24. meje 1819.

Schpaniſka: 508,066 □km. a 16,623,400 wobydł.; król Alfons XII., rodż. 28. novembra 1857.

Portugalſka: 89,625 □km. a 4,348,551 wobydł.; król Ludwik I., rodż. 31. oktobra 1838.

Ruſka: 5,036,510 □km. a 72,392,900 wobydł.; thęzor Alexander III., rodż. 10. mérza 1845.

Turkowſka: 179,475 □km. a 4,790,000 wobydł.; thęzor Abdül Hamid II., rodż. 9. febr. 1830.

Griſiſka: 51,860 □km. a 1,679,775 wobydł.; król Jurij I., rodż. 24. dezembra 1845.

Rumunſka: 129,947 □km. a 5,376,000 wobydł.; król Karla I., rodż. 20. haprleje 1839.

Szherbija: 48,657 □km. a 1,589,650 wobydł.; król Milan I. Obrenowicž, rodż. 18. sept. 1850.

Bołharska: 63,856 □km. a 1,965,500 wobydł.; wjehał Alexander I., rodż. 5. haprleje 1857.

Czorno-Hory: 9475 □km. a 268,000 wobydł.; wjehał Mikołaj I., rodż. 25. septembra 1841.

Połnózna Amerika: 9,272,442 □kilom. a 50,152,559 wobydł.; präsident republiki Arthur.

Brasiliska: 8,337,218 □km. a 11,780,000 wobydł.; thęzor Don Pedro II., rodż. 2. dež. 1825.

* * *

Po ludliczenju w lęcze 1880 je było:

A. w budyskim wokrjeßnym hamtskim hejtmanstwie:
a) wobydlenych twarjenjow: b) wobydlerow:

1. w městach:	5989	72,615
2. na wězach:	43,194	278,711
do hromady:	49,183	351,326

B. w draždjanſkim wokrj. hamtsk. hejtmanstwie:
a) wobydlenych twarjenjow: b) wobydlerow:

1. w městach:	17,011	357,573
2. na wězach:	52,105	450,939
do hromady:	69,116	808,512

C. w lipſcjanſkim wokrj. hamtsk. hejtmanstwie:
a) wobydlenych twarjenjow: b) wobydlerow:

1. w městach:	18,614	311,021
2. na wězach:	44,307	396,805
do hromady:	62,921	707,826

D. w zwickawſkim wokrj. hamtsk. hejtmanstwie:
a) wobydlenych twarjenjow: b) wobydlerow:

1. w městach:	31,465	481,133
2. na wězach:	62,614	624,008
do hromady:	94,079	1,105,141

E. w zyłej Sakſkej:

a) wobydlenych twarjenjow: b) wobydlerow		
1. w městach:	73,079	1,222,342
2. na wězach:	202,220	1,750,463
do hromady:	275,299	2,972,805

A. W budyskim wólkriesnym hamtsk. hejtmanstwje je: a) 13 miestow, b) 528 wjeznych gmejnów, c) 261 rycerkubłów;

B. w draždanskim wólkj. hamtsk. hejtm. a) 34 miestow, b) 933 wjeznych gmejnów, c) 191 rycerkubłów;

C. w lipczańskim wólkj. hamtsk. hejtm. a) 37 miestow, b) 936 wjeznych gmejnów, c) 266 rycerkubłów;

D. w zwidawskim wólkj. hamtsk. hejtm. a) 58 miestow, b) 732 wjeznych gmejnów, c) 188 rycerkubłów;

E. w zyłej Saksej: a) 142 miestow, b) 3129 wóbow, c) 906 rycerkubłów.

* * *

W lécze 1880 je so narodžilo: 128,520 džecži, a to: 112,184 mandželskich, 16,336 njemanndželskich a 5148 morwonarodžených.

Semrjethch je bylo: 92,300 wožobow, bjes nimi 1248, kotsiž ſu so ſamych ſlónzowali, a 767, kotsiž ſu do njeſboža pſchiſki.

Wérowaných je bylo: 25,626 porow.

* * *

Schuſow je w Sakſkej: 2205 a 488,680 ſchuſlích džecži; ſdžélańskich ſchuſow: 1872 a 71,115 młodych hólzow, kotsiž do nich kchodža, a wucžerjow: 6551.

* * *

W lécze 1880 je w Sakſkej bylo: 713 paſerňow, kotrež ſu pſaciſte: 3,558,277 hrivnow dawkow, 720 piwańjow, kotrež ſu daſe: 4,064,211 hrivn. dawkow, a je so rěſalo: 130,041 hovjadow, 557,431 ſwini, ſjedlo: 656,152 zentnarjow hovjaſeho mjaža a 1,069,671 zentnarjow ſwinjaſeho mjaža.

* * *

Žně ſu daſe:

1. pſcheńza: w lécze 1879	1,516,956	zentnarjow,
" 1880	1,215,362	"
2. naſ. pſcheńza: "	86,990	"
" 1880	84,618	"
3. rožka: "	5,824,334	"
" 1880	4,847,488	"
4. naſ. rožka: "	409,018	"
" 1880	387,594	"

5. jecžmjení: w lécze 1879	1,062,370	zentnarjow,
" 1880	1,026,526	"
6. woſb: "	5,529,008	"
" 1880	5,346,150	"
7. hejduſhka: "	77,282	"
" 1880	67,794	"
8. hroč: "	128,954	"
" 1880	88,656	"
9. běrný: "	21,479,246	"
" 1880	19,062,190	"

Pomhaj Boh!

Każ wjele hlowow na ſwěcze, tak wjele myſłów. Tak ſo ſ pſchiſłowom praji a to je ſawěſze wérne. Skersho by ſo někomu radžilo, tu wýkoku horu pola Bukez, ſ mjenom Čornoboh, ſe wſchěmi jeje jědlemi a ſlakami ſebi do ſaka tyknež a Spremu ſ nopaſchkom do dna wucžerpacž, hacž ſo by možl wſchitkých čłowjekow myſble jenajke ſežinicž. Kóždy ma ſwoju hlowu a to husto jara twjerdu a w kóždeho wutrobje ſo wſchelake myſliczki hibaſu a to niz kóždy ras te najlepſche. W jenym pak, to je wěſte, ſu wſchitzh, Szerbio kaž Němž, Ružojo a Franzowſojo a wſchitzh ludžo po zylém ſcheroſkim ſwěcze pſchesjene: Wſchitzh bych u radý na tutej ſemi ſvože měli. Schédžiwh mužik, kotremuž ſo na hlowje wkožy běla a kíž ſo na ſwoj ſiž ſepjerajo rowu bliži, žada ſebi tak wjele hacž možno čažneho ſvoža wužiwacž, předy hacž ſwětej dobru nôz praji. Młodženž, ſtrony a czerstwy, chze, ſo by jemu na jeho pucžach ſame ſvože kczelo. Mózny wjezch, kíž millionam poddanow roſlaſuje; mały burik, kíž bróſdu na ſwojim pſchedołženym kuble wora; knjeſka knjeni, kotaž ſo po haſbach města w židzanej ſučni horži; piſna burſka hoſpoſa, kotaž wot ſwětkeho ranja hacž do wjezjora w domje, w bróžni a na polu wſchitke ſwoje možy napina, ſo by něchtio pſchiwarbovala, — w jenym ſu wſchitzh bjes wuſacža jeneje myſble, mijenujž w tym horžym žadanju, ſo bych u tak wjele ſvoža měli, kaž jenož možno. Teho dla ſebi pſchi ſapocžatku a w běhu lěta ſvože pſchejemy, ſebi tak derje kaž druhim. Wjele ſvoža bych my rad měli, a je ſ teho widžecž, ſo to ſamo hiſčeze njevužijam. Abo ſmy my ſvožowni? Wſho ſloto njeje, ſtož ſo blyſčecž. Wěčzne pſchiny, nihdę

duschny. Wjetschi schelma, wjetsche sbože. Kóždy ma swojego krahola, kóždy swoje hory. Njeprajesche Jakub, ja se załoseżu do jamy póndu? Njebe to Davit, kij se kylami wołasche: O Abrahomie, mój syno, hdy bych ja sa tebje wumrzel! A Hiob, njeje wón na popielnej hromadzy sedzo dżeń swojego naroda połkliak? Nima przedar Salomo prawje, hdyż rjeknie: Wschitko je zyle knicżomne pod tutym skłonzeniu? Njeśnajecze tu schuczku w nasich spěvařskich: Ach! tak braschna, ach tak traschna je wšichč ludži sbože! kaj ho kula wołko wala, hdyž je běžecz sapoczała, tak ho nasche sbože svala.

Tola njeje nam tež prajene wo mužu, kij je jako drjewo, plodżene pschi wodowych rěkach, kotrež swój plód nječe w swoim času a jeho liscze njeśwjadnje, a wschitko, schtož wón czini, to ho derje radzi? Njeje nam klobjene, ty budžesč ho žiwicž wot swojego rukow džeka, ty smějescz ho derje? Njeje ho wo Žoſeſu, jako bě w Egyptowslej, klobičko: wón mějesczhe we wšichč wězach sbože? Po tajkim dyrbjało dha tež móžno bycz, so my na tutej hréčnej semi k někaksemu wérnemu sbożu pschińdžem. Wono ho jenicžky prascha, tak ho to stanje? hdyž to wérne sbože leži? hdyž mamy jo pytačz? tak mamy to sapoczecz, so bychmy jo namakali?

My hmy, lubi čitarjo, s wjestscha wschitzu se plepoſcę biči. Nam ho ſda, jako by ho sbože na to ſaložicž mělo, schtož je w kwěcze a wot kwěta, jako žadoſcž cžeka, žadoſcž wocžow, hordoscž žiwjenja. Schtož móže ho w kóždy čaſb dobrých klobom najęscz, k temu to picz, po čimž ma najwjetschu žadoſcž, ho dobru rjamu draſtu woblekacz, wokołu jěſdžicž po kraju w schwärnej khorejcze s młodymaj konjomaj, kóždy dżeń njeđzelu měcz, hdyž ho rejwa a piſla, so jemu wuschi synczitej — tón, měni ho, w linje sboža ſedzi. Ze pak temu tak, so tajki bohaty knies, kij ho psches kwětnu kraſnoſcž wusnamienja, so burik, kij we wježnym hoſczeniu kharty hraje a jedyn karancz bayerskeho piwa po druhim ſebi porjedzecz dawa, so młodý lud, kij na rejnych klobjach wježele ſtaka, je temu tak, so tón wérne sbože wužiwa? Abo njeśnajecze wy to ſczenje wo bohatym mužu, kij bě tudy w kraſnym wježelu živý a napoſledk w heli město namaka, hdyž božedla wo jenicžku kaptu wody proſchesche, so by swój lacžny

jasyk mohl wołkłodžicž? Abo njeđopomnicze ho na ſhubjeneho syna, kij wrótnie žiwjenje wjedžesche a napoſledk ſe ſłodžisnami, kotrež ſwinje ſeru, ſwój brjuch napjeliniecž žadaſche a nictó jemu je njeđawasche? Ach, tak braschna, ach tak traschna je wšichč ludži rjanoſcž! jako kwětki bórzy ſpanu, hdyž te wětry na nje czahnu, jim masch runu barbu rjanu. Za chzu tebi k temu wězku powjedacz, kotaž njeđawno w jenych nowinach ſtejſeſche.

W jenej wžy bě klužomna holza, niz lepscha a niz hórscha dyžli druhe młode holzy. Lenka jej rěkach. Ta bě druhi ſwiaty dżeń jutrow k božemu blidu byla. Nan a macz běchtaj tajki a kóždy druhi ſwiaty dżeń domach wostałoj a Arndtowe wérne kſcheczijanstwo abo Bogatzowu paradis-fahrodku čjitałoj. Wobaj běchtaj něk hižom dwé lécje njebohaj a njemožeschtaj ſwojej młodej džowzy k radze a k napominanju bycz. Wona bě pola bura pschistajena, pola dobrego, kaj wona prajesche, kij młodemu ludej na ſwiate dny ſwježelenje popſchewasche. Wona by dyrbjała a mohla tola tež se ſwojimi towarzſkami ſobu na reje hič, bě jej wón prajil, wſchak ho sa jutſiſkim ſaſo czežke dželo sapoczina. Žejmaj starschej budžischtaj jej hinač radžiloj. Taj pak tu njeběchtaj, a jeje nětčiſchi knies, bohaty bur we wžy, bě tola roſomny muž, kij wjedžesche, schto ho hodži, pschetož wón němſe a ſerbſke nowiny cžitasche. Po tajkim Lenka do korcžny džesche, hdyž ho wježele reje džeržach. Wona chyžche jeno khwiku pschiſladowacz a njechaſche božedla ſobu rejwacz, wſchak bě wona rano k božemu blidu byla. Alle w abejceju ſcžehuje na a to b a schiōž cžertej jeno mały porſcžit ſkieži, teho wón bórzy ſa ruku pschima. Brénje ſchtwórcz hodžimy je wona w kuežku pola durjow ſedzo pschiſladowała, druhe jeno tak mały ſuſ ſo ſobu wjerczała, tſež a ſchtwórcze je wona ſtakała a rejwala hacž do kónza — haj hacž do ſwojego kónza. Wježele hólzy juſſaju, rjenje herzy piſſaju, dha jědnacze bije. Nictó to nježlyſchi, wſchak ſa teho, kij w ſbožu ſedzi, žadyn cžaſnik njebije. Sbože pak a ſchleūza tak lohko ſo roſbijetej! Na jene dobo ſo kſchik ſa klyſcha, tak wótry, ſo ſo wſchitzu wuſtróžach. Lenka to bě. Runje bě híſčeſe ſylnje rejwala — někto pak ſo do kolen ſypryňla; hlowa jej k boku wižy, wo-

bliczo je wósk-béke, na wutrobje ho jej wari, a pschezo hiszczęce jédnacze biše. Woni ju do komory nježu a na połkleszczę połoža. Czi jeni po wodu bęza, drušu sa kiąłom wołaju. To je nělajka womora, rjeknje jedyn; to s krawe pschińdże, schepeta druhi. A Leńska? Ach ta bę czicha, zyle czicha — jédnacze je wołbiło a jenja wutroba je też saatka biež. Wona je wumrjela śrzedź wjeħeleho swoża tón dżen, hdżez bę k bożemu blidu była. Ach tak braschna, ach tak braschna je wsħieħch ludzi wjeħele! Kaz ho schtundy pschemenjuju, mér a wójny wobroczuju, tak czi, kiz ho swjeħeluju.

Wo prawdże, hwest ſaintje se ſwojimi lóſchtami a też hordoszż žiwingenja żane wérne swoże njeprorodzi. Prēnja żona Ževa bę horda a chżysche bycz kaž Boh a wona bu s paradise wuħnata. Nlebu Kadnezar, babylonski kral, kiz na węzi ſwojego wulkego hroda ſtejo a na ſwoje kraſne miesto, ho k jeho nohomaj wu-psħestrjawaze, pohladajo, prajeſte: To je wulki Babel, kotrež kym psches ſwoju móz ſebi a k khvalbie ſwojeje kralowſkeje kraſnoszże natwarik — a wón je do bludnoszże ſapanik a bjes ſwierjatami wumrjel! Hor-doszż pschińdże psched padom. — Młeni ſchtó, so budże wérne swoże ſa lud ſħadżecż, hdżż budža wſchitke te mēniki potorħane, kotrež fu po Bożej woli bjes wħokimi a nißkimi, boħathimi a khudymi ſestajane, hdżż je wěsta runota ſamożenja a ſtawa poſtajenja, kaž fu ſebi to něotre mudre hločjekli wumħiġli? Wéri to ſchtó wot waſ, so ſlotu čażiš wérneho swoża na-stanje, hdżż je kóždemu to prawo dowolene, w zyrf-wiñſkih, ſchulſkih, krajnych naležnoszżach po ſwojej woli a hlowje kniežtwo wjescż? Budże ho to wěſczenje nowych profetow naſteho čaħza dopjelnicż, so móže ho ludam a čłowjewtu haſke tehdź k prawemtu swożu dopomhacż, hdżż budże wera do Boha s wutrobów wutupjena, hdżż budža wſchitke Boże domu spowalane, wſchitke kħiżże ſpalene a hdżż budże imeno Ħenjeſa Jesom Khrysta wutupjene, so ho nichčo wjazy njeſħrobli, wo nim předowacż abo ho k njemu modlicż? Wlótnie żony to fu, kotrež cżile ludžo maju; zyle bludni woni fu! Stacż ho to żenje njebudże a żane swoże s teho niħdy na niħdy njeſħxha. Mdi do myħlōw njeſchińdże, wudawacż, so fu wědomnoszże a wumjeliſtiwa, so je wifikowanje a warba, so fu żeleſnizgu

a telegraſy, fabriki a wuſtajenżi ſame na ſebi něſichto ſle. Ale so psches to ludu a kraje, ja praju, psches to jenicżżu do połneho swoża pschińdu, to móže a dyrbi ho twjerdże precz. Teho runja ho też tón wulżu jara moli, kiz to ſa najwožebniſche ſvoże dżerzi, hdżż je wħażku dostojoñoszż bjes čłowjekami dobył a wulku čeſčż, čeſčne imeno a čeſčne miesto w kraju abo w gmejnje abo w zyrfwi abo w ſchuli wužiwa! Ach tak braschna, ach tak braschna je wsħieħch ludzi kraſnoszż! Komuž dženja ruži koſha, jeho jaſo Boha proſha, teho jutſje k rowu noscha!

Kak dha je s pjeniesami? Njeje tam ſama nuſa a trada, hdżż żane njeſbu, nima tón ſame ſvoże, kiz je boħath? Wérno je, so je khudy wſchudżom tyſcheny a podċijsħeżan, boħath pač hlowu wħażko noſu, je čeſčeniy a bjes staroſcze žiwy. Wjelle tyħaż jid, kotsiż ſo ſa ſbożowniħi dżerža, dokež maju horsheż połnu ſloti, kħchinju połnu ūlborniħi tolekkow. Sim je ſlotu a ūlboro lóſcht wocżow, radoſzż wutrobom, węž najwažniſcha, wo kotrūž ho čażiš ſwojego žiwingenja ſwieri pròzuja. Jaſo pschi kolebzż pre-njeju čłowjetow — tak jena ludowa bažnicżla praji — jandželjo Boži ſtejachu a radu wo tym ſkadowaħu, kajke darh byħu jimaj k jeju ſvožu a k ſvožu jeju potomniħi wudżelili, dha ſebi woni myħlachu, so budža wěrnostż, prawdostż, ſwěrnostż, pόzciwiostż, ponijnoſzż a druhe poczinkli jimaj pucż žiwingenja po-rjeiſħecż. Teħdy s dobom ſħi jandžel pschiſtipiwiſhi kruħ ſloteho poħasa, kotrež ſo w jaſħniħi pruhach ūlbiencżla nanajjeniħi sybloshe — a čłowjek, te darh dobrych jandželjow leżo wostajiwski, ſa ſkotom pschimashe. Wot teho čażiša rēka: pjenies je knies. Pjeniežna luboſzż je ho do čłowjekich wutrobów ſa-korjeniła. Cžlowjewtwo w tutej puſčinje kaž wrótne wołoko ſloteho czelečja rejva. Mammonej fu ſo wſchudżom kraſne wołtarje natwarile a na nich ſo żlawne, haj ſamo krewawne wopory woprowaja. Šsamo kħiſeċċijenjo, kotrež je wot jid Ħenjeſa prajne: Schto pomha čłowjek, hdżż by runje zyly hwest dobył a ſchħodu wiſak na ſwojje dusħi? — a lóžo je, so kameel psches jehline wucho pschińdże — ſamo kħiſeċċijenjo pornjo żidam ſa bohatiſtrom a ſa pjeniesami honja, jaſo by ho w nich wérne ſvoże kħowało! Tu je ſame spekulirwanje w aktijsach a

papjerach. Nowe fabriki s wýšokimi wuhenjemi w městach a na wžach, a hdy bych u spiritušowé byle, se semje rostu. Nowe mašinu a železničky so wunamakaja a nałożuja. Para a elektrizismus so do škužby čłowskaje mudroscze stajataj. Wschitko lubnych pjenies dla, wschitko teho dla, dokelž ſebi myſla: Nětko dyrbi nam ſloth czaſ praweho ſvoža ſhadzecž. Psihi wſhem tym pak je tu ſama ſwada a njeſpo-kojnoscž; na jenej stronje wjèle džěla, mało mſdy, na druhzej mało džěla, wjèle mſdy; k temu jebanje, paduchſtwo, mordowanje, falſchna psihiſaha; wſcho psihe drožene a hischeje falſchowane a ſ cžoho to wſchitko psihiſidže? Niz ſ pjeniežneje luboſcze? A ſchtóž tudy ſebi doſcz bohatſtwia nahromadzicž njemóže, tón ſo na kódž ſynje a ſo ſ tými ſwojimi pſches morjo do Ameriki wjese, dokelž psihi ſebi myſli, ſo budža jemu tam pječene hołbje do huby lětacž, ſo ſo tam ſloto a ſlěboro na wſchech honach wala, ſo je jeno trjeba ſeſberacž, a ſ nimi je ſo to požadane ſvože ſ doboru namakało. Hdžej ſu pjeniesh, tam je ſvože, myſla ſebi ludžo; haj ſvože drje, ale tajke, ſa kotrejž pa-duſchi ſopaju a kotrejž ſerſawz a mole žeru, ſvože, kotrejž je hórke kaž myra a ſo runa kurjawi, hdyž wetr na nju duje. Gehasi ſa ſlěborom Naema ho-niesche — a wón bu wuſadny. Ananiaš ſ pjenieſami hrajeſche a ſpekuļirowasche — a dyrbſeſche wu-mrjecž. Rothschild a ſ nim někotry bohaty muž ſo po millionach ſloteho a ſlěbora wotschazuje — ale ſmjerč ſo jich njeboji, tež wo durje jich hrđow wona klapje, a ſchtó budža móz dacž, ſo bych u ſwoju duſchu wumohli? Wy drje ſo teho muža dopomnicže, kiž bě ſwoju khežu na pěſk twarik? Temu ſo runa kóždy, kiž ſwoje ſvože na pjeniesh ſaložuje! Za chzu wam wo jenym tajkim powjedacž! Bě něhdý muž, 82 lét starý, tón w ſwojich młodych lětach jako konjazy hólz ſkužesche a napožledk w ſastojnſtrwje inspek-tarja na wulkim kuble ſtejſche. W tym czaſu, hdyž bě jako niſki ſkužobník 20 ſchěznakow mſdy doſtał, kaž w tym, hdyž w ſwojich wýšokich lětach daň wot 30,000 ſchěznakow, kotrejž bě ſebi nahromadzil, wuži-wasche, běčhu jeho jenicžle myſliczki wo dnjo a jeho ſony w nožy pjeniesh byle. Pjeniesh a ſaſo pje-niesh — te měcz a ſebi nahromadzicž, to bě jeho ſiwijenja zyłe ſvože bylo. Něchtó ſeſpſeſho, něchtó

wýſhſeſho wón njebe ſnał. Šsmjercž ſo na njeho dopomni a wón ſkori. Pſches dwě njeđeli we wumrjecžu ležesche. Duchowny bu wołany a tón ſebi wſchu móžnu prózu dawaſche, duſchu tuteho bohateho a tola khudeho muža wot teho, ſchtóž je czaſne a wiđomne, wotwobročicž na to, ſchtóž je njeviđomne a wěczne. Ale to bě, jako by wón chzył mokre drjewo ſazehſicž abo twjerdu ſkalu roſeſchrécz. Bože ſłowo njeje jeho ani pſchi ſiwijenju ani we wumrjecžu hnulo. Ale pjeniesh, pjeniesh, na tych wón twjerdže wižasche. Wón ſebi da kaſchcz, w kotrymž bě ſwoje ſloto a ſlěboro ſkował, na požleſcheſho ſtajicž. Tako ani wiđecž ani ſkyshecž ani ryczecž wjazy njemó-žesche, dha ſe ſwojej ruku ſa tými pjeniesami ma-ħasche a je jow a tam kuleſche, doniž požleni wodnych ſe rta njewuńdže. Lubý cžitarjo, je tutón 82létňu muž ſvožowny był? Chzemoj mój, ja a ty, to ſa ſvože džerzecž? Boh ſwarnuj! Ach kał braſhne, ach kał traſhne ſu wſchech ludzi węzy! wſchitko budže kaž ſněh roſtacž, ſpanycž, ſhincž a kónz doſtacž, prawy budže wěczneje wostacž. Duž prjecž ſe ſhwět-nym njerjadom, kiž mje w myſlach jima, a nje-ſhwaleže mi ſhwětnu kraſnoſež! mi wo bohatſtwje njeryczeſe; tón ſwět a jeho zyła jaſnoſež mje ſwe-ſelicž wſchaf njemóže; njech kóždy, ſchtóž chze, lubo ma, mi ſo ſam Jeſuš ſpodoba.

Hdže dha po tajkim wérne ſvože je? Hdže je namakaſch? W tym, ſchtóž je ſwonkach tebje, je po-darmo phtasch, wot twojego ſuhiſlenja, tajkež ſuhiſlach w tebi je, wono wotwizuje. Prawy mér duſche je naſche ſvože, a tón ſo nam jenicžžy pſches wěru do Chrystuſka Jeſuſa doſtanje. Hebenſki krajny hrabja Wylem mjeſeſche junu ſón. Temu ſo džijesche, ſo Jeſuſ Chrystuſ ſwojich wuſwolenych prawych, ſ rja-nymi bělymi ſukniami wodžetých a ſ blyſczejazymi krónami wupryſhennych, do ſwojego kraleſtwa wjedże. Wón, tón wjerch, pak naſdala ſteji, ſo by pſchihla-dował a phtnje, ſo je wón zyłe nahi a wſcheye ſwo-jeje ſhwěneje cžesceje wuprōſdneny. Teho dla ſo jara hanibuje. Tón Rnjes cžini, jako by nimo njeho hicž chzył. Duž wón ſawoła: Ach! knježe, ſmil ſo nadé mnu a wostan ſtejo! Ma to tón Rnjes praji: ſchtóž ke mni pſchiſidže, teho nochzu ſastorečicž, pſchimnie wjeřcha ſa ruku, da jemu bělu ſuknju a blyſczejatu

króuu a wjedzisze jeho szobu nnts do swojego kraleſtwia. To je šón był, ale w nim je to jene prajene: jeśli ſo teho knjega Jeſom Chrysta twjerdze djerzischi, dha smęſech ſbože tu czasniue a tam węczniue. Pschetož to je Boža wola, ſo my w jeho kraleſtwie pod nim živi ſmy a jemu ſlužimy w prawdoſezi a ujewinoſezi — a ſchtóž tutu jeho wolu czini, tón wostanie do węcznoſezi. Tuto kraleſtwie paſ njeje jědž ani pieże, ale prawdoſež, mér a radoſež w ſwiatym Duchu. Staw teho ſa-

dowe rěki? Abo hréch? Njewěſch to: krej Jeſom Chrysta wučiſczi naſ wot wſchitkich naſtich hrechow? Abo ſmiercz? Njemóſech ty wyſacž: ſmiercz, hdze je twoje žahadło, hela, hdze je twoje dobycze? Bohu budź džak, kiž mi dobycze dawa psches mojego knjega Jeſom Chrysta! Szyła to wěrno wostanie: Kotsiž Boha lubuja, tym dyrbja wſchitke węzły k ſlepſchemu ſlužicž. Wobrocž ſo k njemu, ſwjecz jemu czelio a duszu, dowr̄ ſo jemu, budź jemu žiwý, ſluž jemu, dha budzesch ty a twoj dom ſbóžny. A temu pomhaj wam Bóh!

Ale pschedzenak ſwoje ſvojopſchecze na lube nowe lěto njemóže wobſanknež, khiba ſo jene jeniczko ſłowicžko hiſcheze njepſchistaji. Ze to tele ſłowo: Želi ſo ſo njewobročicze a njebudzecze jako džecži, dha njemóžecze do Božego kraleſtwia pschinicž. A temu jeho nuſuje wobraš, kotryž je tudy pschiwdath. Wobhladaj jón ſebi a praj mi potom, hacž tam to prawe ſbože njeje, hdzež koło woſoko doma ſwiaty mér ſwoje miłe kſchidleschka wupſchestrue a hdzež ſo we wutrobach starych kaž młodych džecžaze ſwjeſzelenje namaka. A teho dla hiſcheze junkrōč: Pomhaj Bóh, daj Bóh ſvoje a ſtrowie a mér a Božu hnadu na lube nowe lěto!

Mlynkez nan a Kobaniz wowka.

W němſkim khějorſtwie je wiele wyšokich a niſtich, wulſkich a małych ſaſtojnikow, kotrymž ſo derje dže. Snaju paſ jeneho mjes nimi, kotremuž ničtò jeho pschihódnu doſtojnoscž ſawidzicž njetřeba. Ze to poſtny poſoł, kiž ma liſty a pakety a druhe węzły, ſi khějorſkim poſtom pschihadžaze, po kraju wunoſchowacž. Wón drje ſi rukomaj czeſzky dželacž njetřeba, doſtanje měſacznje ſwoju wěſtu mſdu a hordži ſo w piſanej ſukni a czapzy. Wſcho derje! ale wón dyrbí ſpěchnej nosy, dobrý dych a krutu ſtrowosę měcz. Njeh dže ſněh abo deſchęz, njech ſlonečko poli abo wetr wuje, njech ſu pucze a ſchczęſki dobre abo hubjene, wón dyrbí ſwoju ſlužbu czinicž, ſi jeneje wžy do druheje a tam wot jeneje khěže k druhej běhacž. Sso komdžicž a wotpočzowacž wón njeſmě, pschetož w poſtajenym czazu ma ſaſo dom bycz.

Psched někotrymi lětami bě w mjenſkim měſeſe ſerbſteje Lužicy Kobaniz Jurij tajku khějorſku ſlužbu na ſo wſaſ. Lóžko ta jemu njepadže, pschetož wón

meho ſy wot teho dnja ſem, hdzež ſy ſwiatu kſchęzenuſu doſtaſ. Taſo tajſi maſch wſchitko, ſchtož tebi k wěrnenmu ſbożu ſluži. Wſcho ſle ty pschewinjesch, a ſchłodzicž tebi ničzo njemóže, jeśli ſo maſch mér ſ Bohom! Abo njemóže to drohi czas? Tón knjeg je 5000 muži ſi 5 poſtrutami a ſ dwěmaſ rybiczkomaj naſyzejſi! Abo khorocž? Njesteji piſane: Ža ſym tón knjeg, twoj leſkar? Abo wójna a ſběk? Njepraji ſo: Tón knjeg wodži człowiske wutroby jako wo-

najlépschu strowoścž njeružiwasche. Tola wón bě ju s džakom pschijsiął, so by ſam ſa ſo a ſa ſwojich khléb mél. Zeho žona bě jemu psched někotrym czaſom wumrjela a wón bě nětk ſam ſe ſwojimi tſjomi džeczimi, wot kotrychž bě Reſku wózom, ſank pječ a Michał híſheze niž dwě ſečze ſtary.

Bě patoržizu popoſdnju wokoło tſjoch hodžin, jako ſkobaniz Jurij pschemofany a ſprózny ſe ſwojeje ſlužby dom pschiindže. Były džen bě ſo na to wjeſelit, ſo budże ſwojim lubym džeczom wječor ho-downy ſchomik ſaſhwéczicž móz. Te běchu pěkne byłe a wón bě jim ſlubit, ſo Bože džeczo ſi pěknej woſradu ſi nim pschiindže. Darwo hížom běchu ſebi wo tutej Bożej nozy powjedaſe a ſi wjeſelej nadžiju na nju čakale. Tintón džen paſ dyrbjeſche ſa njeho woſebje wjeſekh bycz, dokeł bě jeho macz jemu ſlubila, ſo budże ſo wona tón džen ſi Ameriki dom wrózicž, ſo ſi njemu pschiindže, wot nětka pola njeho woſtanje a jeho hoſpodařtſto woſiedze. Doſho to bě, ſo njebě piſala, ale na jeje ſłowo moſeſche wón ſo ſpusheſeſcz. Teho dla bě chyzk ſe ſwojej Reſku ſtwiczku wurjedzicž a wſchitko po móžnoſći cziste a pschiſtoſne ſhotowacž, ſo by, hdhž wownka a Bože džeczo pschiindzetej, wſcho w dobrym rjeđe bylo. Wono paſ bu hinaſ, hacž bě wón ſebi to myſliſ. Zako bě ſo wot ſwojego khoua po wſach na poſt wrózil, jemu knies poſtnik praſeſche: Tu je runje expreſliſt na miſchtra miſhka w Nowoſlizach pschiſchoſ, tón dyrbicze tam na měſcze donjeſeſ; nichčo tu hewak njeje, kotrehož moſt dženka poſklacz; wý ſi tym dobrý kruh pjenies warbujeſče a te budzecze ſi ſwja-tym dnjam trjebač; podajcze ſo hnydom na pucž a njeſkomdzcze ſo! Schto chyzche ſkobaniz Jurij cžinicž? Do Nowoſliz běſtej dwě hodžinje; wjedro bě doſcz hroſne, a hdh by runje jara khwataſ, dha tola nje-moſeſche do ſedmich ſaſo domach bycz. Ach! ſdycho-wasche wón, to je tola žaſoňne woſeježna ſlužba, khęzorski liſthnoſcher bycz! žaneho měra jedyn nima a žane wjeſele jenemu njeje poſchate; woſ a kón a poſ maju ſo lěpje hacž naſch jedyn! Žane ſdycho-wanje paſ jemu ničo njeponhaſche; jeho ſlužba ſebi to žadaſche, ſo dyrbí pschiſkaſnu ſwojego poſtnego kniesa wuwjeſcz. Hdhž bě kuf poſkwacžil, poſtaže, ſhabny ſwój kij a ſwój mantl a poda ſo na pucž.

Prjedy paſ bě Reſku luboſnje napominaſ, ſo by na maleju bratſkow pěkne ſedžbu měla a ſo njeſmědža žanu ſhwézicž, doniž wón ſo dom njeruči. Wječer bě jím do khwataſ ſtajíł a jím nětka bože-mje praſeſche.

Tolſte ſchere mrózjele na njebju wiſachu a hroſchu ſo na ſemju wuſhpacž. Wěſte bě, ſo na wje-čor a na nōz ſněh panje. Teho dla Jurij po móž-noſci do předka khwatasche. W jeho wutrobje ſo wjeſele a ſrudoba niſcheschtej. Zeho džeczi běchu jemu to najlubſche na ſhwézze. Ma nje wón ſo do-pominaſche, kaſ budža ſo wjeſelicž, hdhž budže jím Bože džeczo woſradzeč. Wone běchu taſ luboſnje wo to proſkyle, ſo by wono tež ſi nim pschiſhlo. Schmręzkoſny ſchomik bě woſtarany, jabluczka a worjechi a ſhwézki a druhe maſicžkoſče běchu nau-pjene. Wón paſ bě tu na pucžu a wone dyrbjachu čakacž, dójž dom njeſchiindže. Tola paſ tež wjeſela nadžija ſo w jeho wutrobje horjeſche. Majrjeniſcha woſrada by ſa njeho a ſa jeho džeczi ta byla, hdh by Boh chyzk to poſjheſcz, ſo by jeho macz híſheze tón džen domoj pschiſhla. Ma njei wón ſe wſchej ſhwérnej luboſežu džakowneho ſyna wiſasche. Wón bě jeje najmłodsche džeczo a ju najbóle trjebaſ, dokeł bě wot maſoſče hlabh a khoroſath był. Nětka běchu ſo hížom džewjeſz ſet minyke, ſo bě wona wot njeho ſchla. Zako ſo wón woženi, bě ſo wona do Ameriki podala, ſo by jenej ſwojich džowkow, kotař bě tam ſe ſwojej ſwójbu wuczahnyla, ſi pomožy byla. Ni-male tsi měſzay bě wona ſi Ameriki wuczahnyla a ſi druhej džowzy ſchla, ſo by ju w jeje khoroſeſi wo-thlaſala. Želi móžu tu wotencž, taſ bě ſwojemu ſynej piſala, dha ſi tebi pschiindu a pola tebje woſtanu; na hody budu pola tebje, ſo bych ſi tobi a ſi twojimi džeczimi ſhwjate dny ſhwjeſzila; hdh a kaſ pschiindu, to paſ je njeveſte! Džen do hód bě a wona híſheze njebě pschiſhla. Sſnabž dženka pschiindže, hdhž domach njeſzym! Ach! hdh by tola pschiſhla, ta ſuba macz a wownka! Hdžeha paſ tež by macz a wownka byla, taſ ſprawna a ſhwerna, taſ mudra a dželawa, taſ luboſcziwa a ſromna kaž wona! Taſ ſkobaniz Jurij pschi ſebi myſlesche a cžim bóle hroſnemu ſymlnemu wětrej napſhеcziwo khwatasche.

* * *

Hijom bě pječ wotbilo a khetro címa, jako Jurij do Nowoßliz pschiidže. Tudy schtoworč hōdžin wote wžy w rjanym dôlcžku mlyn ležesche, stare

ale rjane twarjenje. Cíjschyna bě kolo wokoło njeho a sdaſche ſo, jako by nichtó w nim njebydlil. Wo-keiný a durje běchu sanknjene. We jſtwje ſedžesche miſchtr Schelpa na starym ſtolzu a džeržesche w ruzh tobakowu tyſku. Lampicžka na dubowym blidže ſtejo njewěſte ſwětko wot ſo dawasche. Bě to muž ſu-čeho napohlada a hroſneho njelubosneho waschnja. Šurowje hladaschtej jeho wocži a ert njebě k wjele ryčjam pothileny. Wutroba bě kaž lód ſymna a ſdaſche ſamjersnijena bycz kaž mlynske kolo, kotrež w lodi težesche. Někajka potajna ſrudoba jeho hijom wjele lět ſa ſobu tyſchesche. Dosež bohaty wón herval bě, ſo by živjenja ſvože a wjeſele derje wužiwacž mohl. Hroſpoſa ſrěnich lět jemu dom wobſtar a ſi njej kaž tež ſ někotrymi cželadnikami bě wón tu kaž ſhamotnik živ.

Schto chzeče, ſawoła mlynk, jako Jurij na khězne durje móznie klapasche. A jako bě tón do jſtwy ſa-ſtupil, dha jemu napſchecžiwo rěčesche: Mlécž nje-móžu, kolo je ſamjersnijene a moji hólzy ſu prjecž ſchli, ſo něhdžé ſawježelicž; džicže ſwój pucž a wo-ſtaſcje mje na pokoj. Ja to ſhm, miſchtrje, praſeshe na to ſlobaniz Jurij, poſtny poſhol ſi ř.; nježu wam líſt. Ja njerodžu wo žane líſty, wotmoliwi na to knes Schelpa, te jenemu ženje niežo dobreho nje-pſchinježu. Schto wě, hacž wam tón dobre powjesče nje-pſchinjež, wón je expreſ — pſchistaji Jurij — a je ſ Hamburga. Miſchtr Schelpa ſo na to tola wobroči a na to napíſmo hladajo pſchi ſebi rječny:

To je jeho ruka! a ſ Hamburga? ſchto to dyrbí? Wón wučeže ſwoju móſhnicžku, da Jurijeho mſdu, kotrež mjeſeſche doſtač a něchtó wýſche teho. Dha božemje, praſeshe tón; mjeſeſe džak, miſchtrje a daj Bóh ſvože k ſwiatym dnjam; ja dyrbju khwatač, ſo dom pſchinidu, pſchetož wonkach ſu ſo hroſne ſněhové mječzele ſapocžale. Ně, čžakajče khwili, kaſaſche knes Schelpa, w kuchinje je jena žona, ta chze tež ſobu do ř. Wona je ſo do mojeho mlyna ſaběžala, ſo ſa pucžom prashejo; moj mlyn pak žana korežma njeje; wšmicže ju ſobu, herval mohla tu pſches nót wostacž chzeče; ja žanyh nóznych hoſci měčž njecham. njech ſu ſwotkal chzedža a hdy bychu ſ Ameriki byli.

Bjēſ tým, ſo miſchtr mlynk tak hroſne bórczesche a ſwarzesche, bě na ſtwiny proh žona ſtuſila, něchtó pſches poſ ſta lět ſtara, ſtrowa a čerſtwa po napo-hladze, bóle buržy ſwoblekana, ale na jeje woblicžu ſo luboſnoſcz a dobrociwoscž ſwěčeschtej. Čžakajče tola, miſchtrje, hacž waž wo nóznu hoſpodu proſchu, praſeshe wona. Pſchi tajſim wjedrje dyrbí tola ſtarej žonje dowolene bycz, tu pola waž nutř ſańč a ſo ſa pucžom wopraſhcež a ſo trochu wohręč, hdyž daloko a ſcheročo žana druha khěža njeje; njewſmicže mi ſa ſlo, ale pěkný dobrý kſhesčijan wý njeſeſe Hijom pſchi prěnich ſlowach bě ſo ſlobaniz Jurij k tej žonje bližit, kotrež pſchi njewěſtym ſwětle lampicžki a dokelž mjeſeſche wulke wolkjane rubiſhko wo-koło hlowy ſwjasane, prawje poſnacž njemóžesche. Macži, ſuba macži! ſawoła wón ſi dobor, bliže k njej ſtu-piwſhi, — moj ſhno, moj lubh Jurjo! wýſtaſche wona a padže jemu wokoło ſchije — ſchto cžinja twoje džecži? Miſchtr Schelpa kaž naſtróžany wocži roſ-džerasche a pſchistaji: Nó, tajkele wěžy! je to waſcha macž? kaž dha ta jow pſchinidže? Jurjo, rjetny pak wona, pój, chzemoj hicž, ſo k twojim džecžom pſchinidžemoj, te na Bože džecžo žadoſeziwje čžakaju. Božemje, miſchtrje, a jeli ſo hdy wodnjo abo w nož ſi nam pſchinidžecže, budžemž waž rjeniſho witacž, hacž je ſo mi pola waž ſchlo. Dobru nót a nicžo ſa ſlo! — — — Š tajſimi ſlowami wona a Jurij ſe jſtwy khwataſchtaj. Ale khězne durje ſo njechachu wotčinicž. Hdyž pak bě je Jurij ſi mozu wotewriſ, dha ſo mózna ſněhová ſepr pſched nimaj ſběhafše. Hroſny wětr wujesche a ſněh ſo jow a tam mjetasche. Čžorne

bě njebo a tolsta c̄zma wonkach. Někotre krocžele džeschtaj, ale žana móžnota njebe, dale híz. Mój dyrbimoj tu psches nóz wostac̄, prajesche Šurij, njech budže kaž budže, njech mlynk chze abo njecha; w taj-
kim wjedrje so žadyn pož won njeboni. Tak so sašo do jstwych wróćiszta, hdjež mlynk s nowa mó-
cžesche; tola jimaj wobaracz njemóžesche, so so do
kucžka na lawku žnyhschtaj. Dow so wonka dale
sa džecžimi ſwojeho žyna praschesche, ſchtó cžinja, a
Šurij jej ſwoju staroſež a ſrudobu wuſkorži, so so
t nim dom wróćicž njemóže a jemu móžno njeje,
jim Bože džecžo pschihotowac̄. To nicžo njeponha,
poſběze na to Kobaniz macžerka ſwojí híbz, miſchtrje,
wy dyrbicže naju tola dženža pola ſebje hospodowac̄;
hdjž pak temu tak je, dha njecham ſabyč, so je
dženža Boža nóz. Nó, nó, wotmolwi na to knies
Schelpa, žane Bože džecžo pola mje njeje, a tudy
so nikomu nicžo njevobradža! Nicžo? rjetný wona.
Tak je Boh ſwét lubował, so je ſwojeho jenicžeho
žyna dał, so bych ſchitzy, kotſz do njeho wérja,
ſhubjeni njebyli, ale wěczne žiwenje ſieli! Šhubjeny
ja njeſhym, wotmolwi mlynk. Njeſſeže dha nicžo ſhu-
bi? nimacže dha žane džecžo, na kotrež byſhče ſo
mohli dopomnicž? wona t njemu dale s mlynk hlo-
ſhom ryčesche. Mlynk na nju ſe ſrudnym wokom
pohladny a ſa tym liſtom pschimasche, kotryž bě předy
na bok położit. Won ſebi brylu ſtaji a cžitasche.
Šurij a jeho macž pak s měrom na lawzy ſedžo
ſebi to a druhé mijelcžo powjedac̄taj. Na dobo
ſtocži mlynk wot blida prajizh: Mój ſyn drje híſhče
dženža pschinidže — won a jeho džecži! —

* * *

Wjazh miſchtr mlynk njeprajesche a w cžejkých
myſblach dolho ſedžesche. Šchtó dha to bě ſ jeho
žynom? Šdasche ſo tola, jako by žaneho njeměl?
O haj! jeneho jenicžeho žyna bě měl. Hdjž pak
bě tón wotroſtl, dha bě do wſcheho lóſyſtwa ſapadnył.
Nan chýſche, so by mlyntwo naukuňł, ale ſynej
ſo to njebe lubilo. Won bě jeho do města dał, ſo
by pschekupſtwo wuknuł, ale luby ſyn bě ſwojemu
knjeſej cžeknuł. Dolh na dolh bě nacžnił a ſtar-
ſchimaj wulku hanibú a ſrudobu pschihotował. Prjecž
ſ tobu do Ameriki, bě nan prajil, tam wuknejſch plu-
wac̄ abo ſo tepiſh, a ſyn bě wótnemu krajej a

ſwojemu ſtarſchiskemu domej božemje prajil. Macž
bě ſo teho dla na ſmjerz ſudžila a ſo na mary
lehnýla; nan bě tu ſamlutki wostał a njemějſche po
ſwojim ſvacžu žaneho žyna. Léta běchu ſo mintyle
a won njebe wo nim nicžo ſhyschał, ani ſo ſa nim
prashala. Dženža bě prěni liſt wot njeho doſtał, a
w nim tole ſtejſche: Luby nano! Džewječ lět nicžo
wo mni ſhyschał njeſſeže. Něk pak mam psches
měru wulke žadanie, ſo bych waſ ſaſho widžil. Psched
lětom je moja žona wumrjela. Tež moje džecži bu-
džichu ſo mintyle, hdjž ſo jena žonka njebudžishe
po nich horjebrała, kotaž ſo minu w jenej a tej ſamej
kheži bydlesche. Haj! ta ſama je mje na prawy
pučz dowjedla. Psches nju a psches Bože ſłowo,
kotrež je mi wona wukladowala, ſym ja t pōſnacžu
pschischoł, ſo ſym ſo nad wami a nad macžerju
pschehręſchii. Sej, tej lubowanej, njemóžu wotproſyč,
psches ſnathych ſym ſhonik, ſo je wona wumrjela!
Wy pak ſeže hiſhče ſchi ſiwienu, a ja žaneho
měra nimam, ja dyrbju t wam pschińcž a waſ pro-
ſyč: wodaję mi! Ža chžu na waſche ſtare lěta
ſrudobu do wjeſhela pschewobročecž a moje džecži,
kotrež ſobu pschinidžu, dyrbja ſphtac̄, wam žiwenje
porjenſchecž. Ža ſym ſo na parolódži do Hamburga
pschewieſt a hotuju ſo, tak rucze hacž móžno t wam
pschińcž. Wocžińcž nam durje waſcheje kheži a nje-
ſtořeſeže naſ ſot nich! —

Takto bě miſchtr Schelpa tón liſt pschecžitał, po-
loži jón na bok a ſedžesche do ſwojich myſblow po-
nórjeny. Dyrbjało dha to wěrno byč, ſo ſo ſhwia-
tok mojeho žiwenja roſjaſni? Dyrbjało to ſhubjene
ſbože mi ſaſho ſhadžecž? Šchtó wě, hacž won po pje-
njeſi njeſchiniidže, ſo by mohł ſwoje njeknicžomne
waſchnje dale wjescž! Tajke myſble ſo w nim hibaču.

Dha na dobo ta žonka t njemu pschistupiwschi
prajesche: Dženž je wjeſhly wjeſzor; patořiža, Boža
nóz je; ja ſebi myſblu, ſo by to pschistojnje bylo,
hdjž bychmy tu ſe ſhwjateho Božeho ſłowa to ſezenje
ſebi cžitali, w kotrymž ſo nam powjeda, ſo je ſo
dženža wſhemu ludu wulke wjeſele doſtało. Prjedy
pak hacž to cžinimy, miſchtrje, bych waſ wo někajku
wjecžer proſyła. Ža a mój ſyn ſuiój hłodnaj, ſmój
daloke puče cžiniloi a namaj ſo po něčim cžoplym
ſeſze. Spominajeſe na to, ſo dženža wſchudžou

wjeſeſe knježi, dha tola tudy we waſčim mlynje nikomu njebuđeče dacž hłodnemu bycz! Wjeſeſe? myſlesche ſebi knjes Schelpa pſchi ſebi; žane njeſzym měl, tak doſho hacž pomnju. W kuchinje, ryczeſche paſ Kobaniz wowlka dale, je jena holza, wotpuſtečeče jej a mi, ſo czoſky thoſej nawarimoj a neſtcho blinzu napječeſemoj; to budže wam a namaj derje ſeſkodziež. S tuthmi ſłowami wona fe iſtwy džeſche a miſchtr mlynk jeno pſchi ſebi borbotaſche: To je wo prawdze wutrobita žónſka.

Blinz běchu pječeſene — rjane žoſte a tolſte a wonjačhu nanajrjeniſcho, hdyž běchu na bliđo ſtaſene. K nim ſo wulka khana thoſeja, ſchalti, khleb a butra ſtovaſchi. Nowa ſwětliſcha lampa bu ſaſwěczena. Se ſpodžiwanjom bě miſchtr mlynk k temu pſchihladował, a ſdasche ſo, jako njeby ſky był, ale ſo ſo jemu wjeli bôle to waſčnje a žiwnjenje teje khrobkeje žónki lubjeſche. Nô dha, praſeſche wona ſ wjeſekym hloſom, njedajmy ſo nuſowacž a dajcze nam jěſcz a pićz; priedy paſ ſpěwajmy bliđowe paſcerje, a ružy ſtyliwſchi ſapocža wona: Pſchinidž, knjež Děſom Khrysteſche, budž naſch hóſcz a — —. Taſo tak daloko bě, ſaklineža pſched woſnami wjeſeſe hrónczlo poſtnego róžka. Haj! wjeſeſe to ſyńceſche a klinceſche a ſo pſches wucze hroſnje hwiſdaſeho wětra pſhecziſcheſzowasche. Što to je? mlynk naſtrožan ſawoła. Kobaniz Jurij ſtocž ſe iſtwy k khęznyム durjam a je wocžini. Wopravdze, tu we wulkej ſepi ſněha wós ſtejeſche. S njeho ſpěchnje muž wuſtočji, khwata nimo Jurja do iſtwy a ſtupi k mlyneſej. Tón na wſchitkach ſtawach tſhepotajo ſo ſa ſtólz džerži. Ryczeſz wón njemože. Alle ſhy ſo k jeho nohomaj ūlaknie a proſhy: Nano, luby nano, wodaſeſe mi! Man paſ hiſheſe proſty ſteji kaž Lothowa žona a žaneho ſklowcžka mózny njeje. Šhy paſ njevidžo, tak dyrbí to roſymicž, ſ nowa ſapocža: Wonkach ſu moje džecži, ja chzu po nje hicž, ſo bychú te ſa minje ſobu proſhyke. Někt ſo žiwnjenje w mlynkowej wutrobie hibasche; mój ſyno, mój ſyno, wón ſe ſyłhami we wocžomaj ſawoła, ſtan, lehn ſo na wutrobi twojeſho nana, wſchitko njech je wodate, budž třkaſ ſtróčz witany! Ma to nan a ſhy ſebi ružy daſchtaj a ſo wokosheſchtaj. Pójčeſe, moje lube džecži! na to ſhy ſawoła a won khwata, ſo by je nutſ dovjedł. Hdyž

paſ do khęze ſtupi — ſhoto ſklyſhi? Tu je wyſkanje a woſanje a woſoſchenje. Wowka, naſcha wowlka tu je — o taſ kraſnje to je! A moja ſkota Hanla, moja Hylzla, moj Hendriko, ſo ſ druheho boka woła. Wy jow? Boh džiwy ežini — ryczi mlynkowy ſhy a wſchitkach do iſtwy czahajo praſi: Nano! to ſu moje džecži! a wy, moje džecži, to je waſč džed! a to je ta ſuba žónka, kotař je mi w mojej žaſoſci a we dnjach khoroſeſe w Amerizy k pomožy byla a mje na prawy puež poſkaſala. Prajeſche tola božedla, taſ ſeſe ſo wy jow daſa? Miſchtr mlynk hiſheſe njevidžiſche, ſhoto praſiež abo ežinicž. Wón miſczeſche, hdyž te maſe džecži jemu ružy koſchachu, ale tu jenu ruku tej žonje poſkiežiwschi prajeſche: Wy ſeſe wſcho wiedžiła? Nicžo njeſzym wiedžiła, wona wotmolwi, tež niž to, taſ wam rěkaju — to jene paſ wém: Boh tón knjes thák ſwojich džiwnje, ale ſbóžnje wiedže!

Blinz běchu wuſtudnyle — thoſej tež; ale ſa krótki čzaſ bě nowa wjeſeſer ſhotowana a na bliđo ſeftajana. We wjeſekym towaſtwie tu wo iſtwje ſedžiſhu, kotsiž běchu tak doſho dželeni byli. Dolhe ſéta njebe ſo tu w mlynje žana Boža nôz ſwjeczka, ale ſrudna ežiſhina ſo w nim měla. Šsněh ſe ſuknjo, lód ſ wutrobow tajeſche. To bě, jako bychú Boži jandželjo tež tudy pſchipowiedali: Čjeſež budž Bohu we wýbokosczi, mér na ſemi a cžlowjekam dobre ſpodobanje! Th ſy nam powiedała, ſuba wowlka, praſačhu džecži, ſo ſo na hody w ſſerbach w kóždym domje rjany ſchmrékowy ſchotom ſaſwěczi a ſo jablucžka a worjeſchki na nim wiſkaju a ſo Bože džecžo rjane wězy wudžela! Dow paſ nicžo wo tym njevidžim! Čzakajeſe jeno, wotmolwi ta, Bože džecžo ma dženž wjeſor taſ jara nuſne, ſo k wſchitkum pěknym džecžom pſchiničz njemože; čzakajeſe, ke kotrymž wono dženža njeſpſhiidže, te wono jutſje wopryta.

* * *

Wowlku prijež njeputſeſčimy, wowlka dyrbí tu wostacž, woſačhu jenohłobnje džecži, jako nimale ſa hodžinu Jurij k njej rječny: ja ſo ſ poſtnym woſom dom powieſju, kiz ſo naſad wróčzi, njeħaſch ſo ſobu wjeſcz? Do teho ſo mlynk tykaſche, praſižy: Kobanjo, wy ſeſe dženža ſwědk teho wjeſela był, kotrež je mi woſradzene byłe. Boh je naſt tudy džiwnje hromadu ſwjedł. Žedžcze wy ſ poſtnym poſonežom do K. a

hladajče sa swojimi džecžimi. Moj syn je s tym jednač a wšcho druhe wotryczał. Jutſje žanu ſlužbu nimacze; duž pſchiindže se swojimi džecžimi rano ſahe k nam, so byſcheže s nami Boži džen ſwjeczili. Kaž bě wotryczañe, tak ſo wšcho ſta. Kobaniz Jurij ſo s extrapolatom do ře. wjeseſche. Hdźż do ſwojeſte ſtwy ſtupi, wſchitke ſwoje džecži w czichim ſpanju ležo namaka. Se ſtyſkom běchu wjeczor na nana czałake. Reſka bě wo njeho wulkui staroſcz mela, dokelž bě ſo wolkom hladajo wiđzila, ſo ſo ſylnje ſněh dže. Tola, napoſledk ſprózne, běchu ſo jene po druhim do ſoža lehnykle a wuſhykle. Sahe rano je nan wołaſche: Stanjeſe, my ſo do Morowofliz powjeſteſt! To bě nowinka a powjeſteſz, mózna doſcz, je wubudžicž. Kheſtje běchu ſwobolekane a bory ſedžachu w czoplym póstnym woſu. Kaſke běto ſwieſzelenie! Bely ſněh ſemju kryjeſche a na roſjaſtiſtenym njebju ſo hwědy ſybolachu. Póstny pohoncz druhdy wjefzele hrónęzko ſapiſla. Džecžom bě, jako bychu ſo k Božemu džecžu wjeſte. Nan jim wo mlynku a wo wovzy powjedaſche, kotař tam na nich czałataj, a wo Božim džecžu, kotrež tam budže. Wokolo ſednič ſaſta wós pſched durjemi mlyna. Wſchitzh běchu tam stanhyli. Wowlka bě hacž do tſjoch dželała. Wjeczor prjedy, jako běchu wſchitzh, wot puczowarija ſprózni, do ſoža ſchlí, bě wona mlynkej prajiſla: Miſchtre, dajeſe mi pſcheničnu muku, rjanu bělu, ja chzu tykanžh pjez; dyrbju tež k jutſiſhemu ſwiedženju pječen hotowacž; nimacze žane huſhyz? Hdże ſu jabluka, worjechi a pječene ſlowki? ja dyrbju to wſchitko měčž; jutſje je Boži džen a na nim dyribi wſchudžom pola naſ nanajrjeniſho bycz. Tu macze klucž k wjelbej,

wón wotmolwi, bjećze ſebi, ſchtož trjebacze; wó macze prawje, ſhwath džen je jutſje, moj syn, liž bě ſo ſhubiš, je ſo ſaſo namakał, wón bě ſa mnje morwy, netk mam jeho ſaſo žiweho pola ſebje; hotujče wšcho po móžnoſći rjenje, my chzem ſ wjeſzelosćju jeho domwóčerje ſwjeczicž. Ma to bě wón do ſoža ſchlí. Wowlka pał ſebi žaneho mera njepopschejeſche. Sſlužomna holza a wotrocžy jej ſ wjeſzelaj ſwolniwoſcju pomhachu. Hdźż bě wſchitko dohotowane, wona prajeſche: Mějeſe džat ſa poſkieſenu pomož, džimy netk do ſoža, w ſcheczajch hodžinach dyrbimy ſaſo ſtanjeſe. A wſchitzh džechu, tón jedyn wotrocž pał pſchi ſebi rjekn: To je wjedrowſzhy wutrobita žoſtſka!

W ſednič hodožnach bě Jurij ſe ſwojimi džecžimi, kotrež wowlka ſ wutrobnym waſhijnym powita a woſoſha, pſchiindž, a wſchitzh druſy, ſawolani a ſtanjeni, běchu ſo w delnej ſtwy ſeſchli. Duž po tħwili wowlka pſchiindž a ſ wjeſzelym woſličom pſchipowjedaſche: Pójcze, moji lubi, ſpěwajo ſo do horneje ſtwy podachu. Wowlka bě te ameriske džecži a Jurij te ſwoje tón tħerluſch nawučiſ: Ja ſ njebjieb dele pſchiindu k wam, tež dobre nowiny ja mam! Kaſki rjany chor to bě, tak kraſna ta ſhwiatocznoscž! Ŝeleny ſchtom na bližje ſtejeſche, czeſtwjene jabluežla na nim wižachu a na haſoſach ſo ſwecžli ſwecžachu. Pod ſchtomom dary ležachu, kotrež bě mlody knjes Schelpa ſ Ameriki a ſ Hamburga ſobu pſchinjeſh, a pôdla tež te ſnadne wězki, kotrež bě Jurij ſa ſwoje džecži na kupiſ. Tež ſlužomna holza a wotrocžy buchu woſlani, ſo bychu ſobu dželbraſi. To bě ſwiate ſwieſzelenje. Ženo miſctr mlynk bě

se jistwý schół. Jego wutroba bě hľuboko hnuta, ſo ſo bylſow ſminycz njemóžesche. Taſo bě je ſetrčk, pſchimdže ſaſo a wonka jeho ſa ruku pſchimny a prajesche: Bože džecžo je naš wſchitkich bohacže wobdariko; wy paſ, knies Schelpa, ſeje tola najbohatſchi dar doſtali, a poſtaſa na jeho ſyna a teho džecži. Wjefelcze ſo, haj wjefelcze ſo!

* * *

Tydžen bě ſo minyl a bě poſleni džení ſéta, ſylveſtriſki wjecžor. Wonka bě ſo do kuchiny podala a woſolo njeje ta črjódžicžka džecži ſtejesche, pſchi-hladujo, kaſ tu wona ſ nowa ſwoje krafzne blinzy, na kotrež ſo wona tak rjenie wuſtejesche, pječiſche.

Ach! kaſ to tola ſłodžesche, jako wona po rjádu woſtachu, ſchtož bu jim podate. Mifchtr mlynk paſ fe ſwojim ſynom mjes tym wažnu naležnoſez wu-radžowasche.

Na wjecžor běchu wſchitzh woſolo duboveho bliða w delnej ſtwe ſhromadženi. Tež Kobaniz Jurij bě na mlynkove pſcheproſchenje pſchiſhoł. S džakowanjom a ſ modlenjom chyžchu tuto lěto wobſankujičz, kotrež bě ſa nich tajki wjefely kónz doſtało. Na dobo miſchtr Schelpa, kiz na ſwojim starym ſtolszu ſedjeſche a bě ſe ſwojeſe tylki ſebi priſku wſaſ, poſtaže a ſwoj hľob poſběže, džecžom ſiwaſo, ſo dyrbja ſ měrom

bhež, a ſcjeħowazu ryež džeržesche: Moji lubi, na ſpodžiwnie waſchnie je naš Boh tón knies tudy hromadu ſwiedži. Ta ſynt wěſt, ſo po jeho woli wſchitzh tež hromadze ſluſhamy. Teho dla je moja myſlicžka tale: Mój ſyn tu woſtacz njecha, ale dyrbti ſwojeho pſchekupſtwa dla jow a tam pſchewywacž. ſſwoje džecži njemóže ſobu wſacž; te po la mje woſtanu. Wonka tu tež woſtanje a ſo ſa nje ſtara a je woſežehnje. Wonka ſo ſa to wubjernje derje hodži. Woſ njeje móža wſho nawuſnycz, ſchtož do dobreho hoſpo-darſtwa ſluſha. Wonka ma macžerne město poſa nich ſaſtupičz. Ta widžu, ſo wy ſ hľou ſchafecze, ſurjo! Njerycžeze mi do teho; waſha macž je naſcha wonka a tu my prjecž nejuſchecžimy. Ženo ſ měrom, Ko-banjo, poſluſhajeze dale na to, ſchtož ſynt ſebi wu-myſli. Wy, moji lubi mlydy pſchecželo, ſo mi po waſchim ſwonkownym napohladze njelubice; wy ſeje tak bledy a njestrový, a je widžecž, ſo ta woſczežna poſtna ſlužba ſa waſh njeje. Puschceze ju a czechn-čze ſe ſwojimi džecžimi tu na naſch mlyny. Tu mſdu, kotrež wam lětne ſhějorſki poſt da, ja wam tež dam a waſche džecži budža ſ tymi mojeho ſyna woſ wonki woſczehnjene a woſtarane. Lubi ſo to wam?

Pſchi předku bě, jako by jandžel Boži po jſtwje khodžiſ; tajka cžiſhina tu knježesche. Nichto žane hľowcžko prajicž njemóžesche. Wjefele a ſpodžiwanje jim hubu ſankashe a wutroby hnuiſesche. Džecži běchu

po khwili prěnje, kotrež sawyssachu: Nascha luba wowlka tu wostanje! Ta pak ſwojej ruzy ſtykny, woczi k njeſju poſběhny a ſdyhny: Šenjeze, ty cžlowſke wutroby wodžiſch jako wodowé rěki! Młody knjes Schelpa pak pſchistaji: S tym, ſchtož je mój luby nan prajíš, ſym ja pſches jene. Wowlka je w Amerizy dobrý ſluk na mni ſapocžala, njech jón tu na mojich džecžočh dokonja. Kobaniz Jurij pak mlynekez nanej ruku ſticežo njemóžeſche dale ničjo prajicž, hacž: Boža wola ſo ſtan!

W tym cžaſnik dwanacze woſbi. Wſchitzu mjes tym cžiſche ſedžachu a wótcženash wſpewachu. Samo džecži běchu womjelke, jako bychu ſhudale, ſo ſo tudy něchtu wažne podawa. Rjenje a kraſnje po zylkym domje ſpěw tuteje maleje gmejný klinčeſche, jako wowlka Gerhardowý khěrluſch ſanjeſe:

Nětk ſ Boha ſaspěwanu,
Cžescž temu Šenjeſej damy,
Kíž na naſ ſ hnadu hlaďaſ
A možu doſež je nadal.
Njech ſrudne cžaſh wuńdu
A wjeſeſe k nam dóndu,
Daj na to žaſoſczenje
Nam lute wolkewjenje!

Hudancžko ſ klucžitom.

Pak dha to pſchiňdže, ſo Badarkez mandželskaj mérne žiwenje hromadze wjedžetaj? 22 lét ſtaj ſenjenaj a ženje njeje ſkýſhcež bylo, ſo ſtaj ſo ſwadžiloſ abo hadrowaloſ. To čzu tebi prajicž: wona wodnjo domach njeje, pſchetož wona k ſudžom na plokanje khodži a wón — je nózny wajchtař.

Wiſzelne kaž ſhibjenczne drjewo.

Ssuſhlowez Hendrich a Bjedrich ſtaj bratraj, po ſwonkownym napohladze jara ſebi njepodobnaj, we wſchém lóſhyſtwje pak jedyn kaž druhi, wobaj jenaſ wuſhiknoj. Džiwo to njeje; pſchetož jeju nan bě ſidora, kotremuž bě wýſhnoſež dla jeho njeſakoníſkeho waſchnja a ſadžerzenja hižom dawno ſwobodne wobydlenje w krajnej khofatni pſchipokafala. Kajfík ſorjeń, tajki wukorjeń. Taj dwaj mějſchtaj młodeho towarſcha, ſužodoweho ſyna, Polakez Miklawſcha, ſiž pak bě

najmlóðſchi hjes nimi. Hižom hdyž běſchtaj Hendrich a Bjedrich ſe ſchule pufchženaj, wjele lóſhyſtwu wujedžeschtaj a ſebi prózu dawaschtaj, jedyn druhého w tym pſchetrjechicž. Zenu njedželu tucži tſjo dobri towarſchojo do bliſkeje hole džechu. Tam nađenidžechu ſchtom, na kotrymž bě ſebi ptak hnědo natwaril. Schtó, rjekný Hendrich, to wuwjedže, ſo ptak jeja ſ hněda woſmje, tač ſo tón ničjo wo tym njeſhoni? Bjedrich na to kaž kóczka po ſchtomje horje ſalěſe a džerku do hněda wudrje a to tač ležnje a khumſchtne, ſo jemu jene jejk po druhim do rukow padže. Džerku pak wón ſ mochom tač rjenje ſaplata, ſo ptak ſ měrom ſedžo wosta. Tón ležny paduč ſak ſe ſchtoma ſuny a mějſeſche jeſka pſchi ſebi. Schtóž nětk te jeſka ſažo do hněda poſoži, ſo ptak ničjo wo tym njeſhoni, praji Bjedrich, tón je ſ miſchtrum. Na to Hendrich te jeſka wſa a horje ſalěſe, Bjedrich pak mjeſečo ſa nim. Bjes tym, ſo tamny nětk wſchu prózu na to waži, jeſka ſažo podpoſožicž, tónle ſwojeho bratra kholowý wuſu, ſo tón ničjo wo tym njeſhoni. Tajkeho lóſhyſtwu dla ſo cži tſjo jara ſmějachu a Bjedrich bu ſa miſchtra pſchipóſnath. Miklawſch, jako to widžeſche, ſo pſchewſwědcži, ſo tuthmaj miſchtrumaj wahu džerječ njeſože. Wón do ſo džesche a bu ſrjadny, ſtupi poſdžiſho do ſwjateho mandželſtwu a wjedžiſche ſe ſwojey žonu pěkne a pobožne žiwenje. Hendrich a Bjedrich pak ſo ſwojeho lóſhyſtwu njewoſtajiſchtaj. Wonaj njemordowaſchtaj ani njeběſchtaj rubježnikaj; ale dželacž ſo jimaj njechacše. Duž po proſchenju khodžeschtaj, ſchtož jimaj schwarnu warbu poſkiežowaſche. Pſchi tym wonaj w czmowych wěſtikoſtých nozach kurienzy a huſaze khléwy, kuchiny a wjelby, w kotrychž maju burjo butru a khléb, palenz a piwo, ſchinki a koſbažy khowane, viſitirowaſchtaj abo ſo do khězow a ſomorow, hdyž ſebi myſleſchtaj, ſo móže nětajke ſlěboro abo ſloto w kſchinjach potajene ležecž, ſamafchtaj. Tajkeho ſakafaneho lóſhyſtwu dla buſchtaj drje husto popadnjenaj a doſtaſchtaj ſa to dobru kwartiru w khofatniſtach. Alle hdyž běſchtaj ſ nich pufchženaj, ſo njemóžeſchtaj ſdžerječ, ſwoje prijedawſche lohke žiwenje dale wjeſež. Junu, hdyž běſchtaj jenemu ſenježemu hajnikej jeho najlepſheho pſha kranhloj, dopomniſchtaj ſo na ſwojeho prijedawſcheho towarſcha Miklawſcha, a hdyž po hórzy džeschtaj,

ſ kotrejž bě ta wjež widžecž, w kotrejž tón ſe ſwojej žonu ſbožowne a mérne mandželſtvo wjedžesche, rjekný Vjedrich: Bratskó, nječamoj ſa naju lubemu pscheczelej

pohladacž, ſchto tón cžini? ja ſym ſkýšaſl, ſo je ſwinjeschko ſareſaſl; ſnadž ſa naju koſbaſka wotpanje a mój ſa tym pſchiúdžemoj, hóže ma wón ſwoje miažo khowane. Kaž bu prajene, tał bu cžinjene. Miklawſch jeju poſa ſebje witasche a jeho žona jimaj poſkrutu khléba ſ koſbaſu na blido ſtaji, tež jimaj ſchleicžku paſlenza porjedži. Taſo běſchtaj ſo ſaſo na pucž daſo, rjekný Miklawſch ſ ſwojej žonje: Thy, wěſch ty ſchto? to ſtaj bjesbóžnaj njeboſakaj; teju ja ſnaju; ja chzu to ſwinjaze miažo tola ſ delneje komory do kuchiny donjescž a je tam ſ mjezklami pſchiukyč, hewak mój jutſje niežo wjazy wo nim nimamoj. Haj! w nozy taj paduſhnaj dobraj towarſchej pěknje pſchiúdžeschtaj a ſo do teje delneje komory ſamaschtaj, ale žane miažo tam njenamakaſchtaj. Miklawſch, kíž ſe ſwojej žonu w hornej ſtwě ležesche, bě někajki wrjekot ſaſkýſhaſl a ſtaný ſ koža, džesche po ſchodže dele, wocžini khežne durje, ſo by ſo ſa tymaj paduſhomaj roſhladaſl a wostanje tójhdy wonkach ſtejo. Přiched wocžinjene durje ſo paſ Hendrich ſuže, ſchmaſche ſo do komory ſ kožu žony a ſezini ſwoj hloſ

podobny na Miklawſchowý. Žona, rjekný wón, ſwinjo w delnej komorje njeje! Schto dha paſ bledžiſch, hluſiko, wſchak by jo do kuchiny pod mjezklí poſožit. Ach haj, praji Hendrich, ja ſym trochu ſasparny, něk ſo dopomnju, a dže prjecž. Tón paſ do kuchiny ſaleſe a kraný wſchitke miažo, kotrejž tam namaka, a ſdali ſo ſweſteleny ſ poſležu. Taſo po někotrym cžazu Miklawſch, kíž bě wonkach doſho ſměrom ſtejal, ale nicžo ſtraſchneho a žaneho paducha njevidžaſl, ſo do kheže wrózci, dha w kuchinje ſa ſwojim miažom pohlada. Ale tu bě wſcho prjecž. Žona, ſawoła wón žaloſnje roſmjerſany, taj njeboſakaj ſtaj je tola kraňkoj! Taſo ta jemu wſcho wupowjeda, ſchtož bě ſo ſtaſo, bu wón tak hněwny, ſo na druhé ranje ſ poližajej džesche a to paduſhſtvo jemu wosſewi.

Hendrich a Vjedrich buſchtaj popadnjenaj a krajeneho pža a ſwinjeschka dla ſaſo hospodu w jaſtwje doſtaſchtaj. Miklawſch ſo teho dla njemaſo wjeſelesche a thmaj lubymaj towarſhomaj wſcho ſbože pſchejſeſche. Hdyž paſ běſchtaj wobaj ſ khostarňje ſaſo puſchězenaj, prajeschtaj jedyn ſ druhemu: Miklawſchej dyrbimoj tola nějſto klubu ſežinicž. Sa nětore dny tón liſt doſta, w kotrejž ſteji: Vjeſ ſo na ſedžbu a wachuj tu nóz, pſchetož dwaj ſtaj wjetu ſežiniloj, ſo chzetaſtaj trovej žonje plachtu, na kotrejž w nozy leži, pod životom kranycž, a ty temu ſadžewacž njebudžesčh móz. — Taſo bě Miklawſch tón liſt pſchecžitaſl, rjekný wón: Njebudžich wjedžit, ſo Hendrich a Vjedrich ſedžitaſl, dha bych ſebi myſlit, ſo ſtaj to wonaj, kotrejž chzetaſtaj to wuwjescž. — Wón ſe žonu do koža dže, ale jenož poſ drěmajo na wſcho poſkucha, ſchtož mohlo ſo wonkach hibacž. Wokolo poſlozy paſ taj njeboſakaj ſo cžiſche ſ tej kheži bližitaj. Vjedrich rěbjel naſtaji a po nim horje ležesche a prjedy ſo někajſte ſcherjenje, kotrejž bě ſe ſlomy hromadu ſplečjene a na člomjela poſobne, ſ woknej ſunje. Taſo Miklawſch ſaſkýſha, ſo ſo wonka rěbjel ſ ſeženje połoži, ſtaný wón ſ koža a ſtupi ſo ſ woknej, tolſty dubový kíž w ruzy džeržo. Taſk rucže hacž mužazu hlowu pſchi woknje wuſlada, wocžini wón to ſhamo ſpěchňje a prañny ſ zyklej mozu na nju. Tón muž paſ, to Miklawſch widžesche, ſ rěbla dele na ſemju padže a delkach wulſke woſlanje naſta. Ma to paſ bě wſcho cžiſho. Hendrich ſo bjes tym na druhí kónz kheže ſtupi a cža-

kaſhe na to, ſhto ſo dale ſtanje. Miklawſch, pſches to wſchitko naſtrózany, do ſoža njenidžiſche, ale rjeknij: Žona, to žana dobra węz njeje, ja chzu tola dele hicž a fa tym poſladacž, kaſte tam je. Taſo ſi khežnymi durjemi na druhi boł kheze wuſtupi, dha ſo Hendrich ſi cžicha do kheze ſuny a do komory ſtupiwſchi ſi hloſkom, kotryž na Miklawſhowy podobny ſežini, ſi žonje rjeknij: Po- myhl ſebi, tón kharla je morwy a je to rychtarjowy ſyn; daj mi khetſje twoju plachtu ſi ſoža, ſo možl to cželo do njeje ſawalicž a do hole donjescž, dha ničto ničjo njeſhoni, hewał mój do pſchepytanja pſchiidžemoj. Žona ſo ſvěhny, plachtu, na kotrež ležesche, wucžahny a jemu da. Kedom bě tón prjecž, dha tón prawy Miklawſch pſchiidže a praji: Žona, to je jeno kluſučinjenje bylo, tón paduch je ſlomjane ſcherjenje. Taſo ſo netk ta wopraſcha: Hdzeha maſch moju plachtu, ja na ſlomje ležu, dha wón na dobo wſcho wuhuda a ſawoka: Dha ſtaj to tola taj dwaj, Hendrich a Bjedrich, bylo! o, wój bjesbóžnaj njebolaſtaj! Ma dompuču pał Hendrich ſi Bjedrichej praji: Njech je wot netka loſyſtwa doſež, mój chzemoj ſo jeho wostajicž a druhe žiwiſenje ſapočecž; w jaſtuwe duſchnije njeje a ſhtož jedyn tam doſtanje, to je wſcho hubjene. Hendrich je to wuwjedł, ale Bjedrich hiſheče dženža jow a tam po proſchenju khotži. Hdyž wam kury, faczki a huſy prjecž pſchiidu, a hdyž ſo wam kermuſhne tykanzy a pječenje abo koſbaſh ſi komorow a ſ wjelbow ſhubja, wérce, to ničto druhi njeje, hacž Sſuſhlowez Bjedrich, kiž waſ w cžinowych nozach domapryta. Kedžbuječe na njeho, hdyž wón jako proſher na waſche durje klapje a hladajce ſo jeho, pſchetož wón je ſtraſhny ſlepž hiſheče dženžniſchi džen.

Shto je ſo w ſwěcje podalo.

Dwaj ſtaj, wo kotrymajz je ſo loni we wſchěch nowinach ſwěta wjele piſalo. Jeju wobrasaj tu macže, lubi cžitaro! Staj to Tewfik Paſcha a Arabi Bey. Szlowjanaj njeſtaj, to jeju napohlad poſkaže, ale Egyptczanaj. Prěni je po prawym ſi knjeſom w Egyptowskej a ma w tutym kraju roſkaſowacž. Druhi pał je jeho pſchecziwniš a na to ſmyſleny, tamneho wotbažicž a několiko druhého abo ſameho ſo w mjenje luda na jeho město ſtajicž. S teho je na nělotre měbažy w Egyptowskej ſběžl, wójna, krej-

roſlečje a wupuſczenje naſtaſo. Wſchitkich wocži běchu tam ſwobročzane a kóždy bě wcžipnij, kaf ta węz wuběhnje. Netk je tam ſběžl pobity a wójna je ſtön- czena. A ſchtó je to dokonjal? Kharbly Žendželczan, kiž ſo do wſchitkich naſežnoſcžow naraiſkich krajow, kotrež w Aſiſkej a Aſriž ſeža, ſi leſczu tyka. Wón měni, ſo ma ſi temu dobre prawo pjenyežneho wužitka dla, kotryž može ſebi jeno ſi tym ſathowacž, hdyž wſchitke muhamedanske ludy pod ſwojim twjerdym knježtstwom ſdžerži. Tutón Žendželczan tež Egyptowsku ſa ſo trjeba a teho dla je wón hžom wjèle cžaſha ſem na to ſkukowat, ſo byſchtaj Egyptowski lud a jeho naſhwilny knježer jemu we wſchém ſi woli byloj.

S knjeſom nad Egyptowskej je drje turkowſki khežor abo ſultan w Konstantinopelu. Ale wón je ſwoje knježerſtwo jenemu naſtejnike pſchepodał a ſo wjèle wo to njeſtara, ſhto tón cžini, jeno ſo wón ſwoje lětne dawki a požadane pjenyež doſtanje. Kaf pał tón je w hromadu drapje, hacž lud a kraji wužyza abo niz, to je jemu wſcho jene. Tajki jeho naſtejniki abo vizetral, kaž jemu rěkaju, bě Isma'il Paſcha, mudra a ležna hloječka. W kraju ſi wjeseſlu žiwy, trjebasche wón wjèle pjenyes. Hdyž žane nje- mjeſeče, jemu Žendželczenjo a Franzowſojo lubjerad požežowachu. Tajkih pjenyes pał jara wjèle do kraja pſchiidže pſches to, ſo Žendželczenjo wulki kapital bjes pjenyežnikami nahromadžowachu a ſ nim wulki wodowy kanal wurhachu, na kotrymž moža ſo woni ſe ſrjedžno- krajneho hacž do indiſkeho morja ſe ſwojimi pſchekupſkimi ſódžemi pſchewjescž. Woni maju na tutym piežu bliże do Aſiſkeje a Indiſkeje a to je ſa nich wulki wužitk. Niz pał jeno ſa nich, ale ſa wſchitke ludy Europej, kotrež ſi tworami Aſiſkeje wikuja. Majbóle mjeſeče Ismail Paſcha nad tym ſwoje ſpodobanje. Bohacži pjenyežniz w Žendželckej a w Franzowſkej jemu pſchego wjazy pjenyes požežowachu a wón je ſi džela pſchecziwesche, ſi džela pał ſebi wulke ſamoženje hromadžowasche. Wěſo dyrbí ſo ſa požežonki daní placiecž. Ismailej to do myſlow njeſchiidže. Ludu buchu wyſkope darwi napožone. Ale to bě, jako by wobu do džerkawza czerpal. Ismail wſchitko, ſhtož do kraje poſtaſniž pſchiidže, ſam ſa ſo pſchertreba, a ſhtož hewał wſchę wosta, to jeho ſastojniz ſebi do ſakow ſtykachu. Žendželczenjo a Franzowſojo,

tajkeho czinjenja byczi a wožebje dokelž njebe žana dan sa te požcene kapitale dostacj, ſo na turkowſteho khezora wobrocžichu a temu swoju muſu ſkoržachu. Tón pak bě dawno na swojeho wuja Ismaila hnewmij jeho wulkeje njepožluſtchnoscze a tež teho dla, dokelž hžom wjele lét wucžineny dawč ſ Egyptowskeje płacjeny njebe. Po doſhim jednanju bu Ismail wobhađený a ſ kraja wupokaſany. Na jeho město bu Ismailowy byn — ſu to netk nimale tsi lěta — Lewfil paſcha ſ temu poſtajeny, sultanowý nameſtnik bycž. Tutón pak, 23 lét starý mlo- džen, je ſlabuſch ſ a nje- khman, krajej a ludu ſaſo na nohi pomhacž. Zendželszhy a franzowſzy pjenježniſy, ſo bychu ſ ſwojim pjenjesam ſ wi- nojtej danju ſaſo pſchi- ſchli, temu młodemu knjeſej ružy ſwiaſachu a tu w Egyptowskej roſkaſowachu, jako by tutón kraj jich był. Lewfil ſebi to lubicž daſche, wjetſchi džel luda pak ſ tym njechaſche ſ po- lojom bycž. Wožebje czi wypožy knježa, kotiž ſebi myſlachu, ſo ſo, kaž wſhudžom druhdže, na to wuſteja, krajne naležnosće wjetſi, a kotiž běchu ſ wjetſha wot wſchitkich ſaſtojn- ſtow wuſanknjeni, po- czinachu mórczeſ. Woni ſo na to rožniewachu, ſo w muhamedanskim kraju kheſeſzjenjo roſkaſuja, a ſo bojachu, ſo mohla ſo wucžba jich profety Muhameda pſches winu Lewfika, kiz bě ſe ſwojimi ſlabymi a hubjenymi ſaſtojnikiſami zyle do rukow Zendželčjanow ſapadyl, ſahubicž. Po tajkim bu ſkradzu, najſkerje ſ wolu ſultana w Konſtantinopelu, wořyčane, ſo ma ſo pſhemjenjenje ſtacz. Na wjerch njeſpožojnych Egyptowčjanow ſo Arabi Bey ſtupi, muž khrobkeje

a wótcžinskeje myſle, nimale 45 lét starý, kiz bě doſho jako wojerſki wychſchi ſkužil. Tón ſo ſ nekotrymi druhimi 2. februara 1882 pſchipoždnju ſ Lewfikej do jeho hrodu w měſeče Kairo, hdžez bydlesche, poda a to krute žadanje na njeho ſtati: Prjecž ſ ministrami, prjecž ſ kraja ſ Zendželčjanami a ſ Franzowſami; egyptowſki kraj njeh ſluſcha Egyptowčjanam. Lewfil paſcha do wſcheho ſwoli a Arabi Bey bu ſa ministra wójny poſtajeny. S mozu a ſ khwatom tón wſchitko ſlepje ſradowa. Saſtojnizy, kotiž ſ Zendželſkej a Franzowſkej džeržachu, buchu ſe ſlužby pu- ſchjeni. Wójsko, předy 100,000 muži ſylne a dla ſutowanja pjenjes na 18,000 hlowow po- nižene, bu powjetſchene a wſchitke ſaſtojniftwa buchu ſ Egyptowčjanami wobhađene. Ženo to dyrbjefche płaczieſ, ſchtož czi nowi ministrjo ſa dobre ſpōſnaſhu. Kózdy móže ſebi myſliciž, ſo ſo to tym lubym zusni- ſtam ſ Europę njeſubje- ſche. Woni młodeho Lewfika na wſchitke móž- ne waſchnje naſchęzu- wachu, ſo ſebi wón, ſo jow a tam motajo, živeje rady njewjedzi- ſche. Arabi Bey, jako to widjeſche, jemu ſ khro- bloscu na ſchiju leſeſche

Lewfil paſcha.

a ſebi wot njeho žadaſche, ſo ma woſtupieſ, dokelž jeho hewal ſkonzuja. Teho dla Lewfik ſ Kaira do Alexandrije cžekny, hdžez bechu w mórkim pſchistarje jendželſke ſódze, na kotrychž wukhowanje namaka. Zendželčjenjo bechu imenujzy, jako ſlyſhachu, kaž Arabi Bey ſe ſwojimi pomožnikami Lewfika týſci a jich knjeſtvo ſahubicž ſpyta, wjele ſódžow ſ woja- ſkami a kanonami wobronjene do Egyptowskeje poſbzali. Sa Lewfikom pak ſo Arabi Bey ſe ſwojim wójskom

do Alexandrije poda, so by to město psched nadpadom Jendželskich wobarnował. W Alexandriji pak běchu so po časzu ludzo se wšichc krajom, niz jeno s Jendželskej a Franzowskej, ale tež s Awstrije, s nemšteho kraja, s Italiskej a s druhdze hem sažydlili. Běchu to pschekupzy a rjemježlnizy, kotsiz mejachu tudy rjanu warbu a dobre wiłkowanje. Hdźz eži widžachu, so tu njeměr wudýri, dha woni s bojoscze na lódze czechachu a kraj wopuschczichu. Ale možno njebe, so budzichu wschitzu wotencz mohli a wulki džel dyrbjeſe tu teho dla wostacz a to k swojemu njesbožu. Sedyn džen general Wolseley, kiz jendželske lódze nawjedowasche, pschikaſnju da, na město Alexandriju s kanonami tslecz, a Arabi Bey runje tak se swojimi kanonami wotmowjesche. Psches to w Alexandriji wohen wudýri. Arabiszy wobydlerjo sapoczachu rubicz a mordowacz a zusnitow pscheczehacz. Zadkaſe skutki ſu so tu stale; wjèle tykaſ je iich bylo, kotsiz ſu živjenje a samozrozenje ſhubili. Bjesbóžny rubježny lud je to rjane město s wohenjom a s mječom do wulkeho stracha stajil. Konz teho bu hakle tehdy, jako jendželszy wojazy se swojich lódžow na

kraj wustupichu a Arabiskich s města wuhnachu. Na to tež Arabi se swojim egyptowskim wojskom Alexandriju wopuschczi a so schescz mil daloko wot njeje staji, woczakujo, so Jendželszy ſa nim pschindu. Eži pak Tewfik ſažo do jeho móznaſtwa ſadzichu a Arabi bu jako jeho njeſcheczel ſa ſbezkarja wuwokany. Měhzaz ſo miny. Mjes tym ſo s Jendželskeje a s Indiskeje wulke wojsko do Egyptowskeje pschivjese, ſa kotrymž general Wolseley Arabia Beya, k kotremuž bě wjèle k ſbezkej pothileneho luda pschipanylo, ſkonec-

nje ſbi. Po tajkim ſu Jendželszenjo Egyptowſku ſ nowa dobyli a w kraju knježtvo wjedu. Tewfik paſcha je do ſwojeho ſastojnictwa ſtajenn a w ſwojim hlownym měscze Kairo bydlil. Arabi Bey ſe ſwojimi pscheczelemi pak na twerdzisne tam jat⁹ ſedzi a na to čaka, hac̄ jeho k ſmierci wotkudža abo ſ kraja wuczerja.

Shto čhemy k temu wſchemu prajicž? Be to prawje, so Jendželszenjo na město Alexandriju tſelachu, psches ežož žadlawe wupuszczenje naſta? S wotkalaſi maju woni prawo, w Egyptowskej knježtvo wjescz?

Dadža ſebi to druhe móznaſtwa lubicž? Mlžje ſo to egyptowskemu ludu ſa ſlo wsacž, hdźz na to myhli a džela, ſwoje krajne naležnosće ſam rjadowacz a ſo wot ſormindſtwa zufych knježich wužwobodžicž? —

Egyptowski kraj njeje maly. Won wopschija 67,000 kwadrat-mil a 16 millionow wobydlerjow. Wulki džel teho ſameho je puſcžina, mjeſchi pak jara plódny. Pscheniza, jeczmien, maſs, rajz, zokor, hroč, boby, lupiny, džeczel, rapz, len, konopej, bałma, indigo, ſafran, krapp, maſ, wſcho tam roſeje a dobre žnē dawa. Nil krajinu kóždoletnje ſ powodzenjom plódni. Lud pak je ſeni, bur je roboczan a budze psches pschemérne dawki wuzyzaný, ſo wjèle lóſchta k dželu nima. Majwožebniſche město je Alexandria ſ 200,000 wobydlerjemi, mjes kotrymž je na 50,000 europiskich. Pſchi morju ležaze, ſo tam letnje na 3000 lódžow w pschistawje ſadžerji. Tſi želesnizy ſo ſ města do kraju wija. Hlowne město pak je Kairo, hdźez ma vízetal ſwoj hród a ſ krajnijmi ſastojniskami bydlil. Wono ma 250,000 wobydlerjow a w nim ſo wjèle kraſnosće a wjèle wił-

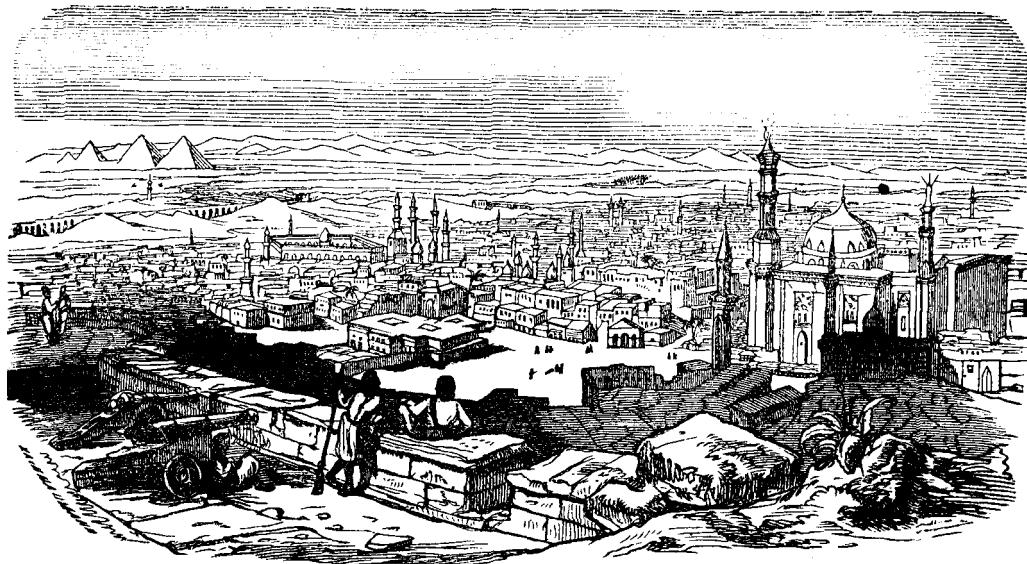

Arabi Bey.

wanja a warby namaka, dokelž tam s karawanami wschitk te twory s Asieje a s Indiskeje pschiudu, kotrež swój puež k nam do Europy namakaju. Tam w Kairje netk Lewiski pašcha a wjetshchi džel jendżelskoho wójska pschebywa a Arabi Bey ma tam w jaſtwie kedžo khwile, ſebi to pschemyſliz, hacž je prawie czinił, ſo je ſe ſbežkom ſwojemu ludu chył požadaniu ſwobodu wudobycz.

Cjaſ je, ſo Egyptowſku wopuſczeſimy a ſo druhdze roſhlađujemy. Hdżež pak ſwojej woczi wobroczamy, počaſuje ſo ſama ſwada, njejednota, njeſpokojnoſć, ſpjeczenje a ſbežl.

W Jendželskej je teho runja luta wójna. To njeje jeno ta, kotrež je wona w Egyptowſkej wjedla, ale ta, kotrež je zpke lěto w Irlandſkej byla. Wſcho je ſo ſvýtało, ſ Dobrym a ſe ſtym, tuthy Irlandſkich ſpkoſijcz a k měrej pschinjeſć: pschecziwojenje tamnych ſbežkarjow je jenak mózne wostało. Jendželszky ſu Irlandſkich nawjedowarjow do jaſtwa ſađili, někotrych wobjeſzli — ale ſpjeczenje luda

Město Kairo.

W Franzowſkej knježi ſtara roſtorhanosć po dotalnym waſchnju: Mužojo, kotsiz na najswonkowniſkej lewizy ſedža, ani ſebi ani žanemu ministerſtu měra njeſpochaja. Sozialiſtojo ſ atheistami, to je ſ takimi ludžimi, kotsiz Boha preja a nicžo njewérja, ſo dale bôle na to ſjenoczeja, wſchitko ſpovalecz, ſchtož wobſteji. Gambetta, kiz bê na khwilu kaž na hubu dyrjeny womjelknýl, ſ nowa ſwój hlož ſvěha a ſ nowa ſchęzuwa na präsidentu republiki a na Němzow, jako by jich ſežracz chył. Wéra, luboſć k Bohu a k bližſhemu, bohabojoſć a pójcziwoſć w tutej republizy nicžo wjazý njeplaczi. Hawtowanje, ſwarjenje, pschecžehanje, pschiblodženje, ſhanje a Lu-

pschecživo wulkim kublerjam, jich pschecžehanje a mordowanje njeje ſastało. My ſo njemóžemy džiwacz, ſo khudoba a nusa tam pschibjeratej.

W Ruskéj ſlepje njeje hacž loni. Nihilistojo drje ſu trochu ſeſcherjeni a we wuſdže džeržani: wylchnoſć na nich ſaka a, hdži jich popadnje, dha jich ſurowje pschecžeha a khusta. Wukorjenjeni a ſaniczeni pak njejšu. Khěžor Alexander III. je híſčeze pschi živjenju a je njeďawno w Moskwe pobyl, ſo by tamniſchu wulku ruskmu wustajeniu wobhladał. Ale wón dyrbi w ſtajnej hroſy a strachosći bycz, ſo jeho tuczi jeho pschecžiwnyj něhdžé nadpanu a jeho ſkónzuja, kaž ſu ſ jeho nanom cziniſli. Tutón nihilistiſki

wohenj ſo w popjele žehli a može jedyn dženj ſ teho hroſne plomo naſtač. Najhórje je ſo tam židam ſchlo. Lub, kotiž ſu woni hac̄ na kraj wuzyzali, je ſurowje pszechciwo nim wuſtupiš. W někotrych městach a wžach ſu jich nabili, jich kheze wurubili a tež jich wjèle ſkonzowali. Lubi židži ſebi žaneje radny njewjedžichu. Woni wſho ſtejo a ležo wostaſichu a ſ kraja czechnychu. Wulki džel je jich do Ameriki puczowaſ, hdžej paſ ſo jim njeſubi, dokelž dyrbja tam czechy dželac̄, jeli chzedža wobſtac̄, a to ſo jim njecha, tak ſo ſo ſaſo dom wróča. Po tajkim tež tudy w Ruskej masch luth njemér, luth ſběž a lutu ſwadu.

A w Awstrijskim khejorſtwje? Kaf tudy je? Runje tak, ſtajna wójna mjes ſſlowjanami a Němzami. W Dalmatſkej, w Herzegowinje, w Božniji, hdžej něk khejor roſkaſuje, je ſběž, a hac̄ runje je po ſdac̄u podklčený, dha tola w potajnym pře- dawſcha njeſpolojnoſcz wobſteji. W nowšchim czaſu je wokoło Preſburga we Wuherſkej židow dla ſběž naſtaſ, a tam a ſem ſo ſklychi, kaf ſozialistojo ſwoje bjeſbójne ſkukowanje czerja, ſo ſu popadnjeni a wot ſudow khostani. —

W Sſerbiji a w Bolhařské masch to ſamo. Kral Milan Obrenowic̄ — pschetož won je ponížne mjeno wjerch ſložil a ſo ſa krala pomjenowac̄ dal — a Alexander, wjerch Bolhařski, mataj ſwoju lubu nuſu, ſo pszechciwo najswonkowniſchej lewizy ſejma a pszechciwo demokratam wobarac̄ a jich we wuſbje džerzec̄. — Zeli ſo ſebi myſliſh, ſo je w Italskej ſloty mér, dha ſo molish. Tež tam republikanszy a ſozialiſtiſzy ſmyſljeni mužojo w potajnym ſtukuju a wſhu dobru porjadnoſcz podrywaju. —

Grudnje doſc̄ po tajkim w Europje wonhlađa. Wyschnoſcz dyrbi ſtajnje kaž na straži ſtejec̄, ſo ſjawna revoluzija njewudhyri. Nam ſo paſ ſda, jako njeby ſo temu wobarac̄ možlo, ſo rak njeſpolojnoſče dale žerje a ſo lóſcht k ſběžku a k ſpjeczenju roſc̄e.

Dha paſ je tola w Ameriky lute ſvože. Wſchak kóžde léto czrjóda tajkich psches morjo puczuje, kotiž ſo tam lepschego ſvoža nadžijeja. Ale tež w tutym wuſhwaleñym wulkim kraju ſo wſchelke poſkaſuje, ſhtož ſo mér lubowazemu kſcheczijanej lubic̄ nje- móže. Šchtó dha ſu tudy w Europje czi ſami, kotiž

na ſběž myſla? Šchtó ſu czi ſozialistojo a nihilistojo, kotiž chzedža wſho powaſic̄ a pschemenic̄? Swjetſcha ſu to mloži ludžo, kotiž nehdže dwazec̄ ſtati a teho dla hiſhceje jara njeromni a njedoroſčeni a jara ſaſlepjeni, ſo na ſtronu ſběžkarjow ſawjeſz dadža. W Ameriky paſ ſu žony, kotrež haru a nje- jednotu mjes ludom wjedu. Žony chzedža tam ſzeptar wjesc̄ w kraju, kaž tu w Němzach a w Sſerbach w domjazym hospodaſtwje. Žony tam w Ameriky na to dželoju, ſo bychu jenajke prawo ſ mužemi dobykle. Wone ſebi ſ možu žadaju, ſo bychu ſo do ſaſtojníſtwow w městach a na wžach, w zyrkwi a w ſchuli wuſwolec̄ ſměle. Njeje czi ſměchne, hdž wopomniſch, ſo dyrbjaſe žony w ſejmje ſedzec̄ a tam ſwoje rycze džerzec̄, pſchi Vožej ſlužbje na kletzy předowac̄, na radnych khejzach město měchęza- nostow ſaſtupic̄, na wžach jako gmejnzy prijód- ſtejerjo roſkaſowac̄? Woftaj ſo ſwojeho ſmjecža, heval možlo ſo tebi ſlē hic̄. To žana ſča njeje, ale je wěſcze wěrno, w Ameriky ſo žony ſpjeczuja pszechciwo ſtaremu porjadej a chzedža ſwoje kuchinſte ſzizy a ſchörzuchi wotpožic̄ a nowy ſwět ſaložic̄. Njeje to tež ſrudne ſnamjo naſcheho czaſa, njeje ſo tež někaſki ſběž? Kaf wone paſ to ſapocžinaju? Nje-

mudre wone njeſju, to dyrbi jedyn rjez. W Ameriky je runje tak kaž w Europje wulki njeſpzechzel domjazeho a krajneho ſvoža a méra — paſenz. Temu žony na ſchiju džeja. Wone njechadža wjazy pschidac̄, ſo bychu mužojo paſenz pili a na paſenz tho- džili, a je to wěſcze dobra, kſhwalby hódná myſlícžla. So bychu paſ w tym dobykle, dha ſu ſo wone mjes ſobu do wěſtých towaſtrow wſenocžile, kotrež chzedža na ſakoniſke abo njeſakoniſke waschnje ſebi to wunuſo-

wac̄, so žane kamarj ani korežmy nježmēdža palenz pschedawac̄. Wějče wěricze, so ſebi to korežmarjo a kamarjo, kotiž ſ teho wulki dobytč cžahnu, njechadža lubič dacz. Schto pak žony cžinja? Wone ſa brónjemi pſchimajo ſ mozu ſwoju hlowu na to ſtajeja. Khoſcheža a kudžeze woſmu a ſo ſ durjam palenzowých khežow ſtrupja a najprjedy ſ nimi ſwojich lubých mužow, hdvž ſ nich pſchińdu, twjerdže nabija. Na to pak ſebi wot palenz-pſchedawarja žadaju, so dyrbí pícele, w kotrychž ſo ta czertowa juſčka khowa, na haſku ſwaleč, na ezož je wone roſbiſja, ſo ſo wſcho do pěſka a bledo roſliſje. Želi pak ſo nechtó temu pſchecžiwa, dha ſo do tych toſthych a naformjených wbohých mužikow ſ nježmilnoscžu dadža a jim ſe ſwojimi khoſchežemi a druhim kuchinskim gratom poſkuja, ſchtó je ſ knježom, hac̄ wone abo wón! Bjesbōzne žony, ale wone chzedža ſwoju wolu měcz a běda temu, kiz ſo jim pſchecžiwa! Schto pak dyrbja wbohý mužojo pícz, hdvž jich lacžnosč tyſchi? Khoſej abo tej — to je žonow pomyslenje, a wo prawdže, to hľupa wěžka njeje. Na ſwěcze by ſlepje ſtejalo, hdvž by palenz, tutón walenz, ſ njeho wuhnatý byl. Dokelž to ſ dobrým njeidže, chzemý ameriſkim žonam ſlawu wunjeſč, ſo ſo wone do teho tykaju.

S zyla pak, dokelž je wſchudžom ſty čaſ, na- pominajm̄ ſo mjes ſobu ſ japoſchtolskim napomina- njom: Njeſpicze, ſtejče we wěrje, džeržče ſo jako mužsy a budžeze ſylni; wſchitke wěžy njech ſo stanu ſi luboſču!

Huſaze a worzlowe píero.

Môže ſto lét abo tež moje dla dléje byč, ſo bě w Schleſynské ſty rubježník živý. Se ſwojimi towar- ſchemi, kotrychž wón nawjedowasche, wón měrnych pucžowarjow na dróšy nadpadowasche a ſo do kublów, hrodow a khežow ſamarſche, ſo by pjenjeh a wſcho, ičtož trjebaſche, rubil. Hdvž ſebi to ſchtó lubič dacz njechafše, dha ſebi žane ſwědominje ſ teho nje- cžinjeſche, jeho ſwiaſac̄, twjerdže nabicz a hdvž hinač njeidžiſche, jeho ſabicz. Jemu Eksnar rěkach. Dokho ſa nim ſojachu, ſo bydhu jeho popadnyli. Ale wón wjedžiſche ſ ležnosču wſchitkim prudlám ſ pucža hic̄. Bud ſo jeho a jeho towarſchow jara bojeſche a tola

wón pola mnogich w dobrej cžesči ſtejſche a to teho dla, dokelž wón ženje žanemu khudemu žanu kſhiwdu nječinjeſche, wjèle bôle, jeli móžno, jemu wot ſwo- jeho kranjeneho ſamóženja dobroth wopokaſowaſche.

Kózdy ma ſwoje waſhnicžko, praji stare pſchi- ſkovo. Tajke tež rubježník Eksnar mějſche. Wón bě w ſwojich mlodých lětach dobre wocženjenje wujivoč, haj, ſamo na wýſoké ſchuli pobył. Wulkeho lóhystwa dla pak bu ſ neje wupokaſany a, dokelž ſo jemu dželac̄ njechafše, bě ſo do ſchleſynſkich horow a holow podal, hdvž rubježniſtwo wjedžeſche. Pſchi tym wón žanemu wucženemu mužej nicžo nječinjeſche. So by pak ſhoniš, ſchtó do ſtava wucžených ſklaſha a ſchtó niž, dha wón ſtajne pſchi ſebi ſwiaſt huſazých píerow a mały píerowý nožik noſchafše. Hdvž na dróšy abo druhdže nětajkeho muža nadendže a ſo pſcheſnövědči, ſo ſo tón wobarcz njemóže, dha wón ſwoj teſat a ſwoju píſtoliju wotpołoži a temu huſaze píero ſ nožikom poſkicži ſ pſchikafnu, ſo dyrbí to ſamo ſ piſanju wureſac̄. Schtóž to dokonjecž njemóžeſche, dyrbjeſche bje wſcheje hnady ſwoju móſhnicžku na rubježníka wotedac̄, hewač jemu tón ſe ſwojim teſa- kom hrožeſche, ſo budže ſa mało minutow do ſeleneje trawicžki ſuſaz̄. Schtóž pak ſo tajke píero wureſac̄ wuſtejſche, ſ tym rubježník truch pucža dželše, doniž ſo napožledk, jemu ſ pocžecžowaniem božemje prajiſy, do ſerkow njeſhubi.

To bě ſpôdzivne waſhnicžko rubježníka, prajicze wj. Ta pak rjeſnu, tutón mužik hiſhče neſchtó na wucženofcž a jeje wucžomnikom džeržeſche. W nětci- ſhim čaſku pak ſo móſhení wucžených tač derje kaž njeuweſených a hľupných mužow, a tych je hiſhče wulka črijóda, bje wſcheje ſmilnoscže wukluka a wu- rubja. A hdvž by w nětciſkim čaſku tajki rubježník Eksnar wuſtupil, tuto waſhnicžko žanemu wucženemu njeby nicžo pomhalo. Schtóž dha ſo nětk hiſhče na to wuſteji, huſaze píero wureſac̄, ſo ſo ſ nim píſte? Worzlowe píero, píero ſ blacha a ſ worzla khumſtne wudželane, to knježi na ſwěcze. Je to mózne do- pominenje na to, ſo ſwět ſtejо njevoſtava, ale ſ khwatom do předka krocži. Praſcha ſo jeno, hac̄ je to ſ lepſhemu člowijeftra abo ſ jeho ſchłodže.

Spominaj ſo minu na stare čaſhy! Hdvž mi do ſchule khodžachm̄, dha ſuba macžerka ſ huſazeho

kschidla pjeru wutorhny a my jo šobu wsachmy a jo knjesej schrybarzej pschepodachmy, so by jo k pišanju wurešak. Kajte czeńke a rjane pišmiki so s tutym pjerom pišachu! Kak mjeħle a lózke bē wscho, kak rjenje so porst a ruka hibaschtej! a hdyz so tež druhdy papiera s někajtim klefkom wopanza, dha to wjele na hebi njemējesch. Stup pak nět do jeneje schule! Tu wiðijsch džeczi šedžo, kiž maju twjerdu drjewjanu schjépku mjes porstami, w kotrež twjerde worzlowe pjeru teži, a cjiſcęza a tlóčęza s ruku, so jenemu žel czinja. Pschezo so na to storži, so je nascha mlo- dość twjerdeje wutroby a njecha so dacž shibowacž a je cježko, ju k dobremu nawabičž. Hacž dha tola wina teho to njeje, so je twjerde worzlowe pjeru mjeħle huħaze sa-hnako?

Pohladaj jeno na wucżerja sta-reho czaħsa! To bēsħe luby, pschi-stojny, dobrocžiwy mužik. Woblecženij ūwoju ūtnju po starym waħxnu, stejesch w schuli, k wotnej wobročenij, a wurešowasħe se wshej nutrnosežu huħaze pjeru a mjeħseħe ūwoju brylu na czoło położenu. Hdyz ūwoju zjuk prozu na ūwoje dželto waži, mōžachmy sa jehu khribjetom wscho cžiniež, schtož chjachmy; wón nicžo nje-

kslyħeschhe ani njewidżesch. Deno hdyz bē hara psche wulka a wón se ūwojim pjerom hotowy, dha wón so hnēwnej wobrocži, s mōžnym hlošom wołajo: Hólzy, s mērom abo wj hebi krydnjecże! Tehdy so my sebrachmy a nastrōjeni šedžachmy na ūwojich ļawkah kaž wojazy w jenajsim rytmu a pišachmy piluje na naj-rjeniſcho. / Nět pak stup so jeno do pschekupſkich klamow abo de iſtwy mēħċejan-ſkeho ryčniſta!

Schtu tam wi-đijsch? Mlody pachol so cžum-pje na wħofkim stólu a piſche. Luta leſč a lute lóſystwo ſjeho wo-čow luča. Wón żanu nutrnoſč, żanu prawu ūdž- bliwoſč njen-kožuje. Schto je teho wina? Nicžo, hacž worzlowe pjerko, kotrež mjes porstami džerži! Dokelž so s tym tał lohku piſche a wón wulku prózu nałožić njetrejba, dha tež je so jeho wutrobicžla s lohkimi myħsil-čami napjelniſta.

— O czaħsa, o czaħsa, kak so tola pschemenjiecže a cżlowjekoj so s nimi pschemenjuju!

Schtu pak je mje nawabišo, na rubježnika Għ-narja w Schlesynskiej, na pschitostnejho schrybarja sta-reho czaħsa a na mlodženza noweho czaħsa, kiž ūwoj kħlē s pišanjom warbuje, dopomnicž? To je

to, so ſo njedawno w nowinach tale powjescz wosje-wjesche: W Birminghamie, jendžellskim měscze, je ſławny bohaty muž wumrjeł, wobſedzeř wulkich fabrikow a wulkeho ſamóženja, ſi mjenom Maſon. Tón bě wunamakař worzloweho pjera. Ujepraj, mój cžitarjo, to móže mi wſcho jene byč, ja jeho njeſtym ſnak. Re, božedla, daj ſebi wo nim powjedacž, kajki je to muž był.

Maſon bě ſyn khudých ſtarſich a nauknych ſamkarſtwa. Po tym, ſo bě jow a tam někotre lěta jako towarſich dželař, ſapocža wón na ſwoju ruku a woženi ſo. Hacž runje bě jara wuſchikn, dha mějeſche tola mało warby. Boh bě jemu cžrjódzicžku džecži wobradžil a husto wón ani ſam ſa ſo, ani ſa ſwoju ſwójbu niſný kruch khleba njemějeſche. Jedyn džení, jako w ſwojej wuskej dželařni ſedjeſche, jemu do myſkle pſchinidže, ſi krucha worzla pjerko ſi piſanju wudželacž. A temu jeho to wabjeſche, ſo ſa ſwojich ſynow žane huſaze pjerko ſupicž njemóžeſche, a wón tola chyzſche, ſo bychu cži w ſchuli piſacž naukli. Ta wěz ſo jemu wubjernje radži. Fako jeho najstarſchi ſyn ſi tutym worzlowym pjerkom do ſchule pſchinidže a tu piſacž ſapocža, ſebi wón njemalo ſwarow wot wuczerja doſta. Tola doſkelž ſo tón hólz niz jeno domach jara prázowasche, ale tež jara rjenje piſacž naukny, dha bu wuczeř, kaž tež tón a druhí ſchuler na to pjerko ſedžbliw. Sa krótki cžaſk mějeſche miſchtr Maſon wobej ružy poſnej džela. Ta wěz ſi tym worzlowym pjerkom ſo po domach města roſnjeſe a w nowinach ſo wo njej piſaſche.

Žane poč lěta ſo njeběſche minylo, jako wſchudžom wulke žadanie po worzlowych pjerach naſta. Maſonowa dželařnja bu pſchemala, ſo by w njej wſcho dželo dokonjecž mohl. Wón ſebi pomoznikow nai-maſche a napoſledk, podpjerany pſches dobreho ſamožiteho pſhencžela, ſebi kruch grunta pſched wrotami města Birmingham ſupi a na tym fabriku natvari. Wón bě mudra a wuſtojna hlowa; ſchtož bě předy ſi ruku a ſi porſtom wudželař, to něk ſi maſchinami wuſvedze. Powjescz wo worzlowych pjerach ſo niz jeno w Jendžellſkej, ale tež w Němzach, w Franzowſkej, haj ſamo w Amerižy roſſchéri. Pſchekr zy wulke kaſhcze ſi worzlowymi pjerami pſches u rjo roſeňlachu. W Birminghamſkej Maſonowej fabriky bě na tyžaz dželařerjow pſchistajených, kotsiž nježo njedželachu, dyžli worzlowe pjerka. Wěſo, ſo tež druhe fabriku naſtachu. Ale knjes Maſon je ſebi tola tu khwalbu ſaſlužil, ſo je přeni był, kij je worzlowe pjero wunamakař a k temu pomhař, ſo bu huſaze pjero na wumjeňk ſadžene. Wón je ſebi pſchi tym milliony pjenes warbowal a hdyž je něk wumrjeł, ſwojim džecžom a herbam wulke ſamóženje po ſebi ſavostajil! Pſchi wſchém tym pak je pſched jenym wobarnowanym wostař, ſchtož po prawym ſlawne mjeno cžlowjeka wojecžecži: pſched hordosczu a ſakomſtwom. Ženje wón ſabył njeje, ſo je ſyn khudeho dželařerja a ſam w ſwojich mlodſich lětach khudy dželařer był. To je jeho pohnuto, ſo je ſo ſa tych tawſynt dželařerjow, kotsiž w jeho fabrikach dželachu, we wſchej luboſczi ſtaral a khudym w ſmilnoſci pomožny był. W Birminghamje je wón ſchule, ſyroczeńje, hojeńje a khudobne khěže ſa ſwoje pje-njeſhy ſaložał a hacž do ſwojeje ſmicerje njeje ſaſtař, ponížny byč a wot ſwojeho wulkeho ſamóženja dobrotu cžinicž a wudželecž!

Ššlawnym mužam, kotsiž ſu ſebi ſi mječjom abo ſi pjerom cžejne mjeno a někajku ſaſlužbu wo ludove ſbože warbowali, ſo ſi marmora abo ſe želesa pomniſti ſtajeja, hdyž ſu wumrjeli. Knjeſej Maſonej chzedža džakowni wobydlerjo města Birmingham pomnik ſi worzela wudželacž dacž. Prjedy hacž ſo tón dohotuje, je ſo pſchedzenak ſchroblík, tutemu u uzej tudž w ſherbſkej protyz ſe ſwojim worzlowym pjerom, ſi kotrýmž je wón tole piſař, cžorný pomník ſtajicž.

Truhlaček Jan we wulfich ihysk- noščach.

„Niech budže kaž budže; cjaš je, so ho ženju; macjerka ta hwerina hižom psches leto w khłodnym rowje spi; s czeledžu niežo praweho njedokonjam; moje hospodařstwo našad dže; mloda hosposa jeniečzy karu s blota wuczeńje a mi pomha, so hłubšcho do njeho njeſalešu.“ Tak pschi ſebi Truhlaček Jan rycěſche. Drusy, kaž nanowý bratr a macjerky wuj, běchu jeho hižom dawno k temu nawabiež ſpystovali, so by na žentwu ſchol. Wón bě ſamožity mlody hólz. Jego starschej běſchtaj jemu rjane ſubleſčko ſamostajkoj. Wón bě wſho, ſchtož k hospodařstwu ſluscha, derje naukuňt a niežo jemu po prawym njepobrachny, hacž mloda hosposa. Jano, prajeſche wón teho dla pschi ſebi, ty by mlydy a bohaty, po tajkim žónſku trjebaſch, ſ kotrejž mohk ſebi čeſcz a ſbože nadobycz. Tola wón wulke žadanja ſtajeſche: 1) dobrych počinkow dyrbjeſche ta holza mēč, ſotraž by hódná byla, jeho njevięſta bycz. Wona dyrbjeſche, prajeſche wón pschi ſebi, bycz 1) rjana kaž litija na polu; 2) bohata kaž kralowa ſe Šaby; 3) mloda, so by jemu we wídém poddana byla; 4) pozečiwa kaž janodžek; 5) ſtrona, so by lěkarzej niežo placicž njetriebala; 6) pobožna kaž Marija ſ Bethaniye; 7) ſprózniwa a dobra hosposa kaž jeje ſotra Martha; 8) ſnejſliwa, jo by hubu džeržala a wiele njeryčzaka; 9) ponizna, so by do hweia njebyla; 10) ſlutiwa, so by ponihala jeho ſamoženje pschiſporjež. Koždy roſomny pschida, so to mało njebe, ſchtož ſebi wot holzy žadasche, ſotraž by ſ nim psches žiwenje hicž chyzka. Wón ſo w bliſkoſci a w dalokoſci ſa jenej tafke hweru roſhlađowasche; wón ſo jow a tam pracheſche, wón ſrawezz braſchku tu a druhdže honjeſche. Ženje njechaſche ho ta prawa trjebičz. Ta, ſotraž bě rjana, bě molečka; ta bohata bě khorowata, ta ponizna horda; ta pobožna bě ſtara; ta mloda bě horda, ta ſprózniwa gramna a wadžiwa: S jenym ſłowom, ſe žentwu ſo činičz njechaſche. Kožda tež wo njeho njerodžesche. Wón bě drje bohaty, ale niž rjany; wón bě derje wotroſežen, ale niž jara rjenje ſroſežen a maleje podoby; jara mudry ſo wón tež bycz njeſdasche, ale trochu hluſkojth a bojaſny. Wón bě dobra duscha, k temu ſtrony a požcziwym, pobožnym a ſprózniwym; tola jedyn brach mjejeſche a teho dla ſo jemu wſchitzy jeho towarzchojo ſmějachu a jemu klubu rycžachu. Wón bě jaſocziwym a mjejeſche čeſki jaſyk. Wbohi Jan njemóžesche žanu hładku rycž džeržecž, ſo bě ſtyſku, na njeho poſluchacž. Na to ſo wježne holzy ſtokachu a ſo jemu ſmějachu. Wón pak tutón ſwoj brach ſa žadyn ſadžewk žentwy njeđeržesche, hacž runje jemu žel činiſche, ſo drusy jeho tafkeje winy dla, ſa ſotruž wón niežo njemó-

žesche, hanjachu a ſazpiwachu. Hdyž pak bě ſebi to do myſlow ſtajík, ſo chze a dyrbi ho ženicz, dha po dohlím pschemyſlenju k temu pschińdze, k najmejneſchemu tſi tych džeſzacy dobrych pocžinkow puſhejcič, ſotrež na dobrej hoſpoſy pytaſche. A to bě jara mudrje a roſomnje wot njeho. Wón njechaſche ani na rjanosčz, ani na młodosčz, ani na bohatſtvo hlaſacž, hdyž bychu ſo jeno te druhe ſydom woſebnoſeſze pola jeneje holzy namałacž dale. Běſche pak jena tafka w hukodnej wžy, džomka maleho ſahrodnika. Hana jej rěfachu. Ta njebe bohata, njebe mloda, tež niž jara rjana, ale dobra hhwalbu wužimawſche pola wſchitkach, hdyž bě ſkuzika, w měſcze a na wžy. Wo tej bě Jan hlyſchal a braſchku k jeje nanej a macjeri poſkala, ſo by ſo wobhonič, hacž može pschińcž, ſo ſo njei pracheſcz. Tola wutroba jemu w žiwoče tſchepjetasche, dokelž wón njevięſiſche, kaf by tu wěz mudrje ſapletk a kaf by ſwoje ſlowa ſtajal, ſo njebychu ſo jemu wuſmijeli. Nježelu ſo wón ſwoju naſlepſchu ſuninu woblecze, kaž ſebi myſli, ſo je to pschiſtojnje. Wola ſuježeho ſahrodnika da ſebi wubjernje rjane wonjeczko ſ najrjeniſtich róžow nawiež, běvi myſlo, to mi pčte wſchitke hory pomha. Tak ſo wón na pucž da. ſa ſbožu jeho nichotó njeſetka. Po pucžu ſebi wón rjanu rycž wuſchtudiruje, ſ kotrejž chze Haninu wutrobu hnuež. Hdyž bě ſam a nichot na njeho njehladaſche, dha wſchak ta jakocziwoſcž wulka njebe. Tu na pucžu jemu rjane ſlowa ſ huby džechu, ſo ſo ſam nad tym ſpodžiwaſche, kaf ſo jeho jaſyk tak hładzy a lohzy wjereži. Wſchak dže, praji ſwieſeleny jedyn króč po druhim; wſchak dže. Že wokoło wježora, jako do Sorniz pschińdze. Hanina macž jeho pola khějnych durjow wutrobnje powita a wón jej derje doſcž ſwoje „pomhaj Boh“ rjeknje. Ta jeho do jeneje ſtwy wjedže a jeho muſuje, ſo na ſtolsz ſyngcz, ſhwata pak rucze ſaſo ſ durjemi won, ſebi myſlo, mjech taj dwaj ſwoju wěz ſamaj mjes ſobu wucžinitaj. We iſtwie Hana ſa blidom ſedži, někajke žonjaze dželo dokonjawschi. Wona ſo ſacžerwjeni, jako Jan ſaſtupi a jeno někak ſ hlowu ſiwnje. Jakto macž ſtwy wopuſtečz, ſo wona na bok winje a mjelečzi. Čežeho dla pak dyrbjala rycěſcz, hdyž Jan ani pomhaj Boh ani dobrý wječor njerjeſtne. Tón na ſwojim ſtolszu ſedžo čjuje, ſo jemu jaſyk kaž wołoj čeſki w hubje ſedži. Na ſtolszu ſedžo, ſwoje wonječzko w ruzy džeržo, ſe žałoznej ſtyſknoscžu čjuje, ſo ſo tón mały grat w jeho hubje nihdhy a nanihdhy hibačz njecha. Šswata čiſchina we iſtwie čneži. Ženo starh čaſhnik, w kucžitu ſtejo, ſwoje dybawe tit-tak hlyſtěcž dawa. Jan ſo na ſtolszu jow a tam ſuwa, ſhmyg pót jemu na čzole ſteji. Wón wſchitke ſwoje mozy napinajo ſ doborom ſaſtona: Ha—a—a—na! Ta pak ſedži kaž něma a

niczo njewotmolwi. Minuty ſo minu a czaſnik ſwoje til-tak jenak dale ſchepta. Janej je, jako by něchtó hornz ſymneje wody na njeho wulat. Tola ſo ſ nowa ſhrabje, wóſiſčho dyžli prjedy prajíž: *Ł-u-u-ha Ha-a-a-na!* Ta ſo pak njehibnje. Tiſi minuty ſanđu a jemu ſo ſda, jako by to wěcznoſć byla. Na to wón tſecž kroč ſwoj jaſyk w hubje jow a tam walecz pójczne a pomaku ſ miłym ſdychnjenjom

cžećiweni, widži, tak ſo ležnje a luboſnje ſmije. Połna khrabkoſć na njeho pschiidźe. Blíże a bliże ſo ſ njej ſunje. Bjes ſaſtorka jaſyk ryeži: Njechaſh dha moja bycž, Hana? ja chzu cze lubowacž a czeſczič, tak ſo kluſcha. Nětk wona ſwojej woči poſbehnje — ach! kajkej ſtej to sprawnej brunej wočzhy! Wona stanje a luboſnje jemu ruku ſliczo ſ miłym hloſom „hai” praji — to ſu ſa Jana jandželſke ſynki.

schepta: *Ł-u-u-ha slo-slo-slo-ta Ha-a-anal*. Ta mjeleži kaž row, tola ſo jemu ſda, jako by ſo trochu ſměſtala. Janej je, jako by ſo ſtólz pod jeho životom rošlamacž chył. Teho dla wón poſkoči a ſo bliże ſ Hanje winje a jej ſwoje rjane woniecžko pokaže ſpěwajo: Róža rjana, najrjetiſcha! Šak to na dobo derje džel! Schwarna ryežniwoſć je jemu wobradzena. Wón widži, tak ſo Hana ja-

Szlonzo pschiidźe na mielu, wjeſteloſć na ſrudobu. Hischeze tón wječzor bu ſlub ſmwiecený. Dobry khofej bu wot macžerje na warjeny a džen ſwaſha poſtajeny. Braji ſo, ſo je Truſlakę Jan wot teho czaſha ſem ſwoj czežki jaſyk ſhubil a ſo wě roſomnje a bjes jaſocžiwoſće ſe ſwojej Hanu a ſe ſwojimi džecžimi ryežecž, tak ſo ſo kózdy nad tym ſpodžiwa! Luboſnje wulke wěžy dokonja!

Nermuſche 1883.

26. augusta: Wóſporkſka; 9. ſeptembra: Hodžijska; 30. ſept.: Vorſchežańska, Bělcžańska; 7. oktobra: Budětečžańska; 14. oktobra: Wujedžańska, Palowſka; 21. oktobra: Huſežańska, Nježwacžidſka; 28. oktobra: Grodžiſchežańska, Kotowſka, Kettličańska, Rožacžańska; 4. novembra: Bartiſka, Huczinianska, Małeschanſka, Vorſchisſta, Mało-Budžiščinska, Měřihežańska, Bulečžańska; 11. novembra: Šluſčańska, Minoklaſſka, Rałecžańska.